

Dosarul nr.1a-1084/17

Numărul de înregistrare a cauzei în PIGD: 02-1a-17075-28072017

Instanța de fond, Judecătoria Grigoriopol

Judecătorii Costin Nicolae, Chistol Djeta și Catan Angela

DECIZIE

în numele Legii

17 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul Melinteanu Iurie

judecătorii Lîsîi Ghenadie și Bulhac Ion

Grefier Varzari Aliona, Țîșcul Irina și Tcacenco Maria

Cu participarea:

Procurorilor Munteanu Victor și Devder Djulieta

Avocaților XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX și Cazacu Dorin

Inculpaților XXXXXXXX și XXXXXXXX

a judecat, în ședință de judecată publică, cererea de apel înaintată de către Procurorul în XXXXXXXXXXX Munteanu Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 25 aprilie 2016, în cauza penală privind învinuirea lui,-

XXXXXXXX, născut la data de XXXXXXXX, IDNP XXXXXXXX, originar din r. XXXXXXXX, s. XXXXXXXX, domiciliat în r. XXXXXXXX, str. XXXXXXXX, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, are doi copii la întreținere, angajat în calitate de judecător în Judecătoria XXXXXXXX, supus militar, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nu a fost condamnat,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al Republicii Moldova,

și,-

XXXXXXXX, născut la data de XXXXXXXX, IDNP XXXXXXXX, originar și domiciliat în r. XXXXXXXX, s. XXXXXXXX, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, căsătorit, are trei copii la întreținere, supus militar, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nu a fost condamnat,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al Republicii Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 20 septembrie 2014 – 25 aprilie 2016;

Judecarea apelului la Curtea de apel Chișinău: 20 mai 2016 – 09 decembrie 2016;

Judecarea recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție: 17 martie 2017 – 20 iunie 2017;

Judecarea apelului la Curtea de apel Chișinău: 28 iulie 2017 – septembrie 2018.

Complexitatea: 10.24

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului înaintat de către Procurorul în XXXXXXXXX Muntean Victor, împotriva sentinței Judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016, XXXXXXXX a fost achitat în baza învinuirii înaintate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod Penal al Republicii Moldova, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

XXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod Penal al RM a fost achitat, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași sentință, instanța de fond a dispus ca sechestrul aplicat prin procesul-verbal de sechestr din 23 iulie 2014 și autorizat prin încheierea judecătorului de instrucție a judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014, pe bani în sumă de 4 980 euro – 6 bancnote cu nominalul de 5 euro, 3 bancnote cu nominalul de 10 euro, 1 bancnotă cu nominalul de 20 euro, 40 de bancnote cu nominalul de 50 de euro, 19 bancnote cu nominalul de 100 euro, 5 bancnote cu nominalul de 200 euro, 200 dolari USD - 2 bancnote cu nominalul de 100 dolari USD, 10 500 lei, 60 de bancnote cu nominalul de 50 lei, 27 de bancnote cu nominalul de 100 lei, 24 bancnote cu nominalul de 200 lei, depistați și ridicați în cadrul percheziției din 16 aprilie 2014 a biroului de serviciu a președintelui Judecătorei raionului XXXXXXXX XXXXXXXX, și sechestrul aplicat prin procesul-verbal de sechestr din 23 iulie 2014 și autorizat prin încheierea judecătorului de instrucție a judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2014, pe ½ cotă parte a proprietății în devălmășie asupra bunurilor imobile, ce aparține lui XXXXXXXX și anume: - cod cadastral nr. 4801113.075, teren pentru construcții cu suprafața de 0,06 ha, din orașul XXXXXXXX, str. XXXXXXXX, cu valoarea de 7 065 lei pe care este amplasată casa de locuit individuală, cod cadastral 4801113.075.01 cu valoarea cadastrală de 92 519 lei și anexa cu codul cadastral nr. 4801113.075.02 cu valoarea cadastrală de 18 306 lei, - cod cadastral 3156101.245.01.055, care reprezintă apartamentul nr. 55 din or. Cricova, str. Chișinăului 84/1, cu valoarea cadastrală de 90377 lei, s-a dispus a fi anulat, cu restituirea mijloacelor bănești titularului de drept-XXXXXXX.

De asemenea instanța de fond a dispus ca copurile delictelor – banii în sumă de 10000 lei, în număr de 50 bancnote, cu nominalul a câte 200 lei fiecare, cu seria și numărul G 0022 809047, G 0050 142768, G 0106 408005, G 0049 306287, G 0004

848525, G 0089 449833, G 0081 299979, G 0102 114331, G 0080 447571, G 0070185411, G 0092 441704, G 0075 290327, G 0108 392765, G 0072 394947, G

0091 451298, G 0058 634786, G 0005 463091, G 0054 521689, G 0021 750540, G

0052487038, G 0032 665407, G 0027 409285, G 0025 635379, G 0052 764017, G 0043608186, G 0012 592960, G 0025 567338, G 0029 564789, G 0011 490389, G

0005 760613, G 0043 650996, G 0006 656779, G 0053 404555, G 0031 418918, G 0004673917, G 0057 597020, G 0028 715364, G 0021 477601, G 0035 703351, G 0001662133, G 0002 714678, G 0027 541342, G 0050 719181, G 0058 750020, G 0045756440, G 0034 791340, G 0027 707628, G 0002 446356, G 0001 421550, G 0029805704, 5 bancnote în sumă de 500 dolari SUA cu următoarele numere de serie și numărul KL 87681346D, HB 30136165Q, HL 25136730C, HB 16188405M, CB 62154875F să fie trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că XXXXXXXX este învinuit că la începutul lunii aprilie 2014 având calitatea procesuală de inculpat în cauza penală nr. 1-35/14, de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM, aflată spre examinare în gestiunea președintelui Judecătorei raionului XXXXXXXX XXXXXXXX, a promis ultimului suma de 700 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12951,19 lei pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 16 aprilie 2014 în jurul orei 10.00, după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, XXXXXXXX în incinta Judecătorei raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Ștefan cel Mare 7 r. XXXXXXXX, s-a înțeles cu judecătorul XXXXXXXX să-i transmită suma pretinsă de 10000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura raionului XXXXXXXX Velișco Liviu, care participa pe caz, în calitate de acuzator de stat.

Ulterior, la data de 16 aprilie 2014, aproximativ la orele 16:00 min., XXXXXXXX, acționând conform înțelegerii prealabile cu judecătorul XXXXXXXX, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, s-a prezentat, conform planului stabilit, în incinta Procuraturii raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Decebal 9a, r. XXXXXXXX, unde i-a transmis procurorului XXXXXXXX suma convenită de 10000 lei, bani care urmau a fi transmiși magistratului XXXXXXXX, pentru pronunțarea de către acesta a unei sentințe mai blinde în privința sa și anume cu aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității și fără privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

Instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală XXXXXXXX este învinuit de faptul că prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere activă, săvârșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică*”

XXXXXXX este învinuit în aceea că, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 369-VII din 14 decembrie 2012 deținând funcția de președinte al Judecătoriei raionului XXXXXXXX, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal al RM persoană cu funcție de demnitate publică, al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin. (2) Constituția Republicii Moldova, reprezentând, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544-XII din 20 iulie 1995, „cu privire la statutul judecătorului”, unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a), e) din Legea nr. 544-XII, având obligația de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică a judecătorului, și, în temeiul art. 15 alin. (2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligat de a respecta prevederile art. art. 5 alin. (1) lit. g) și 9 alin. (3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007, potrivit căreia judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere, judecătorul nu se poate implica în activități care încalcă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudecăți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, încălcând prevederile enunțate, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, exprimate prin corupere pasivă săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică în următoarele circumstanțe:

La data de 20 martie 2014, în calitate de judecător, lui XXXXXXXX i-a fost repartizată spre examinare în fond cauza penală nr. 2013090331 (număr de judecată 1-35/14) pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM privind învinuirea lui XXXXXXXX în comiterea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

La începutul lunii aprilie 2014, XXXXXXXX având spre examinare cauza penală nominalizată, în scopul obținerii banilor ce nu i se cuvin, a pretins de la XXXXXXXX suma de 700 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12951,19 lei, pentru adoptarea unei sentințe mai blânde și fără lipsirea ultimului de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 16 aprilie 2014, în jurul orei 10.00 după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, XXXXXXXX, aflându-se în incinta Judecătoriei raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Ștefan cel Mare 7 or. XXXXXXXX, i-a solicitat inculpatului XXXXXXXX să-i transmită suma de 10000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura raionului XXXXXXXX Velișco Liviu, care participa în calitate de acuzator de stat în proces.

Ulterior, în aceeași zi, aproximativ în jurul orei 16.00, XXXXXXXX, acționând conform înțelegerii ilegale avute cu judecătorul XXXXXXXX, aflându-se în incinta Procuraturii raionului XXXXXXXX, amplasată pe str. Decebal 9a, or. XXXXXXXX i-a transmis procurorului XXXXXXXX suma de 10000 lei solicitată, pentru a o transmite magistratului.

În aceeași zi, în intervalul de timp între orele 16-55 – 16-58, XXXXXXXX, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind intenția de a primi bani ce nu i se cuvin, aflându-se în biroul său de serviciu, amplasat în incinta Judecătoriei raionului XXXXXXXX din str. Ștefan cel Mare 7 or. XXXXXXXX, conform înțelegerii prealabile, a primit de la procurorul XXXXXXXX suma de 10000 lei, transmisă de către XXXXXXXX și convenită cu acesta, pentru adoptarea unei sentințe de aplicare în privința acestuia a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără lipsirea inculpatului de dreptul de a conduce mijlocul de transport. Îndată după primirea banilor, XXXXXXXX a fost prins în flagrant, mijloacele bănești în sumă de 10000 lei fiind depistate în masa de lucru din anticamera biroului său de serviciu.

Instanța de fond a constatat ca XXXXXXXX, este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere pasivă, adică pretinderea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite, de o persoană cu funcție de demnitate publică*”.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 25 aprilie 2016 a înaintat apel procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Grigoriopol cu sediul în Judecătoria Centru mun. Chișinău din 25 aprilie 2016 rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul XXXXXXXX să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal al RM și să-i fie stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu aplicarea amenzii în mărime de 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul exercitării puterii judecătorești pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

De asemenea procurorul solicită ca XXXXXXXX să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal al RM și să-i fie numită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu amendă în mărime de 8000 unități convenționale, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4. În motivarea apelului declarat, procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor a invocat că la emiterea sentinței de achitare, instanța de fond a dat dovadă de lipsă de imparțialitate la judecarea cauzei și a împiedicat stabilirea adevărului iar cercetarea judecătorească s-a produs cu încălcarea art. 24 alin. (4), art. 100 alin. (1), art. 314 alin. (1), (2), art. 317 alin. (2) și art. 376 Cod de procedură penală al RM, deoarece toate probele acuzării au combătut versiunile inculpaților în ședința de judecată, iar instanța nu a luat în considerație probele în ansamblu, dar s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpaților XXXXXXXX și XXXXXXXX. Instanța, eronat a apreciat circumstanțele cauzei și faptele prejudiciabile care în mod direct se află în coraport cu vinovăția inculpaților ca subiecți a infracțiunilor incriminate;

--în vederea combaterii tezelor menționate de instanță în sentință, procurorul reiterează probele ce întemeiază învinuirea adusă inculpatului, prin urmare, constatarea instanței că prin denunțul său din 11 aprilie 2014 XXXXXXXX a solicitat tragerea la răspundere a

lui XXXXXXX și XXXXXXX, care l-au rugat să împrumute bani 700 euro pentru oferirea sumei unei persoane cu demnitate publică din orașul XXXXXXX, pe când în cadrul audierii a declarat că i-au solicitat să împrumute bani în cauză, apoi să ofere în avans pentru produsele din carne ce urmau a fi procurate de la XXXXXXX. Instanța a constatat prezența divergențelor și a pus la îndoială credibilitatea denunțatorului sub aspectul &35, &33 din Hotărîrea CEDO în cauza Sandu c. Moldovei, însă această afirmație a instanței cu privire la credibilitatea denunțatorului, în viziunea procurorului indică asupra parțialității instanței fiind contradictorie prevederilor art. 263 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, mai mult ca atât că XXXXXXX la depunerea denunțului a fost preîntîmpinat de răspunderea penală conform prevederilor art. 311 Cod penal al RM, pe lângă aceasta denunțatorul are studii superioare, ceea ce atestă faptul că ultimul este o persoană responsabilă și cunoaște noțiunile juridice, fapt confirmat și în cadrul audierii mi în instanță. Mai mult ca atât persoana avînd comportament civic corespunzător, cunoscînd despre faptul comiterii infracțiunii a denunțat organele de drept în combaterea corupției, în rezultatul căreia și a fost pornită urmărirea penală. Legalitatea pornirii urmăririi penale a fost verificată în ordinea controlului judiciar la autorizarea măsurilor speciale de investigație, unde prin încheiere instanța s-a expus că cauza penală a fost pornită conform legislației în vigoare. În această parte prin concluzia sa instanța a acționat, cu depășirea limitelor prescripțiilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, descurajînd pe viitor persoanele care cunosc despre comiterea infracțiunilor de corupție să le denunțe;

--indică procurorul că pe lângă aceasta în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că în privința lui XXXXXXX pînă la pornirea urmăririi penale supra, era deja pornită cauza penală pe raptul refuzului conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, cauza fiind spre examinare în instanță de judecată. Aprecierile instanței date declarațiilor martorului XXXXXXX nu au fundament probatoriu și nu pot raportate speței Sandu contra Moldova. Pe lângă aceasta însăși inculpatul XXXXXXX a comunicat că înainte de judecată a transmis mijloace bănești pentru organul de urmărire penală, adică ofițerul de urmărire penală XXXXXXX și procuror în mărime de 15000 lei, întrebînd la consăteni ca să-i împrumute bani. Deja intenția la inculpat de a oferi mijloace bănești persoanelor publice exista. Acest fapt indică că instanța a ignorat probele acuzării din start avînd o atitudine pătinitoare la examinarea cauzei și nu a examinat sub toate aspectele probele pe caz;

--consideră apelantul că nu poate fi considerat ca divergență, descrierea faptei infracționale în denunț și declarațiile martorului, deoarece XXXXXXX a indicat în denunța că XXXXXXXa dorit să împrumute pentru prietenul său XXXXXXX bani, în declarațiile sale la urmărirea penală a concretizat că la început XXXXXXXa solicitat ca XXXXXXX să-i împrumute, apoi să îi dea bani în avans pentru produsele de carne ce urmează a fi procurate de la XXXXXXX, aceste declarații fiind confirmate de martor și în instanța de judecată, cît și confirmate în instanță și de către martorul XXXXXXX, circumstanțe ignorate de instanță la emiterea sentinței. Astfel, instanța eronat a apreciat faptul că în proces verbal de audiere a martorului se conține mai multă informație de cît în denunț, așa cum este logic, ca fiind o divergență. După logica instanței toate informațiile care detaliază o faptă mai mult decît actul de sesizare, contravin acestuia și urmează a fi declarate nule. În continuare, instanța a invocat că odată după pornirea urmăririi penale conform elementelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal al RM, și audierea martorului XXXXXXX, organul de urmărire penală a pus în aplicare măsuri speciale de investigație și anume: documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea în vederea relevării și fixării acțiunilor lui XXXXXXX și XXXXXXX la oferirea sumei de 700 euro utilizînd aparate tehnice de înregistrare, cercetarea încăperii administrative a fermei de creștere a animalelor din satul Dușmani raionul XXXXXXX ce este utilizată de către XXXXXXX și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, controlul transmiterii banilor. Măsurile în cauză au fost puse în aplicare, fără ca la dosar să existe vre-o probă care ar dovedi că XXXXXXX intenționează să ofere sau că ar fi promis bani. În acest caz, instanța a ignorat prevederile legale cu privire la dispunerea măsurilor speciale de investigație și s-a bazat doar pe aprecierea pur formală a părții apărării, încă o dată confirmînd poziția pătinitoare la examinarea cauzei, contrar rigorilor art. 132¹ alin. (2), art. 132² alin. (1) Cod de procedură penală al RM;

--acuzarea de stat constată că bănuiala rezonabilă la pornirea urmăririi penale conform prevederilor art. 325 alin.(3) lit.a¹) Cod penal al RM exista, fapt confirmat și prin încheierile judecătorului de instrucție de autorizare a măsurilor speciale de investigație, conform căreia instanța s-a expus că cauza a fost pornită în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, măsurile speciale de investigație au fost dispuse în scopul descoperirii infracțiunii și stabilirii persoanelor culpabile, pe altă cale a fost imposibilă realizarea scopului procesului penal, deoarece organul de urmărire penală nu putea la acel moment să întreprindă acțiuni publice în detrimentul caracterului confidențial, obiectiv și complet al urmăririi penale, infracțiunea în baza căreia a fost pornită cauza penală conform clasificatorului infracțiunilor prevăzut de art. 16 Cod penal al RM se atribuie la categoria celor grave, acțiunile speciale de investigație erau necesare și proporționale cu restrîngerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deoarece în caz contrar, dacă organul de urmărire penală urma să deconspire acțiunile sale și să petreacă acțiuni de urmărire penală, atunci într-adevăr era riscul real de prejudiciere considerabilă de administrare a probelor;

--în motivarea sa instanța indică că nu a existat vre-o probă întru a pune în aplicare măsurile speciale de investigație însăși mai jos se contrazice pe sine că totuși a existat o probă cum sunt declarațiile martorului XXXXXXX și acest fapt în viziunea procurorului denotă lipsa imparțialității la examinarea cauzei din partea instanței și intenția solidară cu partea apărării de a scăpa de răspundere a persoanelor culpabile. Totodată, instanța în concluzia sa invocă că prin denunțul său XXXXXXX nu a indicat că XXXXXXX este persoana care i-a solicitat banii, ceea ce denotă faptul că organul de urmărire penală nu a avut comportament „esențialmente” pasiv la documentarea acestui caz, făcînd trimitere la Hotărîrile CtEDO Romanauskas contra Lituaniei & 55 și Sandu contra Moldovei & 34, astfel procurorul, consideră că această explicație a instanței este neclară, acuzării nu este clar care a fost gradul de pasivitate constatat de instanță de judecată în sentință. A fost oare organul de investigație un pic pasiv, un pic mai puțin pasiv și dacă una din aceste categorii se atribuie la „esențialmente” pasiv, ori ea se atribuie pur și simplu la noțiunea de pasiv. Cu privire la constatarea menționată acuzarea de stat constată că însăși XXXXXXX, care are studii superioare în denunț a invocat că banii ce urmează a fi transmiși de el pentru XXXXXXXsunt predestinați pentru prietenul său care are probleme cu legea și faptele au devenit cunoscute însăși de la XXXXXXX, mai mult ca atât conform prevederilor art. 263 alin. (2) Cod de procedură penală al RM astfel se constată că faptele corespundeau cu circumstanțele documentate de organul de urmărire penală, iar întrebarea care se pune a fi soluționată prin prisma Hotărîrilor CtEDO invocate de instanță, este dacă autoritățile statului în cadrul investigației s-au limitat la observații și acumulări de date și informații ori au contribuit în mod definitiv pentru a-1 determina pe XXXXXXX să ceară bani de la XXXXXXX și pe XXXXXXX să ceară bani de la XXXXXXX. După cum s-a constatat organul de investigații a efectuat o măsură specială de investigație-documentare, care prin definiție reprezintă o urmărire tainică cu scopul de observare și fixare a unor situații ilicite care se produc din

documentare, care prin denințe reprezintă o urmare tainică, cu caracter de observare și fixare a unor situații reale care se produc din voința persoanelor care sunt supuse măsurii speciale de investigație;

--mai indică procurorul că în continuare instanța în motivarea sa a invocat că potrivit procesului verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 07 mai 2014 și stenogramei convorbirilor petrecute dintre XXXXXXXX și XXXXXXXX din 14 aprilie 2014 s-a fixat întâlnirea între aceste persoane în preajma Judecătoriei raionului XXXXXXXX, instanța în urma examinării a constatat că, XXXXXXXX nu i-a promis, oferit sau dat bani inculpatului XXXXXXXX și mai constată că nu lui XXXXXXXX, dar unei alte persoane i-a transmis banii pentru soluționarea problemei pe care o avea;

--urmare a examinării motivării menționate de către instanță, acuzarea de stat consideră că neîntemeiat având deja o poziție formată de nevinovăție a inculpaților a interpretat discuția în cauză în favoarea lor, însă acuzarea de stat pe baza discuțiilor stenografiate a fi reitereze cele indicate în stenogramă și care elucidează deja oferirea banilor de către XXXXXXXX și înțelegerea deja prestabilită între XXXXXXXX și XXXXXXXX. În conformitate cu procesul-verbal menționat și stenograma discuțiilor petrecute între XXXXXXXX și XXXXXXXX la 14 aprilie 2014 în preajma Judecătoriei raionului XXXXXXXX s-a constatat, că la 08.14 XXXXXXXX, fiind cu feciorul său Vasile XXXXXXXX s-au întâlnit cu XXXXXXXX, discuția s-a început cu privire la problemele pe care le are XXXXXXXX, cu sănătate și anume de ordin stomatologic și XXXXXXXX, care este bănuit într-un dosar de vătămare a integrității corporale aflat în gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție XXXXXXXX. Apoi în continuare în discuție XXXXXXXX comunică despre cheltuielile suportate cu partea vătămată în rezultatul accidentului rutier comis de el, în continuare XXXXXXXX cunoscând cu certitudine că XXXXXXXX se află în relații de rudenie cu XXXXXXXX l-a întrebat dacă poate să discute cu nanu lui, adică XXXXXXXX privitor la problema și îl întreabă unde să vină la birou sau acasă ca să vorbească cu el, adică XXXXXXXX. În prelungire XXXXXXXX îi povestește lui XXXXXXXX privitor la faptul că partea vătămată pe accidentul rutier produs îi mai solicita de la el mijloace bănești, la ce el fiind indignat de aceasta i-a povestit împrejurările ultimei discuții cu persoana nominalizată. Tot el, XXXXXXXX în continuare îl întreabă pe XXXXXXXX privitor la cazul lui aflat pe rol în judecată după cum urmează: cuvinte pronunțate de Viorel Guțu sunt convențional marcate cu litera G și cuvintele pronunțate de XXXXXXXX sunt convențional marcate cu litera T „G- hai că eu dacă o să intru o să-i dau un namioc”, XXXXXXXX făcând referire la discuția anterioară când XXXXXXXX i-a comunicat să-i dea un namioc lui XXXXXXXX, T: - da zii, grăiește cu dînsul, zii acela a lui XXXXXXXX vre să vorgească cu mata da nu știe cum, G:- mmm, T: - Că el de-am știe, el trebuie să mă aștepte dacă o luat dosarul la dînsul el așteaptă să mă duc, XXXXXXXX invocă lui XXXXXXXX că XXXXXXXX deja la curent cu cazul lui și îl așteaptă pe XXXXXXXX, fapt ce indică că deja din spusele lui XXXXXXXX cu XXXXXXXX cineva a discutat în privința lui G: -mmm, T: - eu am fost și el nu era (necenzurat), era dus la curort și mi-o spus că de azi începe lucru, prin fraza pronunțată XXXXXXXX confirmă faptul că a fost la XXXXXXXX anterior, deci la începutul lunii aprilie 2014, deoarece la începutul lunii aprilie 2014 XXXXXXXX a fost la sanatoriu și XXXXXXXX a fost cu privire la cazul lui penal, ce confirmă faptul intenției la oferire a mijloacelor bănești de către XXXXXXXX, G:- ap îți spun că ieri o venit; T: -... a zice că poate-poate, nu poate - nu poate, G: - asta-i ghini că-i la dînsu, T:- a să-mi spui cam cît a șeri să mă duc să împrumut, să dau și sini..., conform discuției în cauză XXXXXXXX confirmă încă odată oferirea mijloacelor bănești pentru XXXXXXXX, nu era vorba de procuror, nu era vorba de ofițer de urmărire penală, dar de judecătorul XXXXXXXX și XXXXXXXX este gata să împrumute mijloace bănești pentru ca să-i transmită. Discuția în cauză a fost confirmată și de către martorul XXXXXXXX, care a comunicat că convorbirea s-a petrecut la ora și data indicată și conținutul corespunde adevărului, aceasta denotă că instanța a ignorat probele examinate, care direct indică asupra înțelegerii avute între XXXXXXXX și XXXXXXXX și primul este gata să ofere mijloace bănești pentru judecător în schimbul emiterii sentinței în favoarea lui XXXXXXXX însă instanța s-a limitat la examinarea formală a lor, dînd apreciere în favoarea părții apărării, care nu a făcut trimitere la frazele menționate și aceasta încă odată confirmă lipsa de imparțialitate la examinarea cauzei din partea instanței;

--mai specifică apelantul că instanța în motivarea sentinței a invocat că procesele verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16 aprilie 2014, care au fost întocmite de către șeful Direcției Asigurare Operativă CNA Igor Carlașuc, persoana care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, nefiind inclusă în ordonanța de formare a grupului din 11 aprilie 2014 și nu s-a admis ca probă în temeiul art. 94 alin. (1), pct. 4), art. 132¹ alin. (1) Cod de procedură penală al RM astfel că această trimitere la acte normative și în baza lor constatării nulității probelor a instanței este neîntemeiată și ilegală, ceia ce denotă comportament părtinitor a instanței la examinarea cauzei și acceptării motivelor formale a părții apărării, în conformitate cu prevederile art. 132⁴ alin. (1) Cod de procedură penală al RM, astfel măsura specială de investigație supra a fost dispusă prin ordonanța procurorului din 11 aprilie 2014 cu dispunerea efectuării măsurii colaboratorilor ce activează în Cadrul Centrului Național Anticorupție, fiind autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție. Direcția Asigurare Operativă este subdiviziune specializată a Centrului Național Anticorupție. În sarcina căruia intră documentarea tainică, confidențială a persoanelor care sunt urmărite cu fixarea foto a acțiunilor persoanelor subiecți a măsurii speciale de investigații. Urmărirea tainică se efectuează de subdiviziunea specializată cu utilizarea persoanelor confidențiale a căror identitatea constituie secret de stat, șeful subdiviziunii specializate are statut de ofițer de investigație și este în drept să efectueze acțiunile speciale de investigație care sunt puse de procuror, judecător, în cadrul urmăririi penale, rezultatele măsurilor sunt fixate în proces verbal de efectuare a măsurii speciale de investigație, unde sunt elucidate toate acțiunile persoanelor supuse măsurii speciale de investigație cu anexare planșetei foto. Subdiviziunea CNA menționată face parte din autoritatea care este în drept să efectueze măsuri speciale de investigație în temeiul Legii cu privire la activitatea specială de investigație. Urmare acestei constatări, observă procurorul că Igor Carlașuc nefiind membru grupului de urmărire penală era în drept în temeiul ordonanței procurorului și încheierii judecătorului de instrucție din 11 aprilie 2014 să efectueze măsura specială de investigație și să întocmească procesul verbal menționat, deoarece intră în competența exclusivă a procurorului care exercită urmărirea penală, în cazul dat, desemnarea organului care va efectua măsura specială de investigații;

--acuzarea de stat consideră că instanța neîntemeiat a ajuns la concluzia că procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație ar fi fost întocmit contrar prevederilor art. 94 alin. (1), pct. 2), 8) Cod de procedură penală al RM, deoarece acesta a fost întocmit conform prevederilor art. 132³ alin. (1) Cod de procedură penală al RM, în el se conține informația cu privire la locul întocmirii, numele prenumele subiectului care întocmește procesul-verbal, numele prenumele persoanelor care au participat la efectuarea, se are în vedere persoanele care au fost supuse măsurii speciale de investigație și anume XXXXXXXX și XXXXXXXX, s-au descris faptele care s-au documentat cu utilizarea tehnicii speciale camuflate și specificată care modelul tehnicii speciale, în conformitate cu prevederile art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală al RM. iar de către procuror în cadrul consemnării s-a dat

apreciere probei în cauză și anume a comunicărilor înregistrate la 15 aprilie 2014 în intervalul de timp între 18.04-18.10 a zilei de 15 aprilie 2014 și intervalul de timp 15.58- 16.03 a zilei de 16 aprilie 2014, comunicări care are importanță la fondul cauzei, condiția respectată de prevederile art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală al RM. Mai mult ca atât perioada de efectuare a măsurii speciale de investigație este expres prevăzută cât în proces verbal și ordonanța de încetare și ordonanța de apreciere a pertinentei măsurii speciale, fiind consemnate prin încheierea judecătorului de instrucție care s-a expus asupra respectării cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigații și neconstatarea cărorva încălcări în activitatea organului de urmărire penală și organului care a exercitat măsuri speciale de investigații. Încheierea menționată fiind adusă la cunoștință părților și cunoscând despre căile de atac nu s-au folosit de acest drept. Consideră procurorul că acest fapt denotă, că instanța de fond avînd o poziție deja prestabilită în favoarea părții apărării, fiind în imposibilitate de a combate probele acuzării care indică direct asupra prezenței elementelor infracțiunilor incriminate inculpaților și probele exprimate prin măsuri speciale de investigație, consemnate printr-o încheiere judecătorească definitivă nu le-a admis prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură penală al RM, deoarece altă modalitate de a combate probele acuzării de cît neadmiterea neîntemeiată ca probe nu a fost, motivarea instanței fiind bazată doar pe declarațiile inculpaților, fără careva suport obiectiv din partea acestora;

--acuzarea de stat consideră că în descriptivul ordonanțelor din 07 mai 2014 cu privire la indicarea orei 15.30, s-a comis eroare materială, care de către acuzare a fost solicitată de a fi reparată;

--invocă procurorul că afirmația instanței nu este obiectivă și plauzibilă, deoarece s-a făcut comparație între două măsuri speciale de investigații diferite și anume: documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice și interceptarea și înregistrarea comunicărilor, efectuate separat cu utilizarea tehnicii speciale diferite, fiecare din ele fiind înregistrate ore diferite, executată în baza ordonanței procurorului și dispunerii efectuării subdiviziunii CNA cu utilizarea tehnicii speciale, care permite de a intercepta comunicările inclusiv la distanță. Pe lângă aceasta, documentarea s-a efectuat de către persoanele publice specializate din cadrul Direcției Asigurare Operativă CNA, care fixau fiecare acțiune a persoanei urmărite cu indicarea orei, însă la interceptarea comunicărilor între XXXXXXXX și XXXXXXXXs-a utilizat tehnica specială care deja la pornirea ei fixează ora din aparatul în cauză, din această cauză orele figurează, cu mici diferențe;

--mai menționează apelantul că în continuare instanța invocă că prin ordonanța din 11 aprilie 2014 s-a dispus controlul transmiției a banilor în sumă de 700 euro, contrar scopului legitim, deoarece organul de urmărire penală în temeiul art. 135 Cod de procedură penală al RM în redacția Legii nr. 66 din 05 aprilie 2012, astfel că această afirmație a instanței este neîntemeiată și se combate de acuzarea de stat prin faptul că prin ordonanța din 11 aprilie 2014 s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigație - controlul transmiției banilor în mărime de 700 euro, sau echivalentul banilor menționați în lei sau altă valută străină, pe cînd instanța în motivare indică numai suma de 700 euro;

--acuzarea de stat, constată că nici XXXXXXXX, nici XXXXXXXX Liviu nu au fost investigatori sub acoperire, deoarece XXXXXXXX Liviu activînd în funcția de procuror în Procuratura raionului XXXXXXXX după statutul său nu putea acționa ca investigator sub acoperire, mai mult ca atât ultimul a depus în adresa Procurorului General raport denunț cu privire la acțiunile infracționale a judecătorului XXXXXXXX, ce a servit temei pentru Procurorul General de porni urmărirea penală în privința președintelui Judecătorei XXXXXXXX XXXXXXXX. Totodată denunțul său este confirmat prin stenograma comunicărilor purtate între XXXXXXXX și XXXXXXXXdin 16 aprilie 2014 în incinta blocului administrativ de pe teritoriul fermei din satul Dușmani raionul XXXXXXXX, unde XXXXXXXX, nefiind silit de nimeni a comunicat lui XXXXXXXXdespre discuția cu procurorul din preajma Judecătorei raionului XXXXXXXX după proces. Însăși XXXXXXXX Liviu fiind audiat în calitate de martor a confirmat cele relatate în denunț, probă care nu a fost luată în considerație de către instanță, deoarece ea direct demască acțiunile lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, instanța limitîndu-se la pledoaria și concluzia părții apărării de neadmitere ca probă și declarării lui XXXXXXXXși XXXXXXXX Liviu cu o noțiune inexistentă în procesul penal „agent sub acoperire”, neavînd niciun temei juridic;

--mai invocă procurorul că prin constatările sale instanța de judecată stabilește existența unei pretinse acțiuni ilegale din partea martorilor cît și organului de urmărire penală. În mod evident reieșind din gravitatea acuzațiilor aduse în sentință în cazul în care aceste acuzații ar fi fost serioase și reale, instanța urma să sesizeze organele competente despre cele constatate. Cît privește XXXXXXXX, ultimul a figurat în cauza penală avînd statut de bănuț și în cadrul urmăririi penale a fost scos de sub urmărire penală și audiat în calitate de martor, declarațiile lui fiind în coroborare cu alte probe administrate în cadrul procesului menționat;

--opinează procurorul că instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor martorilor XXXXXXXX Nicu și XXXXXXXX, care au depus la urmărirea penală și în instanță de judecată declarații care indică direct asupra comiterii infracțiunii de către XXXXXXXX și XXXXXXXX, nu a fost luată în considerație declarațiile martorului XXXXXXXX, care fiind audiat a confirmat discuția petrecută cu XXXXXXXX și solicitările lui de oferi mijloace bănești pentru XXXXXXXX, de către instanță au fost ignorate aceste declarații. Pe lângă aceasta instanța de fond nu s-a expus asupra declarațiilor martorului XXXXXXXX Pavel, care fiind audiat de procuror, în cadrul urmăririi penale a declarat nefiind silit de nimeni și influențat de nimeni că în ziua dată cînd procurorul XXXXXXXXa ieșit din biroul lui XXXXXXXX și din urma lui fiind XXXXXXXX, ultimul s-a oprit la masa lui de serviciu din anticamera biroului s-a aplicat și a deschis sertarul mesei, unde a pus ceva și după aceea l-a închis. Pe cînd după o perioadă de un an fiind audiat în instanță a declarat că a fost impus de către colaboratorii CNA ca să spună așa ceva. Îndată după declarațiile în cauză procurorul s-a autosesizat în ordinea art. 274 Cod de procedură penală al RM fiind efectuat control sub prisma prevederilor art. 166¹ Cod penal al RM fiind adoptată în acest sens o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, nefiind constată vre-o influență, fiind prezentată în instanță ordonanța nu s-a expus privitor aprecierea critică a declarațiilor lui XXXXXXXXdate în instanță privind la influență, dar s-a limitat cu o frază că declarațiile lui nu confirmă învinuirea lui XXXXXXXX și XXXXXXXX;

--consideră acuzatorul de stat că instanța nu a apreciat faptul că XXXXXXXXse afla în subordinea directă conform funcției la XXXXXXXXși activînd în instanță putea în perioada de după audiere în calitate de martor să fie influențat de inculpat. Pe lângă aceasta martorul XXXXXXXXa indicat că din momentul cînd au intrat colaboratorii CNA și procurorii în anticamera biroului și pînă la momentul începerii percheziției în anticameră masa lui XXXXXXXXa fost intactă, adică nimeni nu a descris sertarele mesei pentru a pune acolo careva obiecte sau a le scoate. Instanța ignorînd acest fapt, limitîndu-se la fraza că instanța se află în imposibilitate de a

stabilii cine a plasat banii în sertarul mesei de serviciu a lui XXXXXXXX Pavel, pe cînd acuzarea de stat a prezentat probe verosimile în acest sens că banii au fost plasați de către XXXXXXXX, după primirea lor de la XXXXXXXX Liviu;

--acuzarea de stat consideră că instanța în cadrul examinării cauzei nu a dat posibilitatea acuzării de stat de a prezenta proba cu martor și anume martorul XXXXXXXX Liviu, persoana care nemijlocit a transmis banii lui XXXXXXXX, fapt ce denotă atitudinea vădit imparțială a instanței. În cadrul examinării cauzei acuzarea obiectiv a prezentat probe instanței că XXXXXXXX Liviu se află peste hotarele Republicii Moldova și nu este cunoscut cînd va reveni, totodată la cererea acuzării de stat de a remite prin intermediul Ministerului Justiției cererea de comisie rogatorie cu privire la citarea martorului în Franța orașul Paris, instanța a refuzat acuzării de stat, grăbindu-se să anunțe părțile despre terminarea cercetării judecătorești și să treacă la dezbaterile judiciare. În acest sens instanța a lipsit acuzarea de stat de dreptul de a prezenta probele acuzării, o probă directă, ce atestă un comportament vădit imparțial în acțiunile instanței;

--menționează acuzatorul de stat că o atitudine vădit imparțială a instanței se observă și la motivare, conform căreia a dat apreciere declarațiilor inculpatului XXXXXXXX, care a declarat că după ce a primit bani de la XXXXXXXXa plecat în XXXXXXXX și imediat a fost telefonat de către XXXXXXXX Nicu care i-a comunicat să plece la procuror, pe cînd fiind audiat martorul XXXXXXXX Nicu a comunicat că el într-adevăr l-a telefonat însă i-a comunicat să vină la fermă deoarece este necesar să efectueze lucrări de reparație și apoi să-l conducă la XXXXXXXX, alte discuții cu el nu a avut. Martorul fiind preîntîmpinat de răspundere penală pentru declarații mincinoase, însă instanța dă apreciere declarațiilor inculpatului XXXXXXXX, nici nu se expune critic asupra declarațiilor martorului, invocînd că nu se referă la fond.

5. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016 a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor declarat împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 25 aprilie 2016 fiind menținută hotărîrea contestată fără modificări.

6. Nefiind de acord cu decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor.

7. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor a fost casată total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui XXXXXXXX și XXXXXXXX și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

8. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder și procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor, în ședința instanței de apel au susținut deplin apelul declarat de procuror solicitînd să fie admis conform motivelor și temeiurilor invocate în acesta.

9. Apărătorul inculpatului XXXXXXXX – avocatul XXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel s-a pronunțat pentru respingerea apelului declarat de către procuror și menținerea fără modificări a sentinței de achitare a lui XXXXXXXX, considerînd-o legală, întemeiată și motivată.

10. Inculpatul XXXXXXXX, în ședința instanței de apel a menționat că nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale, dar a fost audiat în cadrul ședinței instanței de judecată în instanța de fond, susținînd integral aceste declarații și totodată relatînd că a explicat în prima instanță referitor la XXXXXXXX Liviu, el a fost influențat de către colaboratorii CNA în incinta restaurantului Butoiaș din XXXXXXXX. XXXXXXXX a explicat că i-a oferit niște sume bănești la faza de urmărire penală unde XXXXXXXX Liviu era conducătorul Urmăririi Penale. A intuit dar nu poate să afirme că el a fost pus în situația sau face denunțul sau va fi tras la răspundere el, deoarece el a ieșit din dosar, a lucrat maximum 10 minute, în jurul orelor 09:00, aproximativ la orele 12.00 a fost văzut în incinta restaurantului Butoiaș de către martorul Vasile XXXXXXXX, în cercul colaboratorilor, care a dat declarații, în același timp raportul lui denunț apare la orele 12.00, deus la XXXXXXXXXX Chișinău. Pentru dumnealul a fost un caz excepțional, primul caz cînd a fost reținut mituitorul și persoana care a primit. Nu știe unde este coincidentă aici dumnealul spune, că suma aceasta bănească a lăsat-o sau pe masă, sau într-un sertar în biroul său, aceasta a fost depistată în anticamera domnului XXXXXXXX. A fost o discuție între ei, a explicat în prima instanță și în instanța a doua, dumnealul nu a fost audiat și nu vrea să spună ce discuție a fost. Însă cînd a ieșit dumnealul nu a lăsat nimic, nu a lăsat careva sume bănești, a închis ușa și a plecat. El a ieșit, a deschis ușa pînă la ușa veceului, în timpul acesta au intrat careva persoane străine în anticameră văzînd că el nu este, erau foarte multe persoane, i-a întrebat pe cine căută ei au spus pe președinte, la ce dînsul le-a zis că el este și iarăși careva suspiciuni.

11. Inculpatul XXXXXXXX, în ședința instanței de apel, folosindu-se de dreptul său procesual a refuzat să depună declarații și să răspundă la întrebările instanței și a participanților la proces.

12. Apărătorul inculpatului XXXXXXXX – avocatul XXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel s-a pronunțat pentru respingerea apelului declarat de către procuror și menținerea fără modificări a sentinței de achitare pronunțată la caz, pe care o consideră legală, întemeiată și motivată.

13. Audiînd participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite din alte motive decît cele invocate apelul declarat de către procurorul în XXXXXXXXXX Muntean Victor sentința Judecătoriei Grigoriopol din 25 aprilie 2016 urmînd a fi casată integral, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infractiunile pentru a căror

săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

Iar potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

14. În suportul celor enunțate *supra* sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al RM”.

15. Conform art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de Procedură Penală al RM, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.

16. În continuare, Colegiul Penal, constată că instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, ajungînd corect la concluzia de achitare însă neconstatînd corect motivul și temeiul de drept care în cele din urmă duce la achitarea inculpaților.

Sub aspectul dat instanța de apel reiterează că instanța de fond a dispus ca ~~XXXXXXXX~~ să fie achitat în baza învinuirii înaintate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod Penal al Republicii Moldova, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, de asemenea instanța de fond a hotărît ca ~~XXXXXXXX~~, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM a fost achitat, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, „sentința de achitare se adoptă dacă: pct. 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; pct. 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; pct. 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; pct. 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei”.Respectiv, Colegiul Penal notează că în acest caz, corespunzător stării de fapt, și motivul de drept pentru a dispune achitarea inculpaților, este anume faptul că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel ține să reitereze că circumstanțele de fapt și de drept, care urmează a fi dezvăluite și expuse de continuare demonstrează integral că acțiunile de provocare, precum și încălcările procesuale admise de către acuzatorul de stat, sunt anume motivele care generează în cele din urmă achitarea inculpaților din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Instanța de apel reiterează că sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate lui ~~XXXXXXXX~~ și ~~XXXXXXXX~~ probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în ședința instanței de apel, atestă că nu s-au constatat faptele infracționale, cu atât mai mult încălcările de procedură admise la etapa urmăririi penale, fac inadmisibilă aprecierea acestora drept verosimile, concludente și pertinente la caz.

17. În acest context, se atestă că instanța de fond la adoptarea sentinței din data de 25 aprilie 2016, a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală al RM.

Astfel, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În acest context, Colegiul Penal atestă că potrivit art. 394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală al RM, „partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii”.

Totodată urmează a fi invocate și prevederile pct. 2 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazîndu-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

18. În același timp, Colegiul Penal reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra Romîniei* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină aplicabile în această materie

19. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza *Tatishvili contra Rusiei* din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței* și cauza *Van de Hurk împotriva Olandei*).

20. Raționînd prin prisma celor conturate *supra*, Colegiul Penal relevă că prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpatului, XXXXXXXX Mircea Dumitru, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, luînd în considerație toate mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

21. Astfel, în urma rejudecării cauzei, Colegiul Penal al Curii de Apel Chișinău, constată:

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, XXXXXXXX este învinuit de aceea că la începutul lunii aprilie 2014 avînd calitatea procesuală de inculpat în cauza penală nr. 1-35/14, de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM, aflată spre examinare în gestiunea președintelui Judecătoriei raionului XXXXXXXX XXXXXXXX, a promis ultimului suma de 700 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12951,19 lei pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 16 aprilie 2014 în jurul orei 10.00, după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, XXXXXXXX în incinta Judecătoriei raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Ștefan cel Mare 7 r. XXXXXXXX, s-a înțeles cu judecătorul XXXXXXXX să-i transmită suma pretinsă de 10000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura raionului XXXXXXXX Velișco Liviu, care participa pe caz, în calitate de acuzator de stat.

Ulterior, la data de 16 aprilie 2014, aproximativ la orele 16:00 min., XXXXXXXX, acționînd conform înțelegerii prealabile cu judecătorul XXXXXXXX, conștientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, s-a prezentat, conform planului stabilit, în incinta Procuraturii raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Decebal 9a, r. XXXXXXXX, unde i-a transmis procurorului XXXXXXXX suma convenită de 10000 lei, bani care urmau a fi transmiși magistratului XXXXXXXX, pentru pronunțarea de către acesta a unei sentințe mai blînde în privința sa și anume cu aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității și fără privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

De către organul de urmărire penală XXXXXXXX este învinuit de faptul că prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere activă, săvîrșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică*”.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, XXXXXXXX este învinuit în aceea că, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 369-VII din 14 decembrie 2012 deținînd funcția de președinte al Judecătoriei raionului XXXXXXXX, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal al RM persoană cu funcție de demnitate publică, al cărei mod de numire este reglementat de art. 116 alin. (2) Constituția Republicii Moldova, reprezentînd, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544-XII din 20 iulie 1995, „cu privire la statutul judecătorului”, unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, avînd, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. a), e) din Legea nr. 544-XII, avînd obligația de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică a judecătorului, și, în temeiul art. 15 alin. (2) din Legea nr. 544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențată în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligat de a respecta prevederile art. art. 5 alin. (1) lit. g) și 9 alin. (3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 366/15 din 29 noiembrie 2007, potrivit cărora judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întîrziere, judecătorul nu se poate implica în activități care încalcă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudecăți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, încălcînd prevederile enunțate, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditînd înalta funcție de judecător, exprimate prin corupere pasivă săvîrșită de o persoană cu funcție de demnitate publică în următoarele circumstanțe:

La data de 20 martie 2014, în calitate de judecător, lui XXXXXXXX i-a fost repartizată spre examinare în fond cauza penală nr. 2013090331 (număr de judecată 1-35/14) pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM privind învinuirea lui XXXXXXXX în comiterea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

La începutul lunii aprilie 2014, XXXXXXXX avînd spre examinare cauza penală nominalizată, în scopul obținerii banilor ce nu i se cuvin, a pretins de la XXXXXXXX suma de 700 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 12951,19 lei, pentru adoptarea unei sentințe mai blînde și fără lipsirea ultimului de dreptul de a conduce mijlocul de transport.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 16 aprilie 2014, în jurul orei 10.00 după petrecerea ședinței de judecată în cauza dată, XXXXXXXX, aflîndu-se în incinta Judecătoriei raionului XXXXXXXX, amplasată în str. Ștefan cel Mare 7 or. XXXXXXXX, i-a solicitat inculpatului XXXXXXXX să-i transmită suma de 10000 lei prin intermediul procurorului în Procuratura raionului XXXXXXXX Velișco Liviu, care participa în calitate de acuzator de stat în proces.

Ulterior, în aceeași zi, aproximativ în jurul orei 16.00, XXXXXXXX, acționînd conform înțelegerii ilegale avute cu judecătorul XXXXXXXX, aflîndu-se în incinta Procuraturii raionului XXXXXXXX, amplasată pe str. Decebal 9a, or. XXXXXXXX i-a transmis procurorului XXXXXXXX suma de 10000 lei solicitată, pentru a o transmite magistratului.

În aceeași zi, în intervalul de timp între orele 16-55 – 16-58, XXXXXXXX, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind intenția de a primi bani ce nu i se cuvin, aflându-se în biroul său de serviciu, amplasat în incinta Judecătoriai raionului XXXXXXXX din str. Ștefan cel Mare 7 or. XXXXXXXX, conform înțelegerii prealabile, a primit de la procurorul XXXXXXXX suma de 10000 lei, transmisă de către XXXXXXXX și convenită cu acesta, pentru adoptarea unei sentințe de aplicare în privința acestuia a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fără lipsirea inculpatului de dreptul de a conduce mijlocul de transport. Îndată după primirea banilor, XXXXXXXX a fost prins în flagrant, mijloacele bănești în sumă de 10000 lei fiind depistate în masa de lucru din anticamera biroului său de serviciu.

De către organul de urmărire penală XXXXXXXX, este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere pasivă, adică pretinderea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite, de o persoană cu funcție de demnitate publică*”.

22. Astfel, instanța de apel reține că **inculpatul XXXXXXXX, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond** vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a comunicat că în anul 2012 a revenit în raion în calitate de judecător. Una din probleme care erau în instanță, era anume familia Garștea, căruia i-a botezat copii, care au găsit un canal de acaparare a cotelor de teren, prin constatarea faptului juridic. În 2013, în decembrie, Vasile XXXXXXXX a emis o hotărâre asupra unui imobil. În februarie 2014, a apărut o cerere de revizuire de la un cotaș, XXXXXXXX a examinat-o și a anulat hotărârile sa și a transmis-o la rejudecare. XXXXXXXX încerca să intre la dînsul, însă din anul 1992, de cînd l-a condamnat nu aveau relații bune. În luna martie 2014 a primit un sunet de la XXXXXXXX care i-a spus că vrea să intre în ospeție. *XXXXXXX a venit împreună cu feciorul său Nicu Garștea, înaintînd pretenții indicînd, că numai inculpatul poate să hotărască întrebarea cu revizuirea cazului cu privire la imobil. I-a răspuns ca la un cumătru, că el nu poate rezolva nimic, și că o să hotărască instanța. Discuția a durat 10-15 minute. În final, XXXXXXXX i-a spus că sunt alte persoane care pot rezolva și că va avea probleme la CNA. Inculpatul a declarat că a observat la XXXXXXXX un ceas ce înregistrează video și audio. L-a întrebat dacă pentru aceasta a venit la el în ospeție și l-a scos pe ultimul din curte.*

Inculpatul a mai declarat că s-a aflat în spital, între 10 și 22 martie 2014, plus minus 7 zile. După ce s-a întors din spital, a doua zi a mers la serviciu și a organizat volanta cu judecătorii. Au fost prezenți d-na Boubătrîn și XXXXXXXX Vasile, cărora le-a spus despre discuția cu XXXXXXXX Atunci, XXXXXXXX V., a spus că în acea seara a vrut să vină în ospeție, dar l-a văzut pe XXXXXXXX și nu a intrat. Din spital a revenit la 24 martie 2014, a lucrat o săptămînă, iar în aprilie, completul din XXXXXXXX urma să treacă controlul medical la Chișinău. La 1 aprilie a mers la sanatoriul din Cahul. La 14 aprilie a revenit la serviciu, pe 15 aprilie a avut volantă cu colectivul, după care de el s-a apropiat polițistul de serviciu și a spus că o persoană vrea să intre cu o întrebare personală. Cetățenii intrau la el ca la președintele judecătoriai. Ei nu intrau la judecători pentru a-i feri de diferite situații. *S-a prezentat XXXXXXXX, care a spus că are întrebări personale. XXXXXXXX a spus, cum a declarat și d-lui, că are un dosar penal iar el a ridicat dosarul și l-a întrebat dacă nu sunt rude. XXXXXXXX a spus că sora lui a învățat cu el. Inculpatul l-a întrebat ce dorește, iar XXXXXXXX a spus că vrea să știe ce e cu dosarul, iar el i-a spus să discute cu avocatul, comunicîndu-i că mai mult decît prevede legea nu va fi pedepsit, să vină cînd e fixat procesul.* La data de 16, ca de obicei, venind la 6 dimineața la serviciu, a semnat poșta, grefierul a venit aproape de orele 8 și i-a raportat ce avea pe ziua de 16 și anume că se preconiza susțineri verbale pe un dosar mare. Acesta a spus că a pregătit proiectul de sentință pe cazul lui XXXXXXXX, în baza art. 364¹ Cod penal al RM, spunînd că s-a uitat prin dosar și că vor lucra. A venit XXXXXXXX și i-a spus că vor lucra în baza art. 364¹ Cod penal al RM. XXXXXXXX a venit aproximativ la orele 08:30 și a spus că nu vor lucra în baza art. 364¹ Cod penal al RM și a solicitat încă 10 minute pentru a încheia un acord de recunoaștere a vinovăției. Părțile au semnat acordul. XXXXXXXX a dat declarații după care, XXXXXXXX a spus că nu este gata de dezbateri și a solicitat amînarea pe a doua zi. A fost anunțată întrerupere pentru 17.00, a doua zi. L-a întrebat pe XXXXXXXX despre ce accident indică XXXXXXXX Peru în declarații, iar el a spus că va explica mai pe urmă. Știa că dosarele pe art. 264 Cod penal al RM sunt problematice. *La data de 16 aprilie 2014, a examinat dosare, a fost la Bălți la Curtea de Apel, a revenit și a examinat un dosar pînă la 16:30 iar cînd a ieșit din proces a văzut că XXXXXXXX l-a sunat de 3 ori. Apoi, XXXXXXXX i-a spus că sună XXXXXXXX pe fix și insistă să discute. XXXXXXXX a telefonat pe staționar și a insistat să vină să discute în legătură cu dosarul examinat. Acesta a venit cînd el se afla lîngă safeu, se pregătea să plece. Cînd a venit Velișco Liviu, a avut loc o discuție, dar nu cea redată în dosarul penal, după care, XXXXXXXX a ieșit și a închis ușa de la birou, iar el a deschis ușa și a mers la veceu. În acel moment au venit colaboratorii CNA, vre-o 20. Atunci cînd venea de la veceu, să-și i-a hîrtie, a observat cîțiva colaboratori fugind, el i-a întrebat pe cine caută, ei au spus că pe președintele. Ultimul le-a spus că el este după care, colaboratorii i-au spus să meargă după dînsii. A fost întrebat dacă nu are careva obiecte sau bani primiți ilegal, el a spus că nu are, procurorul a emis ordonanța de percheziție, i-a făcut cunoștință cu ea și au purces la percheziție. Nu s-a depistat nimic și l-au întrebat ce are în safeu, dacă are surse financiare, le-a spus că are surse financiare și i-a declarat procurorului că a vîndut mașina și nu ține banii acasă, plus primise un premiu de 10000 lei pentru luna martie, au fost ridicați acești bani, fotografiați, filmați. În urma percheziției corporale și a biroului nu a fost găsit nimic. Procurorul Munteanu a emis o ordonanță de percheziție în anticameră. În anticameră au fost depistați banii foarte rapid. În anticameră s-a adus la cunoștință ordonanța de percheziție, în anticameră erau ofițeri, procurori, XXXXXXXX și cu Slepțov Igor-asistentul. Nu-și amintește de la cine în anticameră s-a cerut prezentarea banilor. Banii în sumă de 10000 lei au fost depistați într-un sertar de la masa de serviciu a asistentului XXXXXXXX Pavel. Nu are idee cine și cum și cînd a plasat acești bani. Cînd au fost găsiți banii, aceștea erau fără plic, erau împrăstiați în sertar. Inculpatul a declarat că nu a pretins careva bani de la XXXXXXXX, nu a pretins și nu a primit nici de la XXXXXXXX și nici de la Velișco Liviu. Asistentul pregătea proiectul sentinței în privința lui XXXXXXXX, de la început a fost pregătit în baza art. 364¹ Cod Penal al RM, apoi procurorul a spus că va fi încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției. Asistentul a spus că proiectul este pregătit, dar nu ține minte conținutul. Referitor la /Vol.I f.d.176-253/, inculpatul a relatat că, nu a avut vre-o poziție față de inculpatul XXXXXXXX, probabil blancheta din materialele cauzei era pregătită fie de asistent, fie de grefier, poate și proiectul sentinței care trebuie să fie deoarece el l-a văzut. A fost telefonat de 3 ori la mobil de Velișco Liviu, dar nu i-a răspuns, apoi asistentul i-a spus că XXXXXXXX a telefonat la staționar și insistă să vină la el /Vol.V, f.d.50-53/;*

--fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel, inculpatul XXXXXXXX, a declarat că nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale, dar a fost audiat în cadrul ședinței instanței de judecată în instanța de fond, susținînd integral aceste declarații și totodată relatînd că a explicat în prima instanță referitor la XXXXXXXX Liviu, el a fost influențat de către colaboratorii CNA în incinta restaurantului Butoiaș din XXXXXXXX. La acest capitol XXXXXXXX a explicat că i-a oferit niște sume bănești la faza de urmărire penală

unde XXXXXXXX Liviu era conducătorul Urmăririi Penale. A intuit dar nu poate să afirme că el a fost pus în situația sau face denunțul sau va fi tras la răspundere, deoarece el a ieșit din dosar, a lucrat maximum 10 minute, în jurul orelor 09:00, aproximativ la orele 12.00 a fost văzut în incinta restaurantului Butoiaș de către martorul Vasile XXXXXXXX, în cercul colaboratorilor, care a dat declarații, în același timp raportul lui denunț apare la orele 12.00, deus la XXXXXXXXXX Chișinău. Pentru dumnealor a fost un caz excepțional, primul caz când a fost reținut mituitorul și persoana care a primit. Au fost situații când a încercat ca un coleg mai mare să le remedieze, pe când situații de gen personal nu au fost. Nu știe unde este coincidență aici dumnealui spune, că suma aceasta bănească a lăsat-o sau pe masă, sau într-un sertar în biroul său, aceasta a fost depistată în anticamera domnului XXXXXXXX. A fost o discuție între ei, a explicat în prima instanță și în instanța a doua, dumnealui nu a fost audiat și nu vrea să spună ce discuție a fost. Însă când a ieșit dumnealui nu a lăsat nimic, nu a lăsat careva sume bănești, a închis ușa și a plecat. El a ieșit, a deschis ușa pînă la ușa veceului, în timpul acesta au intrat careva persoane străine în anticameră văzînd că el nu este, erau foarte multe persoane, i-a întrebat pe cine caută, ei au spus pe președinte, la ce dînsul le-a zis că el. Activează de foarte mult timp, el dacă se apropia mai aproape de XXXXXXXX Liviu la moment nu se afla aici;

--inculpatul XXXXXXXX, fiind audiat în cadrul ședinței judiciare în instanța de fond a comunicat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște și a relatat că în anul 2013, luna noiembrie, seara pe la orele 19.00, se deplasa cu automobilul de model Reno, de la serviciu. În drum spre casă, a lovit doi pietoni, a oprit automobilul și s-a întors la locul accidentului, însă acolo nu era nimeni. Întorcîndu-se la automobil i-a găsit pe XXXXXXXX și fiul său Nicu Garștea, ei l-au întrebat ce s-a întîmplat, și le-a răspuns că a lovit pe cineva sau ceva, ei au spus că dacă nu-i nimeni să plece acasă că nu se va întîmpla nimic. Ajungînd acasă, a parcat automobilul în curte, și-a adus un ulcior cu vin și s-a așezat să i-a masa. A servit vre-o trei pahare, aproximativ peste vre-o 3 ore, s-a pregătit să meargă la culcare, iar la el la poartă s-au oprit 2 mașini a poliției. Ei i-au spus că a lovit doi pietoni, și că unul din ei a fost dus la spital în stare gravă și trebuie să meargă cu ei la locul accidentului. Ajungînd la locul accidentului, ei au făcut măsurările și i-au spus să meargă la spitalul raional pentru a trece examenul medical, să predea sînge pentru a stabili dacă a servit alcool. El a spus că merge să dea probele, dar ei să scrie în procesul verbal că a servit alcool după ce a parcat automobilul, că în momentul accidentului el nu servise. Ei au spus că nu are nici-o importanță, atunci el a refuzat de a trece probele. A doua zi, s-a dus la poliție, și i s-a spus că dosarul lui se află la XXXXXXXX Vasile. Intrînd la XXXXXXXX Vasile în birou, el a început să-i spună că situația lui e gravă, că are 3 încălcări, că a părăsit locul accidentului, a refuzat să treacă testul și a tamponat pietoni, apoi i-a spus că se poate de hotărît, i-a scris pe o foaie suma de 15000 lei, i-a arătat-o, apoi a aruncat-o în coș și a întrebat dacă are așa sumă de bani. El a răspuns că nu are, dar o să încerce să găsească. Polițistul a luat numărul de telefon și i-a spus că are la dispoziție 4 zile să găsească suma de bani. A mers în sat, s-a dus la XXXXXXXX și l-a rugat să-i împrumute suma de bani, el i-a spus că nu are bani de împrumutat, dar să se ducă la bancă și să împrumute, dacă i s-a cerut. El a mers la bancă, a scris o cerere, a luat suma respectivă, peste cîteva zile l-a sunat XXXXXXXX Vasile și l-a întrebat dacă a făcut rost de bani, el i-a spus că banii sunt, iar XXXXXXXX Vasile i-a cerut să meargă la bunica sa, că el se află la ea și să aducă banii. Ajungînd la loc, XXXXXXXX Vasile era în curte, tăia lemne, acesta i-a spus să-i pună banii în scurta și să meargă acasă, că el a vorbit cu procurorul Velișco Liviu, care se va ocupa de dosarul lui și o să-i hotărască întrebările. A mai fost chemat la XXXXXXXX de cîteva ori, a semnat niște documente, iar el i-a spus că dosarul va fi trimis la procuratură. A primit citație de la procuratură, fiind chemat de procurorul Velișco Liviu, și acesta i-a spus că ar trebui să-i facă 2 dosare, unul pe art. 55 Cod penal al RM și unul pentru accident. Peste cîteva zile, a fost chemat de inspectorul de sector din sat, care i-a făcut un proces verbal în legătură cu ce a achitat la bancă o amendă în mărime de 1000 lei. Apoi, dosarul se tergiversa și a ajuns în anul 2014. În acest timp, el se ducea la XXXXXXXX și-l întreba ce se întîmplă cu dosarul lui, deoarece trebuia să meargă peste hotare la lucru, pentru a întoarce banii la bancă. *Prin luna aprilie, la început, el lucra la XXXXXXXX, la fermă, făcea careva lucrări de construcție. Atunci a primit citație de la judecată, în legătură cu ce s-a apropiat de XXXXXXXX și l-a întrebat ce se întîmplă că el i-a spus că procurorul o să-i hotărască întrebările, dar acesta i-a trimis dosarul în judecată. XXXXXXXX l-a întrebat cine e judecătorul și cine o să-i judece dosarul, la ce el i-a răspuns că în citație e scris judecătorul Cazacu, XXXXXXXX a zîmbit și a spus că e om de-al lor, e din sat, că el îl știe și că o să-l ajute. După ce a terminat lucrările, XXXXXXXX s-a achitat cu el. Într-o zi cînd se afla acasă la el a venit XXXXXXXX cu Garștea Ion, l-au chemat la poartă, XXXXXXXX i-a zis că s-a sfătuit cu feciorii lui ca să îl ajute, deoarece mai are de lucru la ferma sa de vre-o 50000 lei. Pentru aceasta, va trebui să-și întoarcă permisul, deoarece va trebui să aducă materialele cu automobilul lui de marca Zil și dacă va fi nevie de bani, el o să-i dea din contul lefii. După care, i-a spus să meargă la judecătorul Cazacu să vorbească cu el, dar să nu-i spună de la cine vine, deoarece ei sunt cumetri și să nu se supere. Ulterior, XXXXXXXX îl trimitea la judecătorul Cazacu, la ce el îi răspundea că nu are timp, că are mult de lucru. XXXXXXXX îi spunea să meargă cît nu e tîrziu, că de nu poate să-i întoarcă dosarul cu accidentul și va fi mai grav. Văzînd că XXXXXXXX insistă să meargă la XXXXXXXX, el a început să-l mintă că a fost. Văzînd că nu poate scăpa de XXXXXXXX, cu vre-o 2 zile înainte de data de 16, cînd a avut loc judecata, avînd treabă la spital, care se află lîngă judecătoria, a hotărît să intre pe la judecată. În fața judecătoriei s-a întîlnit cu Guțu Viorel și deoarece XXXXXXXX i-a spus să vorbească cu Guțu, care este rudă cu Cazacu, ia zis lui Guțu să vorbească cu XXXXXXXX în privința lui. Guțu V. i-a spus că nu se implică, deoarece are problemele lui și cu asta s-au despărțit. A doua zi, el a hotărît să intre singur la dl. XXXXXXXX. La etajul I al judecătoriei era ofițerul de serviciu care l-a întrebat la cine a venit, la ce el i-a răspuns că la XXXXXXXX, ulterior, fiind condus la etajul II. XXXXXXXX era în coridor, apoi a intrat în birou, iar el a intrat din urma lui și s-a prezentat. XXXXXXXX l-a întrebat cu ce întrebări, iar el i-a răspuns că are un dosar pe a doua zi, la examinare, atunci XXXXXXXX l-a întrebat ce dorește, el i-a spus că vrea să știe ce o să fie cu dosarul. XXXXXXXX l-a întrebat dacă are un avocat și i-a spus că cu așa întrebări să meargă la avocat. Judecătorul l-a întrebat dacă nu sunt rude, el i-a răspuns că nu și că pentru prima dată îl vede. Atunci judecătorul i-a spus să plece și să se prezinte la judecată, împreună cu avocatul, că mai mult decît prevede legea el nu o să-i dea. El a ieșit și a plecat acasă. În drum spre casă a intrat pe la XXXXXXXX la stîmă. Ultimul a început să-l întrebe dacă a fost la judecătorul XXXXXXXX și ce i-a spus. Atunci el a început să-i spună că a fost, dar nu a înțeles nimic. XXXXXXXX l-a întrebat ce nu a înțeles, o să îi ia ori nu permisul, la ce el i-a răspuns că nu știe și că nu a vorbit pe așa temă. Pe 16 aprilie 2014, a mers la judecată, a intrat la etajul II, avocatul lui nu era venit, stătea pe coridor, de el s-a apropiat procurorul XXXXXXXX și i-a spus să meargă afară să fumeze cîte o țigară. În fața judecății XXXXXXXX i-a spus că trebuie să mai dea 10000 lei, deoarece prin art. 55 Cod penal al RM, nu s-a primit, deoarece el a mai avut anterior pe acest articol un dosar. I-a spus că nu mai are bani de acum, dar dacă o să găsească o să-i spună. XXXXXXXX a luat de la el numărul de telefon și i-a spus că o să-l sune pe parcursul zilei, să-i spună unde să-i aducă banii, apoi el a intrat în sala de judecată, a mers judecată, după care s-a anunțat întrerupere pe a doua zi. El a ieșit și s-a pornit spre casă. În drum spre casă a intrat la poliție, s-a dus la XXXXXXXX Vasile, i-a spus să-i întoarcă cele 15000 lei, deoarece nu i-a hotărît întrebările, iar acesta i-a răspuns că o să vadă ce se poate de făcut și că o să-l sune. Cînd stătea în fața poliției, l-a sunat XXXXXXXX și l-a întrebat ce s-a hotărît la judecată, el i-a răspuns că se mai cere încă „10 moldoveni”.*

XXXXXXXXX i-a spus că se află la Florești, și când o să vină în sat, o să-l sune și o să-i dea banii. Mergând prin centrul or. XXXXXXXX, a fost strigat de feciorul lui XXXXXXXX, pe nume Ion care l-a chemat la el în automobil și l-a întrebat ce s-a hotărât, ca să-i spună tatălui său. El i-a răspuns că deja a vorbit cu XXXXXXXX și când îl va suna o să meargă să-i dea banii. Mai apoi a mers cu treburile prin XXXXXXXX, apoi cu o mașină de ocazie a plecat în sat. Pe drum l-a sunat Garștea și care i-a spus să meargă la el ca să-i transmită banii. Când a ajuns la stînă, a strigat și a ieșit feciorul lui Garștea, Nicu, și l-a chemat în casă, i-a spus să aștepte că XXXXXXXX în curînd o să vină. El s-a așezat pe un scaun la masă, așteptînd, a venit o mașină. Nicu a ieșit afară, când s-a întors, era cu un planșet în mînă, s-a așezat în fața lui, pe partea de la fereastră, stătea și se uita în planșet, zîmbea și vorbea singur, spunea că asta e o bombă. Atunci el fiind curios s-a întins peste masă, a vrut să vadă despre ce este vorba. Nicu a întors planșetul cu fața în jos și a zis că asta nu e pentru dînsul, că el nu pricepe. În acest moment a intrat XXXXXXXX cu feciorul Ion și au început să-l întrebe pe dînsul ce a fost la judecată, ce a cerut și cine, apoi XXXXXXXX i-a spus feciorului Ion să-i dea banii. Acesta a scos din buzunar suma de 10000 lei și i-a transmis, spunîndu-i să-i numere, și să le zică cîte bucăți și ce sumă este. El nu voia să-i numere, însă ei au insistat. Atunci el i-a numărat, i-a spus că sunt 50 bucăți a cîte 200. Văzînd că Nicu stă în fața lui cu planșeta, el a crezut că îl înscrie pentru a avea dovezi că i-au dat bani, în loc de recipisă. *Apoi a pus banii în buzunarul de la scurtă și a vrut să plece acasă, XXXXXXXX l-a oprit, spunîndu-i că trebuie să-i ducă banii lui Velișco Liviu, nu acasă. Îi spunea să-l sune pe Velișco Liviu, la ce el le-a spus că nu are numărul lui de telefon, că XXXXXXXX i-a luat pe al lui și îl va suna tot el.* În acel moment Nicu Garștea, l-a rugat pe dînsul să urce în pod, să se uite pe unde le curge acoperișul, el a dezbrăcat scurta, să nu să se murdărească, acolo se aflau banii și telefonul lui mobil. A lăsat scurta pe un scaun și a urcat la etajul II, și s-a urcat în pod unde s-a aflat vre-o 10 minute, apoi a coborît. Coborînd pe scări a auzit că telefonul lui mobil suna, atunci XXXXXXXX i-a spus să ridice mai repede că poate sună Velișco Liviu. Când a răspuns la telefon, un glas necunoscut, i-a zis „Petrea vino mai repede la mine la lucru la XXXXXXXX”, el a crezut că e Velișco Liviu. Atunci XXXXXXXX i-a spus să meargă ca să-l ducă cu automobilul lor la XXXXXXXX, la procuror. A urcat cu Nicu Garștea în automobilul de model Toyota, care l-a dus pînă la răscurce, ce se află mai jos de procuratură. Ajungînd la procuratură, el a vrut să intre în biroul lui Velișco Liviu, biroul era încuiat, atunci el a ieșit afară, a aprins o țigară, a căutat în telefon ultimul număr ce l-a sunat și a făcut un sunet, iarăși, acel glas necunoscut i-a răspuns, el i-a spus că se află la procuratură, iar ultimul i-a zis să aștepte, că în cîteva minute o să se apropie. Stînd în fața procuraturii și fumînd, a aruncat privirea spre locul unde l-a lăsat Nicu XXXXXXXX și a văzut că acesta stătea tot în același loc. El a crezut că el este așteptat pentru ca să-l ia înapoi în sat. Peste cîteva minute din partea judecătoreii a venit Velișco Liviu, acesta era ostent și i-a spus să intre la el în birou. Acolo l-a întrebat dacă a adus banii, i-a spus că a adus, l-a întrebat ce sumă, i-a spus 10000 lei, cum a cerut. *După ce a luat banii, l-a întrebat dacă el nu umblă cu variante, la ce el i-a răspuns „ce variante, prima dată ce am umblat cu variante, a fost vre-o problemă”.* *Apoi XXXXXXXX i-a spus să plece acasă că totul va fi bine.* Când a ieșit din procuratură, Nicu Garștea nu mai era, a oprit o mașină de ocazie, cu care a mers pînă în sat. În drum spre casă, el l-a sunat pe XXXXXXXX Vasile, l-a întrebat unde se află, și i-a spus să-l aștepte acolo, ca să-i restituie banii. Peste cîteva minute, XXXXXXXX Vasile a venit cu un automobil, singur la volan, i-a spus să urce la el în automobil, a scos din buzunar o sumă de bani, pe care nu a numărat-o și i-a spus că e partea sa din bani. El i-a numărat deja afară, erau 2000 lei. XXXXXXXX Vasile i-a spus că restul banilor se află la procurori, dar el acolo nu se poate băga. Ajungînd acasă, peste o perioadă de timp, a fost sunat de XXXXXXXX, care i-a spus să vină la stînă, că are ceva de vorbit. Când a ajuns în fața casei lui Garștea, acolo stătea o mașină luxoasă, necunoscută, pe care anterior nu a văzut-o pe acolo. *A strigat la ușă, XXXXXXXX i-a spus să intre, a intrat în casă, acolo erau 2 persoane necunoscute și XXXXXXXX. Atunci XXXXXXXX a început să strige la el, și să întrebe ce a făcut cu cele 10000 de lei pe care i le-a dat, cui i le-a dus, cui i-a spus el că trebuie să-i ducă și cui i-a dus. El l-a întrebat, dacă cunoaște cine sunt cele 2 persoane, la ce a răspuns că pentru prima oară îi vede. XXXXXXXX i-a zis că sunt de la corupție, de la Chișinău și dacă nu o să spună că banii care au fost transmiși lui XXXXXXXX sunt pentru judecătorul Cazacu, atunci o să-l i-a cu ei la Chișinău la Centru Anticorupție. Atunci el a întrebat „cum să spun că i-am dus bani lui Cazacu, dacă banii i-am dus lui Velișco”, iar ei au spus să zică așa dacă vrea să facă paștele acasă, în caz contrar va face paștele la izolator. A zis că nu vrea să spună așa, deoarece nu a avut discuție cu XXXXXXXX despre bani și dacă trebuie el merge cu ei la Chișinău, atunci ei i-au spus să urce în automobil. Ajungînd la XXXXXXXX, în fața judecătoreii, s-au oprit, acolo mai erau niște automobile care așteptau pe cineva.* La un moment a sunat telefonul unui lucrător operativ, din automobil, care a răspuns și i-a transmis receptorul și spunîndu-i că cineva vrea să vorbească cu el. Când a răspuns la telefon, și-a data seama că este XXXXXXXX, care a început să-l amenințe, să-i spună că dacă nu face așa cum spun „operii” îi va face și lui probleme. Iar dacă va spune că banii au fost pentru judecătorul Cazacu, XXXXXXXX vine și tot atunci îl i-a acasă și nu îi va fi nimic, îl vor pune ca martor. El nu i-a răspuns nimic, a oprit telefonul, XXXXXXXX a mai încercat să mai vorbească cu el la telefon, dar el nu i-a răspuns. *Apoi a mers la Bălți, la procuratura Anticorupție. Când aștepta în fața procuraturii, acei 2 colaboratori îi ziceau că asta-i ultima șansă și dacă va spune că banii pe care i le-a transmis lui XXXXXXXX au fost pentru XXXXXXXX, atunci ei merg să-l ducă acasă, o să vorbească cu XXXXXXXX pentru ca să nu-i întoarcă 10000 lei. El le-a răspuns că nu poate spune așa, deoarece nu a avut loc așa evenimente. Ulterior, a fost dus într-o încăpere, unde era un procuror, și deoarece era tîrziu nu a fost audiat. Pe urmă a fost dus la Chișinău, la izolator. Peste 3 zile, când a fost eliberat în arest la domiciliu, stînd acasă, în a doua zi de Paști, la el a venit XXXXXXXX, care a cerut să-i întoarcă cele 10000 lei. El a sunat la poliție și probabil la procuror și i-a informat. Referitor la /Vol.I, f.d.19-39/, fotografia nr.29-30 f/d. 35, inculpatul a declarat că, în fotografie este XXXXXXXX Vasile. Întîlnirea a avut loc pe 15 aprilie 2014, El a fost la XXXXXXXX Vasile și l-a întrebat de ce dosarul a ajuns în judecată dacă ei au spus că-i hotărâsc întrebările, atunci XXXXXXXX i-a spus să meargă la procuratură să vadă din ce cauză. Apoi, XXXXXXXX Vasile s-a dus la procuratură, după care s-a întors și i-a spus că totul e în ordine și XXXXXXXX o să-l ajute în toate. Referitor la Vol.I, f.d.44-54, 43-44, fotografia nr. 4 și 5 de la f.d. 43 inculpatul a relatat că este fixat momentul cînd stătea în fața judecătoreii și fuma discutînd cu Velișco Liviu, atunci acesta i-a spus că mai trebuie 10000 lei, pentru că nu se primește prin art. 55 Cod penal al RM, deoarece anterior a mai fost atras la răspundere. Referitor la /Vol.I, f.d.48-49/, fotografiile 14-15 și 16 inculpatul a declarat că în fotografie este automobilul lui XXXXXXXX în care se afla feciorul său, Garștea Ion.*

Inculpatul XXXXXXXX a mai declarat că banii în sumă de 15000 lei le-a luat de la banca din sat la care este membru, este vorba despre o asociație de economii și împrumut, de unde a luat credit. Nu a spus nimănui cui îi va da banii. XXXXXXXX Vasile i-a spus că banii sunt pentru procurori, pentru Velișco Liviu. Ulterior, el a făcut un autodenunț în legătură cu cele 15000 lei. XXXXXXXX în sat este o persoană, care rezolvă întrebările cu cei ce au probleme cu legea, are legături cu procurorii, de el se tem toți și nu vor să intre cu el în conflict. El a cumpărat toate pămînturile din sat și a celor ce nu mai sunt. La stînă, de jur împrejur sunt camere video, cîini mari de pază, peste 10 metri stă cîinele, practic acolo nu-i chip de intrat fără stăpîn. Referitor la întîlnirea din 16 aprilie 2016 a declarat că în încăpere erau XXXXXXXX, Garștea Ion, Nicu Garștea. Lui i s-a părut suspect că a putut să fie filmat de pe fereastră, deoarece, el stătea față în față cu Nicu Garștea iar ultimul astupa fereastra. I s-a părut straniu că Garștea i-a spus să numere banii. *A relatat că el nu avea nevoie de normis, deoarece de profesie este constructor. Dacă XXXXXXXX nu-i dădea banii nu-i dădea lui Velișco Liviu, deoarece*

rețete de permis, acordarea de proiecte este constructor. Dacă XXXXXXXX nu a dat bani, nu a dat bani și XXXXXXXX, acordarea nu avea bani, avea împrumuturi de la bancă. Inculpatul a relatat că, judecătorul XXXXXXXX nu a pretins de la el bani, acesta nu i-a promis că va soluționa cazul. Prima oară cu XXXXXXXX s-au văzut pe 15 aprilie 2014, până atunci nu au discutat. Discuțiile cu XXXXXXXX și Guțu Viorel, scrise în stenograma, o parte sunt adevărate, o parte sunt inventate, și anume, o parte din discuțiile purtate cu XXXXXXXX potrivit cărora a fost la XXXXXXXX, că a vorbit cu el, sunt inventate. Referitor la /Vol.I, f.d.62-64/, a declarat că discuția cu Garștea era inventată, probabil mergea vorba despre procuror. Plîngerea contra ofițerului de urmărire penală și în privința procurorului a depus-o cînd dosarul deja se afla în judecată. Cînd i-a transmis banii lui XXXXXXXX Vasile, el l-a preîntîmpinat că dacă va spune cuiva va avea probleme. Deoarece avea datorii, nu se putea deplasa la Chișinău să depună plîngere împotriva lui Garștea și cu atît mai mult că se temea de familia Garștea. La Garștea a efectuat lucrări în domeniul construcției, vre-o 3 ani, în această perioadă el i-a achitat bani, dar nu poate spune suma concretă, îi achita și cîte 20000 lei, și alte sume. Cînd a transmis banii procurorului, nu a discutat nimic cu el, dar acesta l-a întrebant dacă a adus banii și dacă nu umblă cu variante, la ce i-a răspuns că nu. Acordul de recunoaștere a vinovăției l-a semnat, deoarece procurorul a spus că va fi mai ușor, și i-i va fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal al RM. El nu a cerut de la XXXXXXXX 10000 lei, el singur i le-a dat să rezolve problemele. Anterior XXXXXXXX i-a împrumutat bani și îi achita și bani pentru lucru. Nu a împrumutat de la nimeni din sat 700 euro, a mers prin sat pentru a împrumuta bani –în sumă de 15000 lei pentru ca să rezolve întrebarea, de la început, cînd i s-a intentat dosarul penal. Despre împrumutul de bani i-a spus doar lui Garștea. Referitor la /Vol.I, f.d. 72/, inculpatul a relatat că, la data de 16 aprilie 2014 a fost sunat și a mers la XXXXXXXX și i-a transmis banii. Probabil cineva de pe telefonul lui Nicu Garștea l-a sunat să meargă la Velișco Liviu. La data de 16 aprilie 2014 a crezut că XXXXXXXX l-a sunat, dar cine de fapt l-a sunat nu cunoaște /Vol.V, f.d.40-47/;

-în ședința instanței de apel, inculpatul XXXXXXXX, a menționat că nu este de acord să răspundă la întrebări și folosindu-se de drepturile procesuale a refuzat să facă careva declarații;

19. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpaților XXXXXXXX și XXXXXXXX prin următoarele probe:

--declarațiile martorului XXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că pe inculpați nu îi cunoaște. În anul 2014, la începutul lunii aprilie, înainte de sărbătorile de paști, a procurat miei de la d-nul XXXXXXXX, care i-a spus să vină la fermă după satul Dușmani. A mers la XXXXXXXX, care i-a spus că mieii vor fi peste cîteva zile. I-a mai spus că are nevoie de bani, că are un cunoscut pe nume Petru, care are niște probleme și-i trebuie bani pentru a rezolva o întrebare și i-a cerut 700 euro avans. A dat avansul mai tîrziu, peste cîteva zile. A mers la CNA și a făcut denunțul. De la CNA i-au spus să tîrîgăneze cîteva zile, ca ei să se documenteze. În decurs de 7 zile, colaboratorii CNA i-au transmis 10000 lei și 300 sau 500 euro, cu care a mers la fermă și i-a transmis lui XXXXXXXX și a luat 30 de miei, pe care ulterior i-a întors înapoi. Cînd a restituit mieii a spus că nu vrea probleme. În acel moment, XXXXXXXX era la curent cu reținerea persoanelor XXXXXXXX i-a spus că are un cunoscut care are un proces la XXXXXXXX și are nevoie de bani. Pe XXXXXXXX i-l cunoștea de mulți ani. A fost anterior condamnat pentru furt, în anul 2010, prin sentința din 2011. Cu XXXXXXXX a făcut cunoștință aproximativ cu un an înainte de evenimentele din 2014. La XXXXXXXX la fermă a fost de 2 ori și odată în apropierea fermei. Prima dată la fermă a fost la începutul lunii aprilie, a doua oară cînd a transmis banii, a treia oară a fost, dar nu-și amintește scopul. Prima dată a fost să cumpere miei, a avut scopul să cumpere miei, dar nu a avut toată suma, avînd înțelegerea cu XXXXXXXX ca să vină să vadă ce mieii are, dar mieii nu erau tăiați. El avea suma de 3000-5000 lei, nu avea bani pentru toți mieii. Nu a dat suma de bani pentru că mieii nu erau tăiați. Familia acelei persoane era XXXXXXXX sau Țicu. Îl cunoaște doar pe XXXXXXXX, iar pe XXXXXXXX sau Țicu nu îl cunoaște, dar XXXXXXXX i-a spus pentru cine trebuie să dea banii. În anul 2014 la CNA fost de mai multe ori, dar nu-și amintește cîte ori. Prima dată a aflat că familia lui Petru este XXXXXXXX în ziua cînd s-a întîlnit cu XXXXXXXX, cînd ultimul i-a cerut suma de 700 euro. După ce a scris denunțul a mai fost la CNA. La urmărirea penală a fost invitat de procuror prin citație și telefonic. Ofițerii CNA nu l-au invitat telefonic. Nu colaborează cu CNA. A mai făcut un denunț în anul 2007, referitor la un vameș. Conclucrarea cu organele de urmărire penală era fără remunerare. În ziua în care i s-au dat banii, s-a întocmit un act de numerotare, marcare și transmitere a banilor. Procurorul l-a invitat la marcarea și transmiterea banilor, dar acolo mai era ofițerul Octavian Rău. În incinta CNA a intrat prin sala de audiențe. Cînd au fost marcați banii și de fiecare dată cînd a intrat prin secția de audiență i se perfectă un permis de intrare, la ieșire permisul i-l restituia. Nu cunoaște de ce i s-a dat suma de 10000 lei și 500 dolari în altă valută. A comunicat la CNA că trebuie să dea suma de 700 euro, dar nu a solicitat-o de la CNA. Nu ține minte dacă a scris vre-o cerere referitor la solicitarea banilor. De suma în dolari nu ține minte care era 200-300-500 dolari. A dat toată suma lui XXXXXXXX. La prima întîlnire, XXXXXXXX a solicitat suma în avans. Susține declarațiile din 21 aprilie 2014 date la urmărirea penală. În declarații semnătura îi aparține, dar scrisul din declarații nu este al lui. Suma de 300 dolari poate că i-a întors înapoi, nu-și amintește cu siguranță. Banii i-a transmis lui XXXXXXXX, pe XXXXXXXX nu l-a văzut. Rudele lui XXXXXXXX nu le cunoaște. La momentul primirii banilor colaboratorii CNA erau la curent că trebuie să-i transmită banii lui XXXXXXXX. Nu-și amintește unde trebuiau să fie transmiși banii. Cu colaboratorii CNA a discutat modul de transmitere a banilor, procurorul a stabilit acel mod. Nu ține minte unde trebuia să aibă loc transmiterea banilor. Banii i-a transmis pe teritoriul fermei, dar unde anume nu-și amintește. Transmiterea banilor a avut loc în prima jumătate a zilei. Nu-și amintește de ce anume la data de 15 aprilie 2014 a transmis banii, probabil ancheta așa a spus. CNA nu i-a spus modul în care să vorbească cu XXXXXXXX Nu cunoștea cînd XXXXXXXX trebuia să transmită banii. Nu cunoștea dacă XXXXXXXX știa că trebuia să-i transmită banii, nu cunoaște ce trebuia să facă el. La CNA s-a întîlnit cu XXXXXXXX. Declarațiile din 08 iulie 2014 le susține și le confirmă. La data de 08 iulie 2014 cînd a fost confruntarea, procedura de intrare și ieșire a fost aceeași. Procedura de intrare și ieșire a lui XXXXXXXX nu o cunoaște. Declarațiile din 11 aprilie 2014 le susține. A avut intenția să procure carne de bovină, a discutat cu XXXXXXXX și despre vinderea cîrnii de bovină, ulterior s-a răzgîndit să o cumpere, deoarece nu a ajuns la un numitor comun referitor la vinderea acesteia. Pînă în luna aprilie 2014 a mai fost la ferma lui XXXXXXXX. Cîrlanii i-a întors după ce au fost reținute persoanele, dar a cîta oară s-a deplasat la fermă nu își amintește. Conștientiza că dădea banii statului la procurarea mieilor, din care motiv a întors mieii înapoi. Cînd a transmis banii lui XXXXXXXX colaboratorii CNA nu erau. Cînd a întors marfa, nu s-a dus să se certe cu XXXXXXXX, dar i-a spus că mieii sînt procurați pe banii statului și nu putea să-i rețină. Din presă a auzit expresia că a fost denunțată o persoană cu funcție de răspundere. Cînd a transmis banii lui XXXXXXXX nu-și amintește dacă a fost înzestrat cu tehnică audio, cu dictofon. A declarat că în 2007 și 2014, a fost odată echipat cu tehnică specială, dar nu ține minte cînd anume. Intenția de a procura carne pe banii statului nu a avut-o. Informația că banii urmează a fi transmiși unei persoane cu demnitate publică a aflat-o de la XXXXXXXX, el a folosit expresia persoană cu demnitate publică. În denunț a indicat că la o persoană din organele de drept, gîndindu-se la instanța de judecată, deoarece XXXXXXXX a spus că XXXXXXXX are un dosar pentru conducerea automobilului

în stare de ebrietate, la procuratură sau la judecată. XXXXXXXX nu a încercat să împrumute bani de la el. Suma a mers ca avans pentru miei, prin cuvîntul împrumut, a avut în vedere avans. Nu-și amintește încăperea în care i-au fost transmiși mieii, dar a fost pe teritoriul fermei. Miei i-a păstrat în frigider pe str. Sciusev 106. Despre reținerea persoanelor cunoștea, deoarece a fost audiat la CNA. Avea de gînd să întorcă cîrlanii. A mers să ducă banii, deoarece a făcut denunțul. Conștientiza că vînzarea mieilor a fost fictivă /Vol.IV, f.d.152-155/;

--declarațiile martorului Garștea Nicu, care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a relatat că pe XXXXXXXX i-l cunoaște, sunt consăteni, iar pe XXXXXXXX i-l cunoaște doar vizual. În 2014, la fermă a venit XXXXXXXX să împrumute bani, dar nu era la curent cu suma și pentru ce anume. Anterior XXXXXXXX a mai împrumutat bani de la tatăl său, el efectua lucrări de construcție la fermă. În aprilie 2014, tatăl său, XXXXXXXX i-a împrumutat lui XXXXXXXX bani. Data și suma nu o cunoaște. L-a condus pe XXXXXXXX la XXXXXXXX, lângă restaurantul „Șarm”. Nu era la curent unde se grăbea, a fost în ziua cînd tatăl său i-a împrumutat bani, apoi l-a rugat să-l ducă la XXXXXXXX. Nu cunoaște de cîte ori XXXXXXXX a avut probleme cu organele de drept. El nu a fost prezent cînd tatăl său i-a transmis banii lui XXXXXXXX, dar știa că la fermă. Sunt mai multe construcții la fermă. Ferma nu este îngrădită, dar sunt vre-o 7 cîini de pază. În afară de el, tatăl său și fratele XXXXXXXX Ion, la fermă nu lucrează nimeni. La fermă au oi și cîini, oi vre-o 300. Ei nu se aflau la fermă cînd au fost colaboratorii CNA. Nu știe dacă la fermă au fost colaboratorii CNA. Fiecare construcție are mai multe încăperi, bloc administrativ, este casa, care se încuie, modalitățile de intrare în casă sunt numai dacă se sparge ușa sau geamul, prin mod fraudulos. Tatăl său nu utilizează telefonul lui. Pe XXXXXXXX îl cunoaște, cumpăra carne de miei de la ei. Nu este la curent cînd XXXXXXXX a transmis banii pentru procurarea cărnii de miel. Î-l vedea cînd venea și procura carnea. Carnea se transmitea la ferma din apropierea satului Dușmani. Nu cunoaște dacă i s-a vîndut carnea de miel în alte localități. Altă carne în afară de miel nu vînd. Nu era prezent, în aprilie în 2014, cînd a procurat carne XXXXXXXX. Nu cunoaște cîtă carne a procurat în 2014 XXXXXXXX. Nu cunoaște dacă carnea procurată de XXXXXXXX a fost restituită la fermă. Nu cunoaște ce bani primea, ce făcea cu ei, nu cunoaște nimic. În aprilie 2014 avea telefon cu 2 SIM -069189581 și 076711046. *În ziua cînd l-a dus pe XXXXXXXX la XXXXXXXX, telefonul a fost la el. În apropiere de restaurantul „Șarm” se află procuratura, înainte a fost poliția. El nu a văzut în ce direcție a plecat XXXXXXXX.* Cînd a mers la XXXXXXXX, în acea zi l-a telefonat pe XXXXXXXX să vină să facă niște lucrări de reparație, el a spus că vine și cînd a venit, l-a rugat să-l ducă la XXXXXXXX. Alte discuții în acea zi nu au avut. Nu-și amintește ce a discutat cu el în acea zi, sau dacă l-a telefonat. Pe teritoriul fermei este instalată cameră video, dar nu funcționează. Nu a folosit mijloace video în ziua cînd l-a condus pe XXXXXXXX la XXXXXXXX. Nu-și amintește dacă în acea zi fratele Ion era la fermă. XXXXXXXX a fost în pod și s-a uitat ce materiale trebuie de procurat pentru reparația podului. Nu-și amintește dacă XXXXXXXX s-a dezbrăcat de scurtă. Nu-și amintește dacă XXXXXXXX a fost telefonat în momentul cînd s-a urcat în pod. A declarat, că la ei în familie nu au tabletă. Discuții cu fratele Ion referitor la banii dați lui XXXXXXXX nu a avut. Pe XXXXXXXX Liviu nu-l cunoaște. Ceva referitor la legalizarea unor loturi de pămînt nu cunoaște /Vol.IV, f.d.156-158/;

--suplimentar, fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul Garștea Nicu, a comunicat că declarațiile făcute anterior le susține integral. În anul 2014 îl cunoștea pe XXXXXXXX, sunt consăteni, În luna aprilie 2014, XXXXXXXX a fost la fermă, data nu o ține minte precis. Scopul vizitei îl cunoaște, și anume el făcea reparație la bloc. Către dînsul nu a venit nici cu o rugămînte în afară de construcție. Nu ține minte dacă tatăl săi i-a spus despre vre-un împrumut acordat lui XXXXXXXX. Declarațiile depuse anterior le susține, nu ține minte din 2014 astfel de detalii cu privire la sumă. Pe XXXXXXXX l-a dus cu mașina la restaurant. Cît a mers în mașina i-a spus că are anumite treburi. Nu cunoaște dacă tatăl său a fost condamnat. Nu putea de pe telefonul său să vorbească altcineva în afară de dînsul. Pe XXXXXXXX nu l-a sunat ca el să vină la procuratură;

--declarațiile martorului XXXXXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că cu XXXXXXXX sunt vecini, cu XXXXXXXX sunt cumetri și sunt în relații bune. În primăvara anului 2014, i-a dat bani cu împrumut lui XXXXXXXX în sumă de 3000 lei, apoi 10000 lei, la diferența de 2 săptămîni. Prima sumă i-a dat pentru reparația mașinii, suma de 10000 lei a dat-o cînd avea nevoie de bani, deoarece avuse un accident. Prima dată ceru-se 500-700 euro, apoi 10000 lei. Banii i-i trebuiau să se achite pentru accident, cu băiatul pe care l-a lovit. XXXXXXXX nu i-a spus că are nevoie de bani pentru a se clarifica cu persoane cu funcții de răspundere. Pe XXXXXXXX îl cunoaște de mult, el a procurat carne de la el pînă în anul 2014, pe care ulterior, i-a întors-o înapoi, nu își amintește cîte kg., de carne i-a vîndut. *A cerut bani în avans de la XXXXXXXX și i-a comunicat că are nevoie de bani pentru a-l ajuta pe XXXXXXXX.* XXXXXXXX i-a dat banii în avans în lei, dolari și euro, nu-și amintește valuta. Nu cunoaște ziua în care i-a dat banii lui XXXXXXXX, i-a dat suma de 10000 lei, dar nu știe pentru cine, el nu i-a spus ce vrea să facă cu suma de 10000 lei, nu-și amintește să fi vorbit cu XXXXXXXX că el trebuia să transmită banii prin procuror. Martorul a mai declarat că anterior nu a fost condamnat de XXXXXXXX nici în 1993 și nici în 1996. Scrie în rusă, dar citește și în moldovenească. La fermă are oi, vite, cai, nutrii, găini, rațe. Nu înțelege ce înseamnă persoană cu funcție publică. Nu utilizează expresia „organele de drept în combaterea corupției”. Nu are la fermă bloc administrativ, nu știe ce înseamnă „bloc administrativ”, la el este casa, feciorii conduc ferma și ei se ocupă de casă. Pe XXXXXXXX Liviu nu îl cunoaște și nu a auzit de așa persoană. Pentru pază au cîini și lumini, dar pe teritoriul fermei pot intra și alte persoane. Casa se încuie. Nu-și amintește dacă XXXXXXXX l-a sunat preventiv sau nu. XXXXXXXX a venit să cumpere carne de miel. Nu-și amintește cînd a adus carnea înapoi XXXXXXXX. S-au certat în legătură cu faptul că i-a întors carnea înapoi. *XXXXXXX nu i-a explicat de ce i-a întors carnea înapoi și nici nu a luat bani în schimb. Carnea a mîncat-o el cu rudele și a rămas cu 10000 lei și 200 dolari. La el nu a venit nimeni să ceară acești bani. La fermă au fost vre-o 12 colaboratori, au vrut să-l i-a pe el, dar l-au luat pe XXXXXXXX. Nu au fost cazuri să vină colaboratorii CNA și să nu le permită să intre în casă, ei au fost doar atunci noaptea.* Nu cunoaște ca în luna aprilie 2014 în casă să fi fost instalată tehnica audio video. Nu a știut că a avut în casă tehnică audio și video, acum a aflat pentru prima oară. Nu-și amintește cîți miei a luat XXXXXXXX. XXXXXXXX i-a transmis banii la fermă. Banii lui XXXXXXXX nu i-a transmis în prezența lui XXXXXXXX. El a plecat la Florești după care i-a dat banii seara lui XXXXXXXX. De pe telefonul feciorilor nu a telefonat niciodată. *Cînd a transmis banii lui XXXXXXXX, era unul din feciori Nicu sau Ion și cineva din lucrători. Cînd a transmis banii lui XXXXXXXX nu-și amintește unde era. Nu a fost informat că telefonul lui a fost ascultat. Seara cînd a transmis banii lui XXXXXXXX, a aflat că el a avut probleme de la acei bani, a aflat de la ofițeri. Ei trebuiau să-l i-a și pe dînsul. Nu-și amintește în ce ambianță a avut loc transmiterea banilor către XXXXXXXX. L-au chemat la CNA prin citație. Cînd a venit la CNA, el a cerut avocat și ei i-au dat. Cînd a intrat în incinta CNA a avut permis. Nu era la curent că a fost recunoscut în calitate de bănuît. A cerut avocat din motiv că ei ridicau vocea și nu știa ce să răspundă. Nu cunoștea dacă procurorul știa că el i-a transmis banii lui XXXXXXXX. XXXXXXXX lucra la fermă în luna aprilie, ei se telefonau foarte des. Nu știa ce făcea XXXXXXXX cu carnea. Niciodată, mai înainte, XXXXXXXX nu i-a întors carnea cu excepția cazului din aprilie 2014. Nu-și amintește dacă XXXXXXXX a vorbit*

cu el referitor la procuror. In acea perioada nu i-a dat suma de 15000 lei. El i-a dat pe lucru diterite sume, 10000-15000-20000 lei. Nu a știut că discuțiile cu XXXXXXXX au fost înregistrate și că XXXXXXXX a fost fotografiat în timpul discuțiilor. La fermă este internet, băieții se joacă la calculator și televizor. Nu cunoaște ce dispozitive mai sunt. Nu cunoaște dacă fiul său Garștea Nicu era la curent despre banii transmisi de XXXXXXXX. Nu știe dacă fiul Garștea Ion cunoștea despre banii pe care i-a primit de la XXXXXXXX și i-a transmis lui XXXXXXXX. Nu i-a spus lui XXXXXXXX că i-l poate ajuta cu un sfat, în afară de banii pe care i-a cerut. Nu l-a trimis pe XXXXXXXX la XXXXXXXX. Nu cunoaște dacă XXXXXXXX a fost la XXXXXXXX. Nu-și amintește ce l-a întrebat pe XXXXXXXX atunci la telefon. Nu-și amintește dacă s-a interesat cine este avocatul lui XXXXXXXX și nu ține minte de ce l-a întrebat care este avocatul și dacă nu este Cazacu Dorin. După reținerea lui XXXXXXXX a mers la el acasă și a cerut suma de 3000 lei și nu de 10000 lei /Vol.IV, f.d.159-162/;

--suplimentar fiind audiat în ședința instanței de apel martorul XXXXXXXX, a relatat că declarațiile făcute anterior le susține integral. De la XXXXXXXX nu a împrumutat nimic, i-a dat miei. Baniii urma să i le transmită lui XXXXXXXX, cu scopul să iasă de la poliție. Nu ține minte exact ce a fost cu atîți ani în urmă. El nu i-a spus persoana concretă cu-i să-i dea, nu ține minte concret. *Lui XXXXXXXX i-a relatat despre faptul că XXXXXXXX are probleme. Pînă în luna aprilie 2014, îl cunoștea pe Domnul Cazacu erau în relații bune. Nu ține minte exact, a fost cu mulți ani în urmă.* Declarațiile date la poliție le susține. Anterior nu a fost condamnat, nu a stat la închisoare. Nu ține minte ce a fost referitor la condamnare, a fost prin anii 1990. Nu cunoaște de cîte ori a avut XXXXXXXX probleme cu poliția și cîte dosare penale a avut;

--declarațiile martorului XXXXXXXX Pavel, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că vizual i-l cunoaște pe XXXXXXXX, iar XXXXXXXX este șeful lui. La data de 16 aprilie 2014, pe parcursul zilei, a participat la mai multe ședințe, știe că ultima ședință s-a finisat la ora 16:30, alături de el se afla asistentul Slepțov Igor. În anticameră a telefonat procurorul XXXXXXXX de la procuratura XXXXXXXX, care a întrebat dacă este șeful la lucru, el a răspuns că este și peste 10 minute procurorul a venit, a intrat în birou la președinte și a închis ușa după sine. Martorul a relatat că s-a întors înapoi în sala mare, deoarece avea de lucru în programul de gestionare a dosarelor. *A lucrat în sala pînă la sfîrșitul zilei de muncă, apoi a auzit gălăgie pe coridor, a venit prin anticameră. Președintele nu era nici în anticameră și nici în birou. În coridor erau mai multe persoane, care i-au spus să intre înapoi în anticameră și să aștepte acolo, i-au spus și asistentului Slepțov Igor. După care, persoanele date au început să efectueze percheziții în biroul președintelui și atunci a înțeles că sunt ofițeri de la CNA. Au făcut percheziții în anticameră și au găsit bani în sertarul din anticameră, apoi o persoană l-a tras în coridor și l-a întrebat de unde-s banii, iar el le-a răspuns că nu știe, după care s-a mai apropiat o persoană care tot l-a întrebat de unde-s banii, la care el a spus că nu știe și idee nu are. Persoana l-a împins la perete și i-a spus că dacă nu o să depună declarații împotriva șefului o să-l i-a în izolator la Chișinău și acolo altfel va vorbi cu el. El s-a speriat, a mers cu ei și a scris că a văzut cum președintele a deschis sertarul la masa din anticameră. Ulterior, s-a dus acasă fiind stresat foarte tare. Martorul a declarat că nu cunoaște de unde puteau să se i-a banii în anticameră, puteau să intre mai multe persoane. A fost audiat de ofițerul de urmărire penală și de alte 2 persoane. Presiunea acestora a stat la baza de a da declarații neveridice organului de urmărire penală. El a fost tras în coridor de o persoană, care i-a spus „dacă nu dai declarații vei fi dus la izolator în Chișinău și voi vorbi altfel”, amenințarea dată a înțeles-o ca reală.* Declarațiile de la /Vol. F.d.142-143/, le-a scris personal, sub influența faptului intimidării. Nu a depus plîngere, deoarece nu are încredere în organele de combatere a torturii. În luna august 2014, s-a aflat în concediu. În ziua de 16 aprilie 2014 a fost un dosar penal în privința lui XXXXXXXX. La ședință a fost prezent el, avocatul, procurorul, inculpatul XXXXXXXX, judecătorul XXXXXXXX, asistentul Igor Slepțov. A fost stabilită pronunțarea sentinței pentru o altă dată. În proces avocatul a înaintat cerere privind examinarea cauzei în procedură specială, iar procurorul a înaintat acordul de recunoaștere a vinovăției. Inculpatul a dat declarații în cadrul ședinței de judecată, el nu a coordonat cu avocatul, a dat declarații că recunoaște vina. Proiectul procesului-verbal l-a întocmit în variantă electronică. Referitor la /Vol.I, f.d.11/, și /Vol.II, f.d.22/, a declarat că este procesul-verbal al ședinței de judecată. Proiectul dat este un blank, și este lăsat ca un model, nu este finalizat. Sentința nu a fost pronunțată. În timpul percheziției el se afla la masa din anticameră, unde erau banii. După percheziție a fost într-o stare de stres, în legătură cu ce Botnari Mariana, i-a acordat un ajutor medical /Vol.IV, f.d.144-150/;

--suplimentar fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel martorul XXXXXXXX a relatat că declarațiile făcute anterior le susține integral. *Sertarul era simplu și putea oricine să aibă acces. Nu a observat ca la data respectivă cineva să deschidă acest sertar. În ultima ședința a menționat faptul că după ce s-au efectuat perchezițiile a fost tras în coridor de niște persoane care l-au amenințat și i-au spus să dea astfel de declarații, precum că a văzut că cineva a deschis sertarul.* La acel moment el era într-o stare că nu știa ce să facă și la cine să apeleze, a lăsat totul așa cum era. Cu domnul XXXXXXXX era în relații de serviciu. *Și-a făcut așa o părere că ei știu cum să prelucreze oamenii erau două persoane, una mai brutală. El în instanța de judecată are încredere, ceea ce se petrece în afară procesului nu are încredere.* La data de 16 aprilie 2016, domnul XXXXXXXX Liviu a sunat și s-a prezentat, dar concret nu mai ține minte, susține ceia ce a spus anterior, știe că precis a sunat. Domnul XXXXXXXX Liviu putea să se apropie de sertar. Cu domnul Cazacu a activat aproximativ 2-3 ani. La data de 16 aprilie 2014 domnul Cazacu nu s-a apropiat de sertarul său. Cînd a fost audiat la data de 16 aprilie 2016, la locul de muncă ține minte dacă erau mai multe persoane, declarațiile le-a notat personal în sala mare. Martorul a confirmat semnătura din procesul-verbal de la f.d.122-123 Vol.I, o confirmă. Nu cunoaște cine a plasat banii în sertarul său de serviciu. Nu i s-a propus să predea careva bunuri sau sume de bani. Unica ce ține minte i s-a comunicat să nu părăsească sala. De la el nu ține minte dacă i s-a solicitat să transmită careva bani;

--declarațiile martorului Slepțov Igor, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că la data de 16 aprilie 2014 era în sala de ședință nr. 9, își îndeplinea funcția de asistent judiciar al judecătorului XXXXXXXX. Era ora 16:56, sfîrșitul zilei de lucru, a închis calculatorul, a verificat ușa de intrare de la sala de ședință dacă este încuiată, a luat scurta de pe marginea scaunului deoarece ușa intermediară din sala de ședință este anticamera, a ieșit din anticameră. *Cînd a intrat sau a ieșit din anticameră era un grup de persoane. A dat să iese prin ușa din anticameră dar i s-a comunicat să stea pe loc, că o să dureze 20 minute. În biroul președintelui tot era un grup de persoane, după aceasta au ieșit din birou și au început percheziția persoanelor. În sertarul de sus au fost găsite 50 bancnote a cîte 200 lei. A declarat că s-a aflat la calculator în sala de ședință cînd au intrat reprezentanții de la CNA. Ușa de trecere dintre sala de ședință și anticameră era întredeschisă și se vedea jumătate de masă a grefierului. În momentul efectuării percheziției s-a aflat în anticameră, în sala de ședință se aflau vre-o 3 colaboratori. În masa de serviciu au fost găsite bancnote 50 a cîte 200 lei, în masa grefierului XXXXXXXX Pavel. Nu a văzut să umble cineva la masa grefierului pînă la efectuarea percheziției. Pînă la finalizarea percheziției nu i s-a spus să iasă din anticameră. Pînă la audiere în calitate de martor, a stat în sală. Nu i s-a permis să nărbesească Judecătoria XXXXXXXX din momentul ce a ieșit din sala de ședință pînă la momentul audierii*

în calitate de martor. Pînă la intrarea colaboratorilor CNA nu a văzut ce se întîmplă în sala de ședință. În momentul audierii nu au fost efectuate careva presiuni /Vol.IV, f.d.138-143/;

--**declarațiile martorului Guțu Viorel**, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că pe XXXXXXXX i-l cunoaște ca sătean, pe XXXXXXXX i-l cunoaște, dar nu are careva relații. Părinții lui sunt finii părinților lui XXXXXXXX. În anul 2014, primăvara, s-a întîlnit întîmplător cu XXXXXXXX pe care l-a întrebant unde pleacă și el i-a răspuns că la spital. În discuții XXXXXXXX i-a spus că a avut un accident rutier și nu știe cum să-și rezolve problema și urmează să se adreseze la un procuror ca să-l ajute. Totodată, XXXXXXXX l-a întrebant dacă nu poate să-l ajute cu ceva pentru a rezolva problema, dacă ar putea să discute cu XXXXXXXX. El i-a răspuns că nu poate să-l ajute, deoarece cu XXXXXXXX nu a discutat niciodată. XXXXXXXX nu i-a spus că dosarul penal se află la judecătorul XXXXXXXX. În genere nu i-a spus că are dosar în judecată. XXXXXXXX l-a întrebant doar dacă poate să-l ajute să discute cu XXXXXXXX, în privința accidentului. Nu cunoaște dacă la 14 aprilie 2014 XXXXXXXX era în concediu, de la părinți a înțeles că el era în spital /Vol.IV, f.d.164-165/;

--**declarațiile martorului Crecicovschi Dorian**, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că a acordat asistență juridică garantată de stat lui XXXXXXXX în cazul de învinuire a acestuia în baza art. 264¹ Cod penal al RM, atît la faza de urmărire penală cît și în instanță. Președintele ședinței a fost XXXXXXXX Ion. Acordul de recunoaștere a vinovăției a fost încheiat probabil la faza urmăririi penale. Probabil la ședința din 16 aprilie 2014, au fost audiate susținerile verbale. Probabil ședința a avut loc în prima parte a zilei. Nu ține minte dacă la data de 16 aprilie 2014, a fost și ultimul cuvînt al inculpatului. Sentința nu a fost pronunțată. Nu ține minte pentru ce dată a fost numită următoarea ședință de judecată. După ședință a plecat în drumul său /Vol.IV, f.d.175/;

--**declarațiile martorului Carlaşuc Igor**, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că pe XXXXXXXX și XXXXXXXX Ion nu-i cunoaște. Procesul verbal de la f.d. 19-54 din dosarul penal Vol.I, este întocmit de el și sunt semnăturile lui pe fiecare filă. La f.d. 42-44 din Vol.I, a cauzei penale este o greșeală gramaticală, mențiunea „judecătorul Crețu”. A efectuat acțiuni de urmărire penală în cadrul cauzei penale XXXXXXXX, XXXXXXXX, conform materialelor dosarului penal. A avut statut de ofițer de urmărire penală. Conform fișei de post are statutul de ofițer de investigații, a acordat ajutor în vederea efectuării acțiunilor de urmărire vizuală. În baza ordonanței procurorului și a încheierii instanței de judecată, a efectuat acțiuni de urmărire penală. Nu ține minte dacă a primit ordin de la Procurorul General de a efectua măsuri speciale de investigații pe cauza penală XXXXXXXX, Cazacu. Nu ține minte dacă a făcut cunoștință cu ordonanța de instituire a grupului de urmărire penală. Nu este semnătura lui pe ordonanța de la f.d. 7-8 Vol.I. Procesul-verbal de la f.d.19, Vol.I, a fost întocmit și semnat de dînsul. Cine a fotografiat și cu ce aparat, cu ce automobil s-a deplasat este secret de stat. Informația privind persoanele care au efectuat aceste acțiuni la fel constituie secret de stat. Nu a fost în drept să indice în procesul-verbal persoanele care au efectuat măsurile speciale de investigații deoarece constituie secret de stat. El poartă răspundere pentru acțiunile respective. El personal nu a făcut fotografierea și înregistrarea comunicărilor. Nu cunoaște dacă în cadrul investigației a fost efectuată interceptarea convorbirilor telefonice. Nu ține minte dacă la acțiunile efectuate a participat și Rău Octavian. Nu ține minte și nu cunoaște dacă au fost interceptate convorbirile lui XXXXXXXX. Nu ține minte dacă au fost documentate acțiunile lui XXXXXXXX Liviu. Nu ține minte, la moment, ce s-a constatat în urma acțiunilor efectuate. Nu ține minte dacă la efectuarea măsurilor speciale de investigație au mai participat și alte persoane. Nu ține minte cine a întocmit stenograma. Rău Octavian activează la CNA, dar nu știe unde își are sediul. Măsurile speciale de investigație presupune efectuarea acțiunilor în toate localitățile. Nu ține minte dacă a intrat în judecătoria XXXXXXXX. Nu ține minte ce mijloace speciale au fost folosite în cadrul măsurilor special de investigații. Nu ține minte scopul efectuării măsurilor speciale de investigație. Nu ține minte dacă a intrat în incinta Procuraturii XXXXXXXX. Nu ține minte dacă au fost documentate acțiunile de deplasare a persoanelor și mijloacele de transport. Nu ține minte dacă s-a stabilit cu-i îi aparține automobilul de model „Mercedes” în care s-a urcat XXXXXXXX. Nu ține minte dacă în cadrul măsurilor de investigație a intrat în careva hoteluri, baruri, etc. Nu ține minte dacă a documentat acțiunile persoanelor privind intrarea acestora în incinta sediilor operatorilor de telefonie mobilă „Orange”, „Moldcell”. Nu ține minte unde se află Procuratura XXXXXXXX, dar a fost în Procuratura XXXXXXXX din diferite motive, însă nu ține minte dacă pe cauza penală XXXXXXXX. Nu ține minte dacă au fost efectuate careva măsuri de investigație în privința căruiva procuror. Nu ține minte de ce în procesul-verbal nu s-a indicat că s-au efectuat interceptări cu ajutorul dispozitivului electronic „Barger” 1319. Nu ține minte dacă a existat o încheiere a judecătorului privind efectuarea măsurilor de investigație în privința lui XXXXXXXX. Nu ține minte dacă pentru efectuarea acțiunilor de investigații a fost în satul XXXXXXXX. Nu ține minte dacă îl cunoaște pe XXXXXXXX și XXXXXXXX. Nu cunoaște dacă a fost efectuată expertiza mijloacelor financiare pe cauza lui XXXXXXXX. Persoanele care efectuează această expertiză sunt în subordinea lui. Nu ține minte din ce fonduri au fost alocate mijloace financiare pe cauza dată. Nu ține minte dacă a avut la dispoziție raportul de expertiză a mijloacelor financiare pe cauza dată. Pe XXXXXXXX nu-l cunoaște. Nu ține minte dacă a auzit de XXXXXXXX. Nu ține minte dacă a efectuat și alte măsuri de investigații pe cauza penală în privința lui XXXXXXXX, XXXXXXXX. Nu ține minte dacă au fost atrași colaboratori confidențiali în cadrul măsurilor de investigație. Nu ține minte cine a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație. Nu ține minte cine a condus urmărirea penală în cadrul efectuării măsurilor de investigație. Nu ține minte dacă a depus raportul privind încetarea măsurilor de investigație cu mijloace speciale. Acest raport poate fi depus de către ofițerul ce a efectuat măsurile speciale de investigație și de către alt ofițer. Nu ține minte dacă a participat la instalarea tehnicii speciale în blocul administrativ al fermei din satul XXXXXXXX, XXXXXXXX. Referitor la procesul-verbal de la f.d-42, Vol.I, a relatat că s-a comis o eroare gramaticală, familia judecătorului, în loc de „Crețu”, urma să fie scris „Cazacu”, aceasta a fost greșeală lui. Cazacu este familia corectă, și-a adus aminte, studiind procesul-verbal întocmit de dînsul. Nu ține minte dacă XXXXXXXX a fost supus măsurilor speciale de investigație. Dacă sunt procesele-verbale întocmite în acest sens, înseamnă că a fost. Nu ține minte pe ce articol a fost pornită cauza penală și în cadrul căruia dosar penal au fost efectuate măsurile de investigație /Vol.IV, f.d.205-208/;

--**declarațiile martorului Rău Octavian**, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că pe XXXXXXXX și XXXXXXXX nu îi cunoaște. A efectuat măsuri speciale de investigație în cauza penală XXXXXXXX și XXXXXXXX și anume cele specificate în art.18 alin.1), pct.1 lit. a), c) din Legea privind activitatea specială de investigații, inclusiv ce ține de transmiterea sub control a mijloacelor financiare estorcate, cercetarea domiciliului și instalarea în el a aparatelor audio și video, interceptarea comunicărilor și convorbirilor. Primele 2 au fost autorizate prin încheierea judecătorului de instrucție. Cea de a treia a fost autorizată prin ordonanța procurorului și a efectuat-o împreună cu șeful direcției CNA - Flocea Ruslan. A efectuat și măsura specială de investigație-documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale. Această măsură a efectuat-o împreună cu membrii incluși în ordonanța de grup. Au fost întocmite 2 procese-verbale privind documentarea cu ajutorul mijloacelor și măsurilor tehnice. deoarece

potrivit legii nr. 59 în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigație se întocmește un proces-verbal de consemnare. Dat fiind faptul că măsura respectivă urma să fie efectuată în comun cu specialistul direcției de asigurare operativă a CNA, el a întocmit raportul din numele subdiviziunii direcției teritoriale Centru, unde activează, iar Carlașuc, probabil că a întocmit din numele subdiviziunii sale, în caz contrar se încalcă legea. Cunoaște persoana care a activat din numele direcției asigurare operativă. Împreună cu Carlașuc Igor nu au efectuat careva măsuri de documentare cu mijloace și metode tehnice. Nu-și amintește dacă a scris cerere pe cazul dat pentru a-i fi atribuit statutul de ofițer de urmărire penală. Acest lucru se practică, dar de la caz la caz. La efectuarea acțiunilor se conduceau de Codul de procedură penală al RM. A întocmit și semnat procesul-verbal, în care a indicat data și ora petrecerii măsurii speciale de investigație, început la ora 08-14 și s-a finisat la 16-32, însă, nu a indicat expres această informație. În procesul-verbal expres nu este indicat cine a mai participat la aceste măsuri, dar din conținut reiese că au participat și alte persoane. Nu cunoaște cine a efectuat interceptarea convorbirilor, el doar a întocmit stenograma interceptărilor convorbirilor. Interceptarea convorbirilor a avut loc între orele 08-09. Nu cunoaște cine a efectuat stenograma. Nu-și aduce aminte cine a efectuat interceptarea convorbirilor. Interceptarea convorbirilor lui XXXXXXXX a fost autorizată. S-a autorizat interceptarea convorbirilor lui XXXXXXXX cu mai multe persoane. Nu a fost posibilă efectuarea interceptărilor convorbirilor lui XXXXXXXX cu XXXXXXXX, probabil din motive tehnice. Probabil că a mai întocmit și stenograma convorbirilor dintre XXXXXXXX cu XXXXXXXX, în orice caz a ascultat-o. Erau 2 persoane cu familia XXXXXXXX. Referitor la f.d.19 Vol.I, a declarat că au fost efectuate înregistrările convorbirilor între persoanele indicate în acest proces verbal. *Comunicările lui XXXXXXXX în incinta judecătorei nu au fost înregistrate, au fost înregistrate cele în afara judecătorei.* La măsura specială de investigație cu aplicarea tehnicii speciale nu a participat, a participat direcția de asigurare operativă. A întocmit raportul privind finalizarea măsurilor speciale de investigație. Pentru celelalte măsuri urma să întocmească raport Carlașuc Igor. Nu cunoaște de ce Carlașuc nu a întocmit asemenea raport. Referitor la f.d.66, Vol.I, a declarat că semnătura de pe acest proces-verbal i-i aparține. În procesul verbal este indicat începutul și finisarea efectuării măsurii speciale de investigație. Mijloacele și aparatele care asigură interceptarea convorbirii au fost instalate anterior interceptării, dar la ce dată și oră nu ține minte. Nu cunoaște din ce motiv informațiile nu sunt indicate în procesul-verbal. El a participat la efectuarea măsurii speciale de investigație singur. Anterior pe XXXXXXXX nu l-a cunoscut și nici pe feciorul acestuia. Până în luna aprilie 2014 cu XXXXXXXX nu a comunicat. *A instalat tehnica în fermă conform încheierii instanței. Familia XXXXXXXX nu i-au permis acest lucru, deoarece nici nu au cunoscut. Pe XXXXXXXX i-l cunoaște, l-a văzut o singură dată, în anul 2010, când XXXXXXXX a făcut un denunț. XXXXXXXX nu a participat în anul 2010 la măsuri speciale de investigație. La momentul instalării tehnicii de supraveghere video nu cunoaștea că ferma era supravegheată video. La momentul instalării tehnicii nu cunoaștea dacă cineva din familia XXXXXXXX se afla în imobil, probabil că cineva era.* Nu-și aduce aminte la ce oră a început și a finisat cercetarea domiciliului. Nu ține minte când au fost instalate mijloacele tehnice. Careva impedimente de instalare a tehnicii în imobil nu au fost. Nu-și amintește dacă au fost interceptate toate convorbirile. Înregistrarea a fost efectuată toată ziua. Au fost 2 CD-uri cu înregistrări, dar nu cunoaște volumul acestor înregistrări. Nu cunoaște care a fost suportul inițial de stocare a informației, inițial a fost stikerul-flash cardul, la procesul-verbal informația a fost prezentată pe discuri. Nu cunoaște unde se află flash-cardul. Logic, informația de pe discuri nu conține întreaga înregistrare. El a întocmit stenograma de la f.d.67-68, Vol.I. A văzut ulterior mijloacele financiare, dar nu le-a examinat. *Din câte își aduce aminte era suma de 10000 lei, cu valoare nominală 200 lei și 500 dolari. Aceste mijloace financiare au fost transmise lui XXXXXXXX, ele au fost alocate din fondul de cheltuieli speciale. Referitor la f.d.132, Vol.I, a declarat că a semnat procesul-verbal. Sumele de 300 dolari s-au returnat de XXXXXXXX și 200 dolari de XXXXXXXX.* La aceste acțiuni de returnare nu a participat. XXXXXXXX a participat la efectuarea măsurii speciale de investigație, el fiind denunțator. XXXXXXXX nu-i colaborator confidențial. Au apărut probleme cu carnea referitor la aceea că XXXXXXXX trebuia să-i dea lui XXXXXXXX bani pentru carne, 300 dolari, iar până la sfârșit XXXXXXXX i-a dat-o practic gratis. XXXXXXXX a refuzat să-i întoarcă banii lui XXXXXXXX. Nu cunoaște ce s-a întâmplat ulterior cu carnea, sunt relații civile. Data și ora petrecerii măsurii de transmitere reiese din conținutul procesului-verbal. Măsura de investigație privind transmiterea mijloacelor financiare prevede deplasarea la fața locului. *Nu poate să se expună dacă transmiterea banilor lui XXXXXXXX a făcut parte din cadrul măsurilor speciale de investigație. Nu cunoaște dacă grupul de ofițeri au documentat transmiterea banilor către Velișco Liviu. La etapa când s-a făcut transmiterea banilor către XXXXXXXX și XXXXXXXX, a documentat transmiterea banilor către aceștia.* Nu a documentat transmiterea ulterior a banilor probabil, deoarece nu era posibil tehnic. Cu XXXXXXXX Liviu nu a comunicat înainte. În ziua când a fost documentarea respectivă, probabil la 16 aprilie 2014, nu ține minte la ce oră, s-a întâlnit cu XXXXXXXX în or. XXXXXXXX și au discutat despre anumite circumstanțe. *Nu cunoaște dacă XXXXXXXX a fost înzestrat cu tehnică specială. După câte își aduce aminte, XXXXXXXX a fost înzestrat cu tehnică specială, dar cine l-a înzestrat nu-și amintește. Nu cunoaște cine a stabilit că banii au ajuns la XXXXXXXX Liviu.* Nu ține minte câți procurori au participat la acțiuni procesuale, probabil 3-4, era și procurorul anticorupție. Nu a văzut denunțul lui Velișco Liviu. Nu cunoaște dacă la 16 aprilie 2014, XXXXXXXX Liviu a fost la Chișinău. Nu cunoaște de unde XXXXXXXX a cunoscut despre prezența grupului de lucru. Nu cunoaște cum XXXXXXXX a depus denunțul. Nu cunoaște la ce oră a venit grupul de procurori, la 16 aprilie 2014, la XXXXXXXX. Referitor la f.d.98, Vol.I, a declarat că a întocmit stenograma în cadrul măsurii speciale de investigație. Nu cunoaște cine a pus în funcție tehnică specială. Stenograma a fost scrisă de pe disc sau flash card. Sunetele acustice nu au fost stenografiate, deoarece nu au importanță și nu se practică stenografierea lor. Nu cunoaște dacă pe cauza XXXXXXXX sau XXXXXXXX sunetele acustice nu au importanță pentru cauză. Referitor la f.d. 87-88, Vol.I a declarat că a întocmit această stenogramă. Nu poate explica dacă a avut loc interceptarea convorbirilor directe sau telefonice. El a ascultat doar interceptările. Nu cunoaște locul acestor convorbiri. Dictionarul de model „Edic-tiny solar” este cel mai mic dispozitiv. E de mărimea unei chei de automobil. Acest dictionar după părerea lui nu poate fi încorporat în telefonul mobil pentru înregistrări. A efectuat personal cercetarea fermei din satul Dușmani. Inițial, s-a familiarizat unde ar putea avea loc discuțiile. Popa i-a comunicat unde ar putea avea loc discuțiile. Din câte ține minte ferma are un etaj. Etajul II nu l-a cercetat, deoarece avea informația că discuția va avea loc la I etaj. Nu-și amintește dacă în încăperea unde era instalată tehnica pe masă se afla calculator sau planșetă. Referitor la f.d.70, Vol.I, a declarat că înregistrarea video s-a efectuat la nivelul pervazului de la geam. Lui XXXXXXXX banii i-au fost transmiși pentru efectuarea controlului transmișiei banilor. Nu cunoaște, de ce XXXXXXXX a procurat carne pe acești bani. La faza transmișiei banilor, nu cunoaștea despre interesul lui XXXXXXXX. Referitor la f.d.47-48, Vol.I, a declarat că nu cunoaște cui îi aparține automobilul de pe aceste fotografii. El l-a escortat pe XXXXXXXX împreună cu grupul de reținere. Nu-și amintește ca XXXXXXXX să-l fi telefonat și să-i fi transmis lui XXXXXXXX telefonul /Vol.IV, f.d.213-219/;

--declarațiile martorului XXXXXXXX Vasile, care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond pe XXXXXXXX îl cunoaște. XXXXXXXX îi este coleg. Pe XXXXXXXX îl cunoaște. *Cunoaște că există relații de conflict între XXXXXXXX și XXXXXXXX, pe XXXXXXXX îl cunoaște bine, sunt din sate vecine. În luna martie 2014 era la o spălătorie auto în r. XXXXXXXX. A parvenit un apel telefonic de la XXXXXXXX Ion, feciorul lui Grigore, s-a discutat despre un caz civil, o cerere de revizuire și l-a întrebat cu cine ar*

putea rezolva problema. I-a explicat că dacă nu este de acord cu hotărârea instanței de judecată să o conteste la instanța ierarhic superioară. Ulterior au continuat asemenea sunete, a înțeles că este ceva suspect, deoarece se insista cu asemenea subiect. După spălătorie a mers la XXXXXXXX, președintele judecătoriei pentru a-i comunica despre aceste sunete, deoarece ei îl întrebau telefonic dacă XXXXXXXX hotărăște această întrebare. Ajungând la poarta lui XXXXXXXX, a observat un automobil de model Toyota de culoare gri, și l-a recunoscut, îi aparținea lui XXXXXXXX Nicu. În curte erau XXXXXXXX, XXXXXXXX Nicu și XXXXXXXX. Văzând persoanele date, a plecat acasă. A doua zi la dînsul în birou a venit XXXXXXXX și cu obiecții l-a întrebat de ce i-a trimis pe XXXXXXXX Nicu și Grigore la el acasă. I-a explicat lui XXXXXXXX că nu i-a trimis, la care Cazacu a spus să nu-i mai vadă în instanță. La data de 16 aprilie 2014, de dimineață l-a văzut pe XXXXXXXX Liviu în judecată, în sala de ședință la judecătorul XXXXXXXX. Ședința a durat vre-o 10 minute, apoi l-a văzut în jurul 12-00 pe XXXXXXXX Liviu, în incinta barului „Butoiăș”, unde a mers să servească masa. XXXXXXXX Liviu era cu vre-o 4-5 băieți, aveau calculator, ceva discutau. El a luat masa și a plecat la stația PECO să-și alimenteze mașina unde s-au apropiat XXXXXXXX Nicu și XXXXXXXX care erau cu automobilul „Toyota”, și au început discuția despre acel dosar civil indignându-se că din cauza acestei hotărâri ei au pierdut bani. Le-a spus să conteste hotărârea. Ei au declarat că de vină este XXXXXXXX. La serviciu i-a raportat lui XXXXXXXX cele întâmplate la data de 16 aprilie 2014. Referitor la dosarul civil în legătură cu care se indigna Garștea, părțile erau SRL „Agro Prod” și Primăria sat. Dușmani, în procedură specială, mergea vorba despre un garaj, cotă parte a mai multor cetățeni. S-a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate. Hotărârea a fost emisă în 2013, în 2014 a parvenit o cerere de la o bătrinică precum că are cotă parte la acel garaj și a depus o cerere de revizuire. Prin încheiere le-a explicat părților să se adreseze în ordine generală. Nu cunoaște atribuțiile lui XXXXXXXX Nicu, Grigore la cauza dată, ei au explicat că au procurat cotă parte din acel garaj. Nu erau părți la proces. Erau sunete insistente din partea lor, în legătură cu ce a înțeles că este o provocare și i-a rugat să nu-l mai deranjeze. Din câte cunoaște hotărârea civilă a fost contestată, dar nu cunoaște rezultatul. După 16 aprilie 2014, nu a mai fost contactat de familia XXXXXXXX. Mai mult nu a discutat cu Nicu și Grigore /Vol.IV, f.d.220-223/;

--procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 07 mai 2014, și stenograma convorbirilor care au avut loc la data de 14 aprilie 2014 între XXXXXXXX și Guțu Viorel potrivit cărora, în procesul documentării a fost fixată întâlnirea și discuția din 14 aprilie 2014 dintre XXXXXXXX și Guțu Viorel, în intervalul de timp 08:14 – 08:27 min., care a avut loc în preajma Judecătoriei raionului XXXXXXXX. La fel, în procesul documentării a fost fixată intrarea lui XXXXXXXX în Judecătoria XXXXXXXX, la data de 16 aprilie 2014, ora 08:16, iar la ora 08.44 a fost fixat că XXXXXXXX împreună cu procurorul XXXXXXXX discută în fața judecătoriei. La data de 16 aprilie 2014, ora 16:26, XXXXXXXX a fost fixat așteptînd la intrarea în Procuratura XXXXXXXX, iar la ora 16:32 a fost fixată întâlnirea dintre XXXXXXXX și procurorul XXXXXXXX la intrarea în Procuratura XXXXXXXX /Vol.I, f.d.14-17/;

--procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16 aprilie 2014, în care sunt redate rezultatele măsurii speciale de investigație, înregistrările de imagini privind întâlnirea între XXXXXXXX și Guțu Viorel din data de 14 aprilie 2014, ora 08:14, care a avut loc în preajma Judecătoriei XXXXXXXX. La data de 15 aprilie 2014, ora 07:49 min., XXXXXXXX a fost documentat intrînd în sediul instanței de judecată unde a studiat panoul afișat pe peretele din hol, la 8:14 min., a ieșit din incinta judecătoriei, la ora 08:17 min., a revenit în sediul instanței și a discutat cu colaboratorul poliției judecătorești căruia i-a spus că are nevoie de președintele Judecătoriei XXXXXXXX. La ora 08:20 min., colaboratorul de poliție i-a permis lui XXXXXXXX să intre, după care acesta a urcat la etajul 2 al judecătoriei și a așteptat lângă anticameră, iar la ora 08:33 a ieșit din incinta judecătoriei /Vol.I, f.d.19-39/;

--procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 17 aprilie 2014, conform căruia la data de 16 aprilie 2014, ora 08:16 min., XXXXXXXX a intrat în incinta Judecătoriei XXXXXXXX, la orele 09:40 min. a fost invitat să intre în biroul nr. 9 a judecătorului Crețu, la orele 8:44 a ieșit împreună cu procurorul Velișco Liviu, și au discutat în preajma judecătoriei. La ora 9:49 XXXXXXXX a părăsit sediul Judecătoriei XXXXXXXX, la 10:52 a venit la sediul Inspectoratului de Poliție XXXXXXXX, la orele 16:26 a fost fixat așteptînd la intrarea în incinta Procuraturii XXXXXXXX. La orele 16:32 de XXXXXXXX s-a apropiat Velișco Liviu, și ambii au intrat în incinta procuraturii. La ora 16:41, XXXXXXXX a ieșit din sediul procuraturii /Vol.I, f.d.41-54/;

--procesul-verbal privind cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat din 07 mai 2014 și stenograma convorbirilor care au avut loc pe data de 15 aprilie 2014, 16 aprilie 2014 între XXXXXXXX și XXXXXXXX în incinta clădirii administrative de pe teritoriul fermei din s. XXXXXXXX, raionul XXXXXXXX, potrivit cărora a fost fixată întâlnirea și discuția dintre XXXXXXXX și XXXXXXXX din 15 aprilie 2014, în intervalul de timp 18:04 – 18:10 și din 16 aprilie 2014, în intervalul de timp 15:58 – 16:03, care a avut loc la etajul 1 al blocului administrativ /Vol.I, f.d.66-72/;

--procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17 aprilie 2014 și stenograma convorbirilor, întreținute între XXXXXXXX și XXXXXXXX prin care a fost fixată discuția din 16 aprilie 2014, în intervalul de timp 12:52 – 12:55, dintre XXXXXXXX și XXXXXXXX /Vol.I, f.d.87-89/;

--procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 17 aprilie 2014 și stenograma convorbirilor, întreținute între XXXXXXXX și XXXXXXXX, potrivit cărora, la data de 16 aprilie 2014, în intervalul de timp 16:55 – 16:58 a avut loc o discuție între XXXXXXXX și XXXXXXXX /Vol.I, f.d.97-100/;

--procesul-verbal de percheziție din 16 aprilie 2014, a biroului nr. 10 al Judecătoriei XXXXXXXX (Vol. 1 f/d. 113-117), conform căruia XXXXXXXX a prezentat 19 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare, 5 bancnote cu nominalul de 200 euro fiecare, 2 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA, 27 bancnote cu nominalul de 100 lei, 24 bancnote cu nominalul de 200 lei, 40 bancnote cu nominalul de 50 euro, 60 bancnote cu nominalul de 50 lei, o bancnotă cu nominalul de 20 euro, 3 bancnote cu nominalul de 10 euro, 6 bancnote cu nominalul de 5 euro /Vol.I, f.d.113-117/;

--procesul-verbal de percheziție din 16 aprilie 2014, a anticamerei președintelui Judecătoriei XXXXXXXX, potrivit căruia de la XXXXXXXX XXXXXXXX Daniel, Isac Ștefan a solicitat predarea sumei de 10000 lei motivați de XXXXXXXX și transmișă acestuia

XXXXXXXX, XXXXXXX Pavel, Igor Sleptov s-a solicitat predarea sumei de 10000 lei preluși de XXXXXXX și transmisă acestuia de către XXXXXXX prin intermediul lui Velișco Liviu. În rezultatul percheziției, în masa de lucru a angajatului Judecătoriei XXXXXXX, XXXXXXX Pavel, care se află pe partea dreaptă de la ușa de intrare în încăperea, în primul sertar de sus al mesei, au fost depistate 50 de bancnote cu nominalul de 200 lei /Vol.I, f.d.122-123/;

--procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații controlul transiterii banilor din 22 aprilie 2014, potrivit căruia, la data de 15 aprilie 2014 și 16 aprilie 2014, de către ofițerii de investigații a fost efectuată măsura specială de investigație și anume controlul transiterii sumei de 10000 lei și 500 dolari SUA. Transmiterea banilor menționați a fost realizată la data de 15 aprilie 2014 și 16 aprilie 2014 cu acordul martorului Mihail Popa. În cadrul controlului transiterii banilor s-a stabilit că mijloacele bănești au fost transmise de către Mihail Popa către XXXXXXX la 15 aprilie 2014 și anume 10000 lei și 200 dolari SUA. Ulterior, mijloacele bănești în sumă de 10000 lei, la 16 aprilie 2014, au fost depistate în cadrul percheziției în sertarul de sus al mesei de lucru a grefierului XXXXXXX Pavel, amplasată în anticamera biroului 10 al Judecătoriei XXXXXXX /Vol.I, f.d.132/;

--procesul-verbal de examinare din 21 mai 2014, potrivit căruia fila nr. 1 constituie ordonanța de pornire a urmăririi penale din 09 decembrie 2013 conform elementelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM; fila nr. 2 reprezintă informația din 09 decembrie 2013, remisă de către ofițerul superior de urmărire penală IP XXXXXXX V. XXXXXXX, cu privire la constatarea conducerii mijlocului de transport de către XXXXXXX, în stare de ebrietate; fila 55 reprezintă fișa de repartizare a dosarului judecătorului XXXXXXX; fiind examinate și: citația adresată părților în dosar, din 20 martie 2014, pentru ședința de judecată din 03 aprilie 2014, informația remisă inculpatului XXXXXXX cu privire la amânarea ședinței de judecată, numită la 03 aprilie 2014, pentru data de 16 aprilie 2014 orele 9:00 /Vol.I, f.d.176-253/;

--procesul-verbal din 30 mai 2014, de examinare a blocului de sistem ridicat la 22 aprilie 2014 din anticamera biroului de serviciu al președintelui Judecătoriei XXXXXXX, XXXXXXX, ce aparține asistentului judiciar Igor Sleptov /Vol.II, f.d.6/;

--procesul-verbal din 30 mai 2014, de examinare a blocului de sistem ridicat la 22 aprilie 2014 din anticamera biroului de serviciu al președintelui Judecătoriei XXXXXXX, ce aparține asistentului judiciar XXXXXXX Pavel. În urma examinării s-a constatat prezența unor documente și a procesului-verbal al ședinței de judecată din 16 aprilie 2014, care nu este semnat de XXXXXXX/Vol.II, f.d.11-23/;

--procesul-verbal din 04 iulie 2014, de examinare a dosarului de supraveghere la cauza penală de învinuire a lui XXXXXXX, conform căruia la 16 aprilie 2014 inculpatul XXXXXXX a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției /Vol.II, f.d.33-47/;

--procesul-verbal din 29 aprilie 2014, de examinare a registrului de înregistrare a persoanelor ce se prezintă în instanța judecătorească, în care este fixat că la 15 aprilie 2014, orele 08:25, XXXXXXX a intrat în biroul nr. 10. La 16 aprilie 2014, ora 8:49 XXXXXXX a intrat într-un birou fără a fi indicat numărul. În urma examinării registrului, careva înregistrări a inculpatului XXXXXXX, în afară de zilele indicate, nu a fost stabilit. Materialele anexate la Scrisoarea Inspectoratului de Poliție XXXXXXX nr. 4449 din 21 iulie 2014 privitor la tamponarea lui Secieru Sergiu în seara zilei de 27 noiembrie 2013 /Vol.II f.d. 50-51/;

--procesul-verbal din 31 iulie 2014, de examinare a descifrarilor convorbirilor telefonice, ridicate prin procesul-verbal din 31 iulie 2014, anexate la scrisoarea de însoțire a ÎM „Orange Moldova” SA, prin care se atestă că, în perioada 10 aprilie 2014-18 aprilie 2014, nu au fost stabilite comunicări telefonice dintre XXXXXXX și Guțu Viorel. În aceeași perioadă, XXXXXXX a avut mai multe discuții telefonice cu XXXXXXX, ultimul l-a sunat la 14 aprilie 2014, avînd o discuție cu durata de 61 secunde; la 15 aprilie 2014, avînd două discuții cu durata a cîte 154 secunde și 61 secunde; la 16 aprilie 2014, avînd o discuție cu durata de 158 secunde. În aceeași zi, la 16 aprilie 2014, la orele 16:12 min. și 16:26 min. de la numărul de telefon ce-i aparține care îi Garștea Nicu au fost efectuate apeluri la numărul de telefon care îi aparține lui XXXXXXX cu durata de 21 secunde și 9 secunde respectiv. În aceeași zi, de la numărul de telefon care îi aparține lui XXXXXXX au fost efectuate două apeluri la numărul de telefon care îi aparține lui XXXXXXX, la ora 19:36 min. cu durata de 9 secunde și la ora 19:49 cu durata de 18 secunde. La aceeași dată, de la numărul de telefon care îi aparține lui XXXXXXX a fost efectuat apel către numărul de telefon care îi aparține lui XXXXXXX, la ora 19:36 min., cu durata de 9 secunde și, la ora 19:49 min., cu durata de 18 secunde /Vol.II, f.d.154-156/;

--raportul de expertiză nr. 134, 186 din 04 iulie 2014, conform căruia 50 de bancnote în valoare de 200 lei fiecare, depistate la 16 aprilie 2014, în cadrul percheziției, în masa de lucru a angajatului Judecătoriei XXXXXXX, XXXXXXX Pavel, corespunde după calitate și metoda imprimării rechizitelor bancnotelor autentice /Vol.II, f.d.200-208/;

--raportul de expertiză nr. 135,136 din XXXXXXX, conform căruia mijloacele financiare în sumă de 4 980 euro, 200 dolari SUA, 10 500 lei, predate în timpul percheziției de către XXXXXXX, corespund după modul și calitatea imprimării în ele a rechizitelor bancnotelor autentice de tipul respectiv /Vol.II, f.d.214-237/;

--procesul-verbal de sechestrul din 23 iulie 2014, și încheierea judecătorului de instrucție din 17 iulie 2014, prin care s-a pus sechestrul pe bunuri imobile ce aparțin lui XXXXXXX /Vol.II, f.d.180-181/;

--procesul-verbal de sechestrul din 23 iulie 2014 și încheierea judecătorului de instrucție din 17 iulie 2014, prin care s-a pus sechestrul pe mijloacele financiare în sumă de 4980 euro, 200 dolari SUA și 10 500 lei ce aparțin lui XXXXXXX/Vol.II, f.d.172-173/.

20. Colegiul Penal analizînd probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că deși instanța de fond a stabilit corect concluzia de achitare, în cele din urmă nu a identificat temeiul de drept de a dispune achitarea inculpaților, XXXXXXX și XXXXXXX.

21. Colegiul Penal reține că la caz, XXXXXXX a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM, individualizată prin „corupere pasivă, adică pretinderea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvîrșite, de o persoană cu funcție de demnitate publică”, iar inculpatul

XXXXXXX a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3) lit. a¹) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere activă, săvârșită în privința unei persoane cu funcție de demnitate publică*”.

În acest caz, Colegiul Penal reiterează că sub aspectul circumstanțelor descrise de către inculpați, martori, cît și acțiunile procesuale, dar și măsurile speciale de investigații se conturează o concluzie clară și certă asupra faptului că acțiunile organului de urmărire penală au fost îndreptate doar spre a accentua acțiunile denunțatorului fără a verifica veridicitate relatărilor acestor din urmă.

Așa fiind se va reține că conform ordonanțelor procurorului în XXXXXXXXXX Muntean Victor din 18 aprilie 2014 și din 31 iulie 2014 s-a dispus punerea sub învinuire a lui XXXXXXXX pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere activă, adică promisiunea, darea prin mijlocitor unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în privința unei persoane cu demnitate publică*” /Vol.III, f.d.12, 50-51/.

De asemenea conform ordonanțelor procurorului în XXXXXXXXXX Muntean Victor din 18 aprilie 2014 și din 31 iunie 2014, XXXXXXXX a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM, individualizată prin „*corupere pasivă, adică pretinderea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu demnitate publică*” /Vol.III, f.d.175-176, 220-221/.

22. Colegiul Penal, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat a conchis asupra achitării inculpaților, însă temeiul de drept al achitării acestora nu a fost identificat corespunzător.

23. Astfel, Colegiul Penal, reiterează că în temeiul art. 6 alin. (1) Cod penal al RM, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

În virtutea prevederilor art. 8 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului”.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală al RM „alin. (1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Alin. (2) sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Alin. (3) declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. Alin. (4) sentința de condamnare se adoptă: pct. 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; pct. 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; pct. 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție”.

Iar în contextul art. 6 par. 1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în 10 11 măsura considerată absolut necesară de către instanță cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra Romîniei* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărîrile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărîrii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

24. Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală al RM.

25. Astfel în vederea celei cerute mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisiile, conchiziile, verdictul și utilul

25. Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu idenuieca probe perurmeite, admisione, concludente, veniuce și uime prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui XXXXXXXX și XXXXXXXX a faptelor infracționale incriminate.

26. În acest context, Colegiul Penal va nota că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și îndubitabil că existența faptei incriminate, ca fiind comisă de către XXXXXXXX și XXXXXXXX, în situația în care întreaga învinuire este bazată exclusiv pe declarațiile denunțatorului, cât și a martorilor provocatori, dar și pe unele acțiuni de urmărire penală și măsuri speciale de investigații administrate cu încălcarea rigorilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală al RM.

Mai mult ca atât, Colegiul Penal va reține și faptul că în cazul de față, procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel, a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a acelorși declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către instanța de fond, care a ajuns la concluzia de achitare, deși pe motive greșite, fără însă ca procurorul să prezinte la etapa verificării probatoriului dat de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență existența faptului infracțiunilor incriminate inculpaților, or, organul de urmărire penală în acest caz a acționat unilateral și neobiectiv, iar unele acțiuni au fost efectuate cu încălcări de procedură și cu tentă provocatoare.

Așa dar, în virtutea art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuțului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”.

Conform art. 252 Cod de procedură penală al RM, „urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

Iar din economia rigorilor art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

Față de cele ce preced, instanța de apel va reține că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil, consacrat de art. 6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, act pronunțat absolut legal și just de către instanța de fond, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

Convenția Europeană reglementează în principal drepturi substanțiale, pe care statele s-au obligat conform art. 1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția sa.

Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că, „statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora”. Instanțele de judecată vor ține cont de faptul că deciziile, acțiunile/inacțiunile autorităților de stat, autorităților administrației publice locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofițerului de urmărire penală și a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO și Protocoalele sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanțelor naționale. Astfel la judecarea cauzelor instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, și care prevede drepturi și libertăți proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

27. Așadar, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 325 Cod penal al RM incriminată lui XXXXXXXX, urmează a fi relatate următoarele împrejurări:

În acord cu art.2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la XXXXXXXXXX, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale. Prevederi similare cu privire la corupția activă a agenților publici străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agenților Curții Internaționale sunt stabilite la art.5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Conform lit. a) art.15 „Corupția agenților publici naționali” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la XXXXXXXXXX, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute la art. 325 Cod Penal al RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 325 Cod Penal al RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

--promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

--oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

--darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Vizavi de *prima* dintre modalitățile normative ale acțiunii prejudiciabile în cauză, este de menționat că promisiunea reprezintă angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de o persoană publică sau o persoană publică străină de a-i transmite în viitor - într-un termen determinat sau nedeterminat - remunerația ilicită, dacă acea persoană publică sau persoană publică străină va acționa în sensul dorit de corupător.

Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă.

Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat.

Infrațiunea specificată la art. 325 Cod Penal al RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 Cod Penal al RM se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material.

28. Așa dar, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 324 Cod penal al RM incriminată lui XXXXXXXX, urmează a fi relatate următoarele împrejurări:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod Penal al RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Prin „privilegii” se înțelege, după caz: 1) scutirea de obligații (către stat); 2) oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. Prin „avantaje” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică sau persoana publică străină o avusese înaintea comiterii infracțiunii specificate la art. 324 Cod Penal al RM.

Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea și un caracter nepatrimonial. Avantajele pot consta în: premii; vacanțe; împrumuturi de bani fără dobândă; accelerarea tratării unui bolnav; perspective mai bune în carieră etc.

Prin „oferte” se înțelege ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă; prin „promisiuni” - asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Se are în vedere că remunerația (promisă, oferită sau dată de către corupător) nu-i este legal datorată persoanei publice sau persoanei publice străine. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, persoana publică sau persoana publică străină să nu fie îndreptățită a pretinde, accepta sau primi o asemenea remunerație.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod Penal al RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase. Astfel, cele patru modalități normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate la art. 324 Cod Penal al RM sunt: pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 324 Cod Penal al RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod Penal al RM este unul special, adoptînd oricare din următoarele patru forme: scopul îndeplinirii -

în interesul coruptorului sau al persoanei pe care le reprezintă - de către persoana puoica sau persoana puoica srama a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul neîndeplinirii - în interesul coruptorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul întârzierii îndeplinirii - în interesul coruptorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul coruptorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod Penal al RM este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică sau de persoană publică străină.

Infracțiunea specificată la art. 324 alin. (3), lit. a) Cod Penal al RM este săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică. Din norma art. 123 alin. (3) Cod Penal RM se deduce că persoană cu funcție de demnitate publică este, după caz: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova; persoana care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale. Noțiunea de „persoană cu funcție de demnitate publică” și noțiunea „funcționar public” se află într-o relație de tip „parte-întreg”. În aceste împrejurări, noțiunile „persoană cu funcție de demnitate publică” și „persoană publică” se intersectează, au domenii de incidență care se intercalează.

29. În contextul elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate inculpaților XXXXXXXX și XXXXXXXX, Colegiul Penal reține că la caz, acestea din urmă nu se regăsesc, cu atât mai mult că deși unele în probele administrate la caz arată careva acțiuni, care posibil ar putea fi interpretate în favoarea învinuirii, acestea din urmă nu pot fi reținute și nici nu vor fi reținute, în virtutea unor circumstanțe care le contrazic și le combat esențial.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal notează că în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel s-a reținut că conform denunțului din data de 11 aprilie 2014 făcut de către XXXXXXXX, ultimul a solicitat tragerea la răspundere penală a lui XXXXXXXX și XXXXXXXX care l-au rugat să le împrumute mijloace financiare în sumă de 700 Euro, pentru oferirea sumei unei persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul organelor de drept din r. XXXXXXXX.

Așa fiind, martorul XXXXXXXX a comunicat în cadrul urmăririi penale că s-a deplasat în satul XXXXXXXX, r. XXXXXXXX, fiind interesat să procure de la XXXXXXXX carne de miel și de bovină pentru sărbătorile pascale, ultimul comunicându-i că va face tot posibilul ca în ajun de sărbători să-i vîndă cantitatea necesară, iar XXXXXXXX a solicitat să-i achite în avans suma pentru carne, iar după ce a fost refuzat, a solicitat să-i împrumute suma de 700 Euro, precizînd că are nevoie de acești bani pentru ai transmite unui prieten pe nume XXXXXXXX, care are pornită o cauză penală în privința sa și, acesta la rîndul lui urmează să transmită acești bani unei alte persoane cu demnitate publică pentru a primi o decizie favorabilă cu absolvirea de răspundere penală.

Mai mult ca atât că martorul XXXXXXXX a comunicat că a mers la XXXXXXXX, care i-a spus că mieii vor fi peste cîteva zile. I-a mai spus că are nevoie de bani, că are un cunoscut pe nume Petru, care are niște probleme și-i trebuie bani pentru a rezolva o întrebare și i-a cerut 700 euro avans. A dat avansul mai tîrziu, peste cîteva zile. A mers la CNA și a făcut denunțul. De la CNA i-au spus să tîrîgîneze cîteva zile, ca ei să se documenteze. În decurs de 7 zile, colaboratorii CNA i-au transmis 10000 lei și 300 sau 500 euro, cu care a mers la fermă și i-a transmis lui XXXXXXXX și a luat 30 de miei, pe care ulterior i-a întors înapoi.

Ulterior martorul a confirmat că după ce a scris denunțul a mai fost la CNA. La urmărirea penală a fost invitat de procuror prin citație și telefonic. Ofițerii CNA nu l-au invitat telefonic. Nu colaborează cu CNA. A mai făcut un denunț în anul 2007, referitor la un vameș. Conlucrarea cu organele de urmărire penală era fără remunerare. În ziua în care i s-au dat banii, s-a întocmit un act de numerotare, marcarea și transmitere a banilor. Procurorul l-a invitat la marcarea și transmiterea banilor, dar acolo mai era ofițerul Octavian Rău. În incinta CNA a intrat prin sala de audiențe. Cînd au fost marcați banii și de fiecare dată cînd a intrat prin secția de audiență i se perfecta un permis de intrare, la ieșire permisul i-l restituia. Nu cunoaște de ce i s-a dat suma de 10000 lei și 500 dolari în altă valută. A comunicat la CNA că trebuie să dea suma de 700 euro, dar nu a solicitat-o de la CNA. Nu ține minte dacă a scris vre-o cerere referitor la solicitarea banilor. De suma în dolari nu ține minte care era 200-300-500 dolari. A dat toată suma lui XXXXXXXX.

Mai mult ca atât, martorul XXXXXXXX a depus în acest sens declarații contradictorii comunicînd că la momentul primirii banilor colaboratorii CNA erau la curent că trebuie să-i transmită banii lui XXXXXXXX. Cu colaboratorii CNA a discutat modul de transmitere a banilor, procurorul a stabilit acel mod. Nu ține minte unde trebuia să aibă loc transmiterea banilor. Banii i-a transmis pe teritoriul fermei, dar unde anume nu-și amintește. Transmiterea banilor a avut loc în prima jumătate a zilei.

În sensul dat se reține că martorul XXXXXXXX a precizat că pe XXXXXXXX sau „Țicu” nu-l cunoaște, de la el, doar s-a solicitat bani pentru această persoană, pe care nu a văzut-o, însă inițial XXXXXXXX a indicat că XXXXXXXX și XXXXXXXX i-au solicitat cu împrumut suma de bani, iar ulterior acesta a declarat că XXXXXXXX i-a solicitat achitarea în avans a prețului mărfii, după care i-a solicitat un împrumut în sumă de 700 Euro, precizînd că are nevoie de acești bani pentru a-i transmite unui prieten pe nume XXXXXXXX.

Mai mult ca atât, Colegiul Penal reiterează că în cadrul urmăririi penale a fost dispusă efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, și anume efectuarea documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea în vederea relevării și fixării acțiunilor lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, cît și a altor persoane implicate la oferirea și darea sumei de 700 Euro, utilizînd aparate tehnice de înregistrare pe un termen de 30 zile, cercetarea încăperii administrative a fermei de creștere a animalelor din satul XXXXXXXX, r. XXXXXXXX ce este utilizată de către XXXXXXXX și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video a celor de fotografiat și de filmat pe un termen de 30 zile, cercetarea automobilului de model „Volkswagen Caddy” care era utilizat de către XXXXXXXX și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat, pe un termen de 30 de zile, controlul transmiterii banilor în sumă de 700 Euro sau echivalentul banilor menționați în lei sau altă valută străină, oferiți de către XXXXXXXX pentru persoana cu funcție de demnitate publică și preinși de către ultimul, de către procesul de urmărire penală, sub supraveghere și cu documentarea acestor acțiuni.

Așadar, în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (2) Cod procedură penală al RM, „alin. (2) măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: pct. 1) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor; pct. 2) există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvîrșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, cu excepțiile stabilite de lege; pct. 3) acțiunea este necesară și proporțională cu restrîngerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal notează că organul de urmărirea penală nu a justificat efectuarea acestor măsuri speciale de investigații, în contextul în care nu a fost administrată nici-o probă ce ar dovedi că inculpatul XXXXXXXX intenționa să ofere sau că ar fi promis bani pentru a obține o decizie favorabilă pe cauza penală, prin absolvirea de răspundere penală sau că XXXXXXXX ar fi pretins sau acceptat o remunerație ilicită de la XXXXXXXX.

Inculpatul XXXXXXXX a comunicat că văzînd că XXXXXXXX insistă să meargă la XXXXXXXX, el a început să-l mintă că a fost. Văzînd că nu poate scăpa de XXXXXXXX, cu vre-o 2 zile înainte de data de 16, cînd a avut loc judecata, avînd treabă la spital, care se află lîngă judecătoria, a hotărît să intre pe la judecată. În fața judecătoriei s-a întîlnit cu Guțu Viorel și deoarece XXXXXXXX i-a spus să vorbească cu Guțu, care este rudă cu Cazacu, i-a zis lui Guțu să vorbească cu XXXXXXXX în privința lui. Guțu V. i-a spus că nu se implică, deoarece are problemele lui și cu asta s-au despărțit. A doua zi, el a hotărît să intre singur la dl. XXXXXXXX. La etajul I al judecătoriei era ofițerul de serviciu care l-a întrebă la cine a venit, la ce el i-a răspuns că la XXXXXXXX, ulterior, fiind condus la etajul II. XXXXXXXX era în coridor, apoi a intrat în birou, iar el a intrat din urma lui și s-a prezentat. XXXXXXXX l-a întrebă cu ce întrebări, iar el i-a răspuns că are un dosar pe a doua zi, la examinare, atunci XXXXXXXX l-a întrebă ce dorește, el i-a spus că vrea să știe ce o să fie cu dosarul. XXXXXXXX l-a întrebă dacă are un avocat și i-a spus că cu așa întrebări să meargă la avocat. Judecătorul l-a întrebă dacă nu sunt rude, el i-a răspuns că nu și că pentru prima dată i-l vede. Atunci judecătorul i-a spus să plece și să se prezinte la judecată, împreună cu avocatul, că mai mult decît prevede legea el nu o să-i dea.

Cele indicate de către inculpatul XXXXXXXX au fost confirmate și de către XXXXXXXX, care a comunicat că s-a prezentat XXXXXXXX, care a spus că are întrebări personale. XXXXXXXX a spus, cum a declarat și d-lui, că are un dosar penal iar el a ridicat dosarul și l-a întrebă dacă nu sunt rude. XXXXXXXX a spus că sora lui a învățat cu el. Inculpatul l-a întrebă ce dorește, iar XXXXXXXX a spus că vrea să știe ce e cu dosarul, iar el i-a spus să discute cu avocatul, comunicîndu-i că mai mult decît prevede legea nu va fi pedepsit, să vină cînd e fixat procesul.

Mai mult ca atît, Colegiul Penal reiterează că însăși denunțatorul XXXXXXXX a declarat că banii i-au fost solicitați de către XXXXXXXX și nu de către XXXXXXXX, pe care nici nu l-a văzut. Totodată, martorul XXXXXXXX nu a declarat că banii ar fi fost preținși în vederea adoptării unei decizii favorabile pe cauza penală în care era acuzat XXXXXXXX. Astfel, măsurile speciale de investigație au fost dispuse și autorizate, pentru a documenta acțiunile lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, însă din materialele cauzei penale rezultă că acțiunile lui XXXXXXXX nu au fost fixate, fiind documentate doar acțiunile lui XXXXXXXX, însă martorul XXXXXXXX nu a indicat la XXXXXXXX, ca fiind persoana care i-a solicitat bani.

În sensul dat, Colegiul Penal reține că conform procesului-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizînd aparate tehnice de înregistrare din 07 mai 2014 și a stenogramei convorbirilor dintre XXXXXXXX și Guțu Viorel din 14 aprilie 2014 organul de urmărirea penală a atestat că a fost fixată întîlnirea și discuția dintre XXXXXXXX și Guțu Viorel din 14 aprilie 2014 orele 08:14-08:27, care a avut loc în apropierea Judecătoriei XXXXXXXX, iar din conținutul stenogramei rezultă că pînă la momentul interceptării și înregistrării convorbirilor din 14 aprilie 2014, respectiv, și pînă la pornirea urmării penale care a avut loc la 11 aprilie 2014, XXXXXXXX nu i-a promis, oferit sau dat bani inculpatului XXXXXXXX pentru adoptarea unei soluții favorabile în cauza penală.

De referință la procesele-verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16 aprilie 2014 și din 17 aprilie 2014, Colegiul Penal reiterează că aceste acte procesuale au fost întocmite de Șeful Direcției asigurare operativă, Igor Carlașuc, persoană care nu avea dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, deoarece nu a fost inclus nici în ordonanța procurorului din 11 aprilie 2014 privind desemnarea ofițerilor de investigații cu statut de ofițer de urmărirea penală, astfel că în contextul rigorilor art. art. 94 alin. (1), pct. 4), 132¹ alin. (1) Cod procedură penală al RM, și respectiv nici nu pot fi incluse ca probe.

Mai mult ca atît, martorul Carlașuc Igor fiind audiat în ședința instanței de fond nu a putut da răspunsuri clare și explicite la întrebările adresate, în general la toate întrebările care i s-au adresat acesta a răspuns că nu își aduce aminte, sau nu cunoaște, fapt ce relevă că declarațiile ultimului de asemenea nu pot fi reținute, în contextul în care ultimul nu a precizat nici-una dintre acțiunile procesuale, și nici nu putut concretiza circumstanțele de caz.

Tot aici, instanța de apel notează că în conformitate cu prevederile art. 132⁵ alin. (1), pct. 1), 3), 4), 5) Cod de Procedură Penală al RM, „ofițerul care efectuează măsurile speciale de investigații întocmește un proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, în care consemnează: pct. 1) locul, data și ora începerii și finisării măsurii speciale de investigații; pct. 3) numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii, iar dacă este necesar, adresele lor, obiectele și explicațiile acestora; pct. 4) descrierea detaliată a faptelor constatate, precum și a acțiunilor întreprinse în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații; pct. 5) mențiunea privind efectuarea, în cadrul realizării măsurii speciale de investigații, a fotografierii, filmării, înregistrării audio, utilizarea mijloacelor tehnice, condițiile și modul de aplicare a lor, obiectele față de care au fost aplicate aceste mijloace și rezultatele obținute”.

Din economia normei art. 132⁶ alin. (1) Cod de Procedură Penală al RM, „cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat presupune accesul secret sau legendat în interiorul domiciliului, fără înștiințarea proprietarului, posesorului, în scopul studierii acestuia pentru descoperirea urmelor activității infracționale, persoanelor aflate în căutare, pentru obținerea altor informații necesare probării circumstanțelor faptei, precum și pentru observarea și înregistrarea evenimentelor care se produc în domiciliu”.

Norma art. 132⁹ alin. (9) Cod de Procedură Penală al RM, „stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sînt cunoscute, ale căror comunicări sînt stenografiate, precum și alte date. Se interzice stenografierea comunicărilor dintre avocat și persoana pe care o apără. Fiecare pagină a procesului-verbal de interceptare și a stenogramei se semnează de către persoana care le-a întocmit. La procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcîndu-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestui”.

În sensul acestor norme, instanța de apel reține că conform procesului-verbal privind cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat din 07 mai 2014 și stenogramei convorbirilor care au avut loc pe data de 15 aprilie 2014, la data de 16 aprilie 2014 între XXXXXXXX și XXXXXXXX în incinta clădirii administrative de pe teritoriul fermei din s. XXXXXXXX, raionul XXXXXXXX, potrivit cărora a fost fixată întîlnirea și discuția dintre XXXXXXXX și XXXXXXXX din 15 aprilie 2014, în intervalul de timp 18:04 – 18:10 și din 16 aprilie 2014, în intervalul de timp 15:58 – 16:03, care a avut loc la etajul 1 al blocului administrativ.

Colegiul Penal reține că această probă de asemenea nu poate fi admisă, așa cum dictează art. 94 alin. (1), pct. 2, 8) Co de Procedură Penală al RM, care indică că „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute: pct. 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinutului, inculpatului, părții vătămate, martorului; pct. 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod”, or, procesul-verbal vizat supra nu conține informația privind locul, data și ora începerii și finisării măsurii speciale de investigații, numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la efectuarea acțiunilor, descrierea acțiunilor întreprinse în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații, mențiunea privind condițiile și modul de aplicare a mijloacelor tehnice

Mai mult ca atît nu este clar dacă stenograma constituie reproducerea integrală în formă scrisă a comunicărilor înregistrate, odată ce nu a fost menționată informația privind data și ora începerii și finisării măsurii speciale de investigații, iar în stenogramă nu este indicată ora și durata comunicării, în situația în care în nu a fost indicate datele specificate la art. 132⁵ alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, nu poate fi stabilit cu certitudine că tehnica specială de înregistrare audio-video, indicată în procesul-verbal din 07 mai 2014 a înregistrat doar comunicările în intervalul de timp 18:04-18:10 din 15 aprilie 2014, și nume între XXXXXXXX, XXXXXXXX și Garștea Ion, însă în mod neclar și dubios nu a înregistrat nici-o comunicare a lui XXXXXXXX, așa cum este indicat în ordonanța privind dispunerea măsurii speciale de investigații.

De continuare, instanța de apel notează și faptul că din conținutul procesului-verbal din 07 mai 2014 reiese că discuția între XXXXXXXX, Garștea Ion și XXXXXXXX ar fi avut loc în data de 16 aprilie 2014 în intervalul de timp 15:58 – 16:03, timp în care potrivit stenogramei XXXXXXXX i-a transmis lui XXXXXXXX 10 000 lei.

La fel conform ordonanței privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații din 07 mai 2014 și a demersului privind controlul legalității măsurii speciale de investigație din 08 mai 2014 s-a constatat că XXXXXXXX întru confirmarea cerințelor ilegale ale judecătorului XXXXXXXX, în jurul orei 15:30 în incinta Procuraturii raionului XXXXXXXX, a transmis suma de 10000 lei procurorului Velișco Liviu.

Iar conform procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17 aprilie 2014 organul de urmărire penală a fixat discuția din 16 aprilie 2014 a lui XXXXXXXX cu XXXXXXXX în intervalul de timp 12:52-12:55, cu anexarea stenogramei convorbirii între XXXXXXXX și XXXXXXXX.

În cazul de față, Colegiul Penal reține că probele vizate au fost administrate contrar cerințelor art. 132⁵ alin. (1), pct. 1), 3), 4), 5) Cod de Procedură Penală al RM, în situația în care proba dată nu conține informația privind data și ora începerii și finisării măsurii speciale de investigații, numele, prenumele și calitatea persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii, descrierea detaliată a acțiunilor întreprinse în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații, mențiunea privind condițiile și modul de aplicare a mijloacelor tehnice de înregistrare audio, iar în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond ofițerii de investigații nu au furnizat aceste informații.

Colegiul Penal menționează că de fapt aparatul tehnic de înregistrare audio (dictofon) de model „Edic-Tiny Solar” putea fi utilizat la înregistrarea comunicărilor doar de către XXXXXXXX, ceea ce sugerează că acesta a acționat ca un investigator sub acoperire, măsura specială de investigație fiind organizată și condusă de către reprezentanții organului de urmărire penală, iar această concluzie rezultă și din faptul că deși au fost dispuse mai multe măsuri speciale de investigații în privința lui XXXXXXXX, nu au fost administrate probe care ar dovedi că aceste acțiuni au fost efectuate și că comportamentul lui XXXXXXXX a fost fixat și documentat, mai mult ca atît că martorul Rău Octavian a relatat că comunicările lui XXXXXXXX în incinta judecătoriei nu au fost înregistrate, au fost înregistrate cele în afara judecătoriei. A instalat tehnica în fermă conform încheierii instanței. Familia XXXXXXXX nu i-au permis acest lucru, deoarece nici nu au cunoscut. Pe XXXXXXXX i-l cunoaște, l-a văzut o singură dată, în anul 2010, cînd XXXXXXXX a făcut un denunț. XXXXXXXX nu a participat în anul 2010 la măsuri speciale de investigație. La momentul instalării tehnicii de supraveghere video nu cunoștea că ferma era supravegheată video. La momentul instalării tehnicii nu cunoștea dacă cineva din familia XXXXXXXX se afla în imobil, probabil că cineva era. Din cîte își aduce aminte era suma de 10000 lei, cu valoare nominală 200 lei și 500 dolari. Aceste mijloace financiare au fost transmise lui XXXXXXXX, ele au fost alocate din fondul de cheltuieli speciale. Referitor la f.d.132, Vol.I, a declarat că a semnat procesul-verbal. Sumele de 300 dolari s-au returnat de XXXXXXXX și 200 dolari de XXXXXXXX.

De asemenea instanța de apel notează că conform procesului-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 17 aprilie 2014 organul de urmărire penală a reținut că la 16 aprilie 2014 ora 12:40 XXXXXXXX a venit la cafeneaua „La Plăcinte” de unde a ieșit peste 5 minute și la 13:04 a venit la Autogara XXXXXXXX, însă în cadrul măsurii speciale de investigații a fost efectuată și înregistrarea unor comunicări, altele decît cele fixate în procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 17 aprilie 2014, fapt care denotă clar că în cadrul măsurii speciale de investigații privind documentarea cu ajutorul metodelor și

din 17 aprilie 2014, fapt care denota clar ca în cadrul măsurii speciale de investigații privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice nu a fost fixată întâlnirea dintre XXXXXXXX și XXXXXXXX care ar fi avut loc la 16 aprilie 2014 în intervalul de timp 12:52 – 12:55, când ar fi fost înregistrată comunicarea consemnată în procesul-verbal din 17 aprilie 2014. Aceeași comunicare putea fi înregistrată doar de XXXXXXXX în mod contrar ar fi fost documentată în același mod ca și comunicarea din 14 aprilie 2014, dintre XXXXXXXX și Guțu Viorel; (f.d. 14-17, vol. I).

Sub aspectul dat, Colegiul Penal reflectă că învinuirea inculpaților XXXXXXXX și XXXXXXXX în comiterea faptei de corupere pasivă și respectiv corupere activă este una contradictorie, fiind bazată pe unele măsuri speciale de investigații și anume pe faptul că la data de 15 aprilie 2014 și 16 aprilie 2014 de către ofițerii de investigații a fost efectuată măsura specială de investigație – controlul transmierii sumei de 10 000 lei și 500 dolari SUA, iar în cadrul controlului transmierii banilor s-a stabilit că mijloacele bănești au fost transmise de către Mihail Popa către XXXXXXXX la 15 aprilie 2014 și anume 10000 lei și 200 dolari SUA.

În continuare, instanța de apel notează că conform procesului-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 17 aprilie 2014 conform căruia la data de 16 aprilie 2014, orele 08:16 XXXXXXXX a intrat în incinta Judecătoriei XXXXXXXX, la orele 9:40 a fost invitat în biroul nr. 9 a judecătorului Crețu, la orele 8:44 a ieșit împreună cu procurorul XXXXXXXX și au discutat în preajma Judecătoriei, la ora 9:49 XXXXXXXX a părăsit sediul Judecătoriei XXXXXXXX, la 10:52 a venit la sediul Inspectoratului de Poliție XXXXXXXX, la orele 16:26 a fost fixat așteptând la intrarea în incinta Procuraturii XXXXXXXX, la orele 16:32 de XXXXXXXX s-a apropiat Velișco Liviu, și ambii au intrat în incinta Procuraturii, la 16:41 XXXXXXXX a ieșit din sediul procuraturii; ulterior, mijloacele bănești în sumă de 10 000 lei, la data de 16 aprilie 2014 au fost depistate în cadrul percheziției în sertarul de sus al mesei de lucru a grefierului XXXXXXXX Pavel, amplasată în anticamera biroului 10 al Judecătoriei XXXXXXXX. Totodată, se invocă și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 17 aprilie 2014 și stenograma convorbirilor întreținute între XXXXXXXX și XXXXXXXX, potrivit cărora, la data de 16 aprilie 2014, în intervalul de timp 16:55 – 16:58 a avut loc o discuție între XXXXXXXX și XXXXXXXX. Conform conținutului procesului-verbal de percheziție din 16 aprilie 2014 în anticamera Președintelui Judecătoriei XXXXXXXX de la XXXXXXXX, XXXXXXXX și XXXXXXXXs-a solicitat predarea sumei de 10000 lei preținși de XXXXXXXX și transmisă acestuia de către XXXXXXXX prin intermediul lui Velișco Liviu.

În sensul dat, Colegiul Penal reiterează că organul de urmărire penală nu a avut nici-un temei de fapt și de drept de a stabili că inculpații XXXXXXXX și XXXXXXXX ar fi fost implicați în careva acte de corupție, după cum s-a invocat, însă nu s-a constatat o legătură între învinuirea înaintată inculpaților și probele administrate de acuzatorul de stat în acest sens, or, faptul că în anticamera președintelui Judecătoriei XXXXXXXX, în masa de lucru a angajatului Judecătoriei XXXXXXXX, XXXXXXXX Pavel, care se află pe partea dreaptă de la ușa de intrare în încăpere, în primul sertar de sus al mesei au fost depistate 50 de bancnote cu nominalul de 200 lei nu constituie o probă veridică care să demonstreze că inculpatul XXXXXXXX ar fi pretins această sumă de la XXXXXXXX și că această sumă de bani a fost destinată acestuia, deoarece acuzarea de stat nu a elucidat aceste neclarități și dubii.

De continuare, Colegiul Penal notează și însuși faptul că organul de urmărire penală, cât și nemijlocit persoana care a sesizat organul de urmărire penală, au avut un rol de provocator la comiterea și investigarea faptelor de corupție, incriminate lui XXXXXXXX și XXXXXXXX.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal va reține că din relatările inculpatului XXXXXXXX, care a comunicat că XXXXXXXX a venit împreună cu feciorul său Nicu Garștea, înaintînd pretenții indicînd, că numai inculpatul poate să hotărască întrebarea cu revizuirea cazului cu privire la imobil. I-a răspuns ca la un cumătru, că el nu poate rezolva nimic, și că o să hotărască instanța. Discuția a durat 10-15 minute. În final, XXXXXXXX i-a spus că sunt alte persoane care pot rezolva și că va avea probleme la CNA. Inculpatul a declarat că a observat la XXXXXXXX un ceas ce înregistrează video și audio. L-a întrebat dacă pentru aceasta a venit la el în ospete și l-a scos pe ultimul din curte.

Mai mult ca atât, inculpatul XXXXXXXX a accentuat că nu-și amintește de la cine în anticameră s-a cerut prezentarea banilor. Banii în sumă de 10000 lei au fost depistați într-un sertar de la masa de serviciu a asistentului XXXXXXXX Pavel. Nu are idee cine și cum și cînd a plasat acești bani. Cînd au fost găsiți banii, aceștea erau fără plic, erau împrăștiți în sertar. Inculpatul a declarat că nu a pretins careva bani de la XXXXXXXX, nu a pretins și nu a primit nici de la XXXXXXXX și nici de la Velișco Liviu.

În aceeași ordine de idei se vor reține și relatările inculpatului XXXXXXXX, care a comunicat că atunci cînd a ajuns în fața casei lui Garștea, acolo stătea o mașină luxuoasă, necunoscută, pe care anterior nu a văzut-o pe acolo. A strigat la ușă, XXXXXXXX i-a spus să intre, a intrat în casă, acolo erau 2 persoane necunoscute și Grigore Garștea. Atunci Grigore Garștea a început să strige la el, și să întrebe ce a făcut cu cele 10000 de lei pe care i le-a dat, cui i le-a dus, cui i-a spus el că trebuie să-i ducă și cui i-a dus. El l-a întrebat, dacă cunoaște cine sunt cele 2 persoane, la ce a răspuns că pentru prima oară îi vede. XXXXXXXX i-a zis că sunt de la corupție, de la Chișinău și dacă nu o să spună că banii care au fost transmiși lui XXXXXXXX sunt pentru judecătorul Cazacu, atunci o să-l i-a cu ei la Chișinău la Centru Anticorupție. Atunci el a întrebat „cum să spun că i-am dus bani lui Cazacu, dacă banii i-am dus lui Velișco”, iar ei au spus să zică așa dacă vrea să facă paștele acasă, în caz contrar va face paștele la izolator. A zis că nu vrea să spună așa, deoarece nu a avut discuție cu XXXXXXXX despre bani și dacă trebuie el merge cu ei la Chișinău, atunci ei i-au spus să urce în automobil. Ajungînd la XXXXXXXX, în fața judecătoriei, s-au oprit, acolo mai erau niște automobile care așteptau pe cineva.

Mai mult ca atât, în afară de relatările inculpaților, Colegiul Penal reține drept confirmative acțiunii de provocare și nemijlocit relatările denunțatorului XXXXXXXX, care într-un mod neclar și fără explicații a menționat că atunci cînd a transmis banii lui XXXXXXXX nu-și amintește dacă a fost înzestrat cu tehnică audio, cu dictofon. A declarat că în 2007 și 2014, a fost odată echipat cu tehnică specială, dar nu ține minte cînd anume. Intenția de a procura carne pe banii statului nu a avut-o. Informația că banii urmează a fi transmiși unei persoane cu demnitate publică a aflat-o de la XXXXXXXX, el a folosit expresia persoană cu demnitate publică.

În aceeași ordine de idei sunt de reiterat și declarațiile martorului XXXXXXXX, care a indicat că atunci cînd a transmis banii lui XXXXXXXX, era unul din feciori Nicu sau Ion și cineva din lucrători. Cînd a transmis banii lui XXXXXXXX nu-și amintește unde erau. Nu a fost informat că telefonul lui a fost ascultat. Seara cînd a transmis banii lui XXXXXXXX, a aflat că el a avut probleme de la acei bani a aflat de la ofițeri. Ei trebuiau să-l ia și pe dînsul. Nu-și amintește în ce ambianță a avut loc transmiterea banilor către

bani, a anat de la CNA. El trebuia sari fa și pe omul lui și amintea în ce anotația a avut loc transmiterea banilor către XXXXXXX. L-au chemat la CNA prin citație. Când a venit la CNA, el a cerut avocat și ei i-au dat. Când a intrat în incinta CNA a avut permis. Nu era la curent că a fost recunoscut în calitate de bănuț. A cerut avocat din motiv că ei ridicau vocea și nu știa ce să răspundă. Nu cunoștea dacă procurorul știa că el i-a transmis banii lui XXXXXXX.

În cazul de față, Colegiul Penal reține că organul de urmărire penală și denunțatorul XXXXXXX a avut un rol activ și nemijlocit decisiv, cu atât mai mult că și martorul XXXXXXXa susținut cert și clar că a lucrat în sala pînă la sfirșitul zilei de muncă, apoi a auzit gălăgie pe coridor, a venit prin anticameră. Președintele nu era nici în anticameră și nici în birou. În coridor erau mai multe persoane, care i-au spus să intre înapoi în anticameră și să aștepte acolo, i-au spus și asistentului Sleptov Igor. După care, persoanele date au început să efectueze percheziții în biroul președintelui și atunci a înțeles că sunt ofițeri de la CNA. Au făcut percheziții în anticameră și au găsit bani în sertarul din anticameră, apoi o persoană l-a tras în coridor și l-a întrebat de unde-s banii, iar el le-a răspuns că nu știe, după care s-a mai apropiat o persoană care tot l-a întrebat de unde-s banii, la care el a spus că nu știe și idee nu are. Persoana l-a împins la perete și i-a spus că dacă nu o să depună declarații împotriva șefului o să-l i-a în izolator la Chișinău și acolo altfel va vorbi cu el. El s-a speriat, a mers cu ei și a scris că a văzut cum președintele a deschis sertarul de la masa din anticameră.

În contextul celor precitate, Colegiul Penal reține că relevant la caz este și jurisprudența CtEDO, astfel că în hotărîrea Teixeira de Castro vs Portugalia, din 09 iunie 1988, Curtea a statuat că „acțiunile celor doi polițiști au ieșit din raza agentului sub acoperire, adică a cursei, deoarece ei au provocat săvîrșirea infracțiunii și nimic nu demonstrează, că fără ei aceasta infracțiune ar fi fost săvîrșită. Amestecul polițiștilor și folosirea lui G. Fransisco Teixeira de Castro în săvîrșirea infracțiunii înseamnă, că de la bun început, el a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil, astfel s-a încălcat paragraful 1 art. 6 al Convenției Europene Despre Drepturile Omului”.

În cauza Constantin vs România, nr. 23782/06 din 07 decembrie 2009, Curtea a reiterat că „jurisprudența sa recentă pe terenul art. 6, prin care a dezvoltat conceptul de provocare (*entrapment*), distinct de folosirea legitima a operațiunilor sub acoperire și a reafirmat obligația instanțelor naționale de a proceda la o examinare atenta a materialului din dosar în cazul în care inculpatul invoca instigarea din partea poliției. În acest context, Curtea a stabilit, de asemenea, ca rolul sau, în temeiul art. 6 alin. 1 nu este acela de a determina dacă anumite mijloace de proba au fost obținute legal, ci de a examina dacă aceasta „nelegalitate” a condus la încălcarea unui alt drept protejat de Convenție; ei îi revine, prin urmare, rolul de a examina calitatea evaluării pretinsei provocări, făcută de instanțele naționale și de a se asigura ca acestea au protejat în mod adecvat drepturile acuzatului, în special dreptul la o procedura contradictorie și la „egalitatea armelor”. *Pentru a stabili dacă agenții sub acoperire s-au limitat la a „investiga activitatea infracțională într-un mod pur pasiv” sau a fost o provocare a poliției, m prezenta cauza. Curtea a luat în considerare următoarele aspecte. Nimic din trecutul reclamanților nu sugera o predispoziție către traficul de droguri. Simplul fapt ca unul dintre ei fusese condamnat pentru consum de droguri nu poate schimba concluzia Curții. Curtea retine ca procurorul nu a furnizat detalii si nu s-a referit la niciun mijloc de proba obiectiv privind comportamentul pretins nelegal al reclamanților în rezoluția de începere a urmăririi penale. În plus, nici în posesia primului reclamant și nici în locuința celui de-al doilea nu a fost găsită heroina”.*

Subsidiar, instanța de apel menționează și faptul că în cauza „M. Kestas Ramanauskas vs. Lituania”, Curtea a indicat că „*va fi provocare polițienească ori de cîte ori polițiștii nu se vor limita la o examinare permanentă, dar pasivă a activității criminale, dar vor exersa asupra făptuitorului o influență, de natura sa instige comiterea unei infracțiuni, pentru ca ulterior să atragă persoana la răspundere penală”.*

Sub aspectul acestor circumstanțe reliefate la caz, implicarea organului de urmărire penală în constatarea faptelor infracționale de corupție incriminată inculpaților XXXXXXX și XXXXXXX a fost decisivă, în situația în care organul de urmărire penală nu s-a limitat doar la asistarea și înregistrarea acțiunilor de urmărire penală, exercitînd în cele din urmă acțiuni de provocare la comiterea actelor de corupție, care într-un alt mod, sau situație nu ar fi avut loc.

De asemenea instanța de apel va reține și faptul că prin ordonanța din 17 aprilie 2014 s-a dispus aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigație consemnată în procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, iar organul de urmărire penală a constatat că la 16 aprilie 2014, în jurul orelor 15:30 XXXXXXX i-a transmis lui XXXXXXX suma de 10000 lei, bani destinați președintelui Judecătorei XXXXXXX, XXXXXXX, circumstanțe care însă contravin informației fixate în stenograma convorbirilor din 16 aprilie 2014 întocmite în cadrul altei măsuri speciale de investigație, cu atât mai mult că divergențele vizate nu au fost înlăturate în nici-un mod, iar procurorul invocînd în acest diverse argumente, nu a explicat și combătut aceste divergențe.

De referință la măsura specială de investigație – controlul transiterii banilor dispusă prin ordonanța din 11 aprilie 2014, în viziunea instanței de apel această acțiune de asemenea constituie nu altceva decît o acțiune de provocare din partea agenților statului, avînd unicul scop de a stabili și înregistra comportamentul simulat, provocat cu ajutorul persoanelor care au acționat ca agenți sub acoperire.

La capitolul dat, instanța de apel va reține și alegațiile denunțatorului XXXXXXX care a indicat că nu a avut intenția să procure carne din banii statului, deoarece colaboratorii CNA i-au explicat modul de transmitere a banilor și că conștientiza că vînzarea mieilor a fost fictivă.

În aceeași ordine de idei, urmează a fi reiterat și nemijlocit faptul că la data de 11 aprilie 2014 a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a) Cod Penal al RM, și totodată s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, însă în cazul de față la materialele cauzei penale lipsesc careva date ce ar confirma că cauza penală de învinuire a lui XXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod Penal al RM urma să fie examinată anume de către judecătorul Judecătorei XXXXXXX, XXXXXXX, cu participarea procurorului XXXXXXX sau că XXXXXXX ar avea intenția să transmită remunerația ilicită.

Faptul dat reiese însuși în procesul-verbal de examinare din 21 mai 2014, potrivit căruia fila nr. 1 constituie ordonanța de pornire a urmăririi penale din 09 decembrie 2013 conform elementelor componente de infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal al RM; fila nr. 2 reprezintă informația din 09 decembrie 2013, remisă de către ofițerul superior de urmărire penală IP XXXXXXX V. XXXXXXX, cu privire la constatarea conducerii mijlocului de transport de către XXXXXXX, în stare de ebrietate; fila 55 reprezintă

fișa de repartizare a dosarului judecătorului Ion Cazacu; fiind examinate și: citația adresată părților în dosar, din 20 martie 2014, pentru ședința de judecată din 03 aprilie 2014, informația remisă inculpatului XXXXXXXX cu privire la amânarea ședinței de judecată, numită la 03 aprilie 2014, pentru data de 16 aprilie 2014, orele 9:00.

Mai mult ca atît, este neclară poziția procurorului de referință la pretinsele acțiuni de corupere, în situația în care prin sentința judecătorească XXXXXXXX din 23 iunie 2016 XXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod Penal al RM, a fost achitat din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii /Vol.VI, f.d.40-44/.

Ulterior, prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 noiembrie 2016 a fost respins ca nefondat recursul procurorului în Procuratura XXXXXXXX Junghilă Valerian și a fost menținută fără modificări sentința judecătorească XXXXXXXX din 23 iunie 2016, prin care XXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod Penal al RM, a fost achitat din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii /Vol.VI, f.d.36-39/.

De continuare, Colegiul Penal ține să remarce și faptul că acuzatorul de stat a acționat în afara temeiului legal care să-i permită a dispune acțiunea procesuală de control a transmiterii banilor, aceasta fiind în contradicție cu rigorile art. 135 alin. (1) Co de Procedură Penală al RM, care indică clar că „controlul transmiterii sau primirii banilor, serviciilor ori a altor valori materiale sau nemateriale pretinse, acceptate, extorcate sau oferite reprezintă supravegherea și documentarea înmînării sau predării de bani, servicii ori de alte valori materiale sau nemateriale către persoana care le pretinde, acceptă, extorcă sau de către persoana care le oferă, precum și către sau de către complicii acestora”, respectiv că la data de 11 aprilie 2014 cînd s-a dispus măsura specială de investigație nu exista o cauză penală care ar avea drept obiect, așa cum dictează norma art. 252 Cod de Procedură Penală al RM, fapte de extorcare, pretindere sau acceptare a remunerației ilicite, deoarece urmărirea penală a fost începută pe faptul dării personal sau prin mijlocilor unei persoane cu funcție de demnitate publică a remunerației ilicite.

În contextul dat, Colegiul Penal reiterează și nemijlocit faptul că acțiunea de controlul transmiterii sau primirii banilor putea fi dispusă doar după modificarea art. 135 Cod procedură penală al RM, care a fost introdusă prin Legea RM nr. 39 din 29 mai 2014 „pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003”.

Concomitent, Colegiul Penal mai atestă și faptul că prin ordonanța procurorului din 11 aprilie 2014 s-a dispus controlul transmiterii banilor în sumă de 700 euro, iar rezultatele măsurii speciale de investigație au fost consemnate în procesul-verbal din 22 aprilie 2014, conform căruia transmiterea banilor în sumă de 10000 lei și 500 dolari SUA a avut loc la data de 15 aprilie 2014 și 16 aprilie 2014, cu acordul martorului Mihail Popa, care la rîndul său a acționat în calitate de investigator sub acoperire participînd la efectuarea măsurii speciale de investigație organizată de organul de urmărire penală și condusă de acest organ. La data de 15 aprilie 2014 mijloacele bănești au fost transmise de Mihail Popa către XXXXXXXX și anume suma de 10000 lei și 200 dolari SUA, iar ulterior, mijloacele bănești în sumă de 10000 lei, la data de 16 aprilie 2014 au fost depistate în cadrul percheziției în sertarul de sus al mesei de lucru a grefierului XXXXXXXX Pavel.

În acest sens se va reține că din procesul-verbal de consemnare a măsurii de investigație, nu rezultă că diferența între suma transmisă de ofițerii de investigații și cea depistată în timpul percheziției, mijloacele financiare în sumă de 500 dolari SUA, dintre care 200 dolari SUA primiți de la XXXXXXXX și 300 dolari SUA reținuți de către XXXXXXXX, ar fi fost restituită organului de urmărire penală la finalizarea măsurii speciale de investigație.

Așa dar, Colegiul Penal notează că în cazul de față procurorul nu a elucidat motivul, modul și circumstanțele nerestituirii diferenței de bani, cu atît mai mult că în privința lui XXXXXXXX au fost dispuse mai multe măsuri speciale de investigații, începînd cu data de 11 aprilie 2014, inclusiv cercetarea încăperii administrative a fermei de creștere a animalelor din s. XXXXXXXX, r. XXXXXXXX și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat, dispusă prin ordonanța procurorului, documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea în vederea relevării și fixării acțiunilor cet. XXXXXXXX, dispusă de procuror.

Mai mult ca atît, instanța de apel va reține că în cadrul cauzei penale nu au fost administrate careva probe care ar dovedi că acțiunile și comportamentul lui XXXXXXXX au prezentat interes și că alte acțiuni ale acestei persoane au fost documentate separat, or, reieșind din procesul-verbal din 17 aprilie 2014 se atestă că în cadrul măsurii speciale de investigație a fost utilizat aparatul tehnic de înregistrare audio-video recorderul de model RS-51 – 1 buc., aparat tehnic de înregistrare audio (dictofon) de model MPIO - 1 buc., emițător audio RMK – 122 – 1 buc, iar în procesul documentării a fost fixată întîlnirea și discuția din 16 aprilie 2014, între XXXXXXXXAnatolie și XXXXXXXX, Președintele Judecătorească XXXXXXXX în intervalul de timp 16:55 – 16:58, care a avut loc în biroul de serviciu al Președintelui Judecătorească XXXXXXXX, amplasat la etajul doi, clădire situată în or. XXXXXXXX, str. Ștefan cel Mare, 7. Rezultatele obținute, în urma documentării efectuate cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice au fost înregistrate pe CD-r de model „Barges” căruia i-a fost atribuit nr. 1376. La procesul-verbal menționat supra a fost anexată stenograma convorbirilor care au avut loc între Velișco Liviu, procuror în Procuratura XXXXXXXX cu XXXXXXXX, Președintele Judecătorească XXXXXXXX.

În viziunea instanței de apel procesul-verbal din 17 aprilie 2014, a fost întocmit contrar rigorilor art. 132⁵ alin. (1), pct. 1), 3), 4), 5) Cod de Procedură Penală al RM, în situația în care s-a adevărit și faptul că înregistrările anexate la dosar, examinate pe parcursul cercetării judecătorești stabilesc cert și fără echivoc că tehnica specială a fost folosită de către procurorul Velișco Liviu, care la fel a acționat în calitate de investigator sub acoperire, asupra căruia XXXXXXXX a indicat că ar fi fost persoana pentru care erau destinați banii, ceia ce s-a și indicat în denunțul lui XXXXXXXX la data de 11 aprilie 2014.

Un alt aspect care prezintă importanță și neînlăturat de către procuror, dar și invocat în apel se rezumă la faptul că însuși rezultatele acestei măsurii speciale de investigație nu coroborează cu circumstanțele constatate în rezultatul percheziției corporale a inculpatului XXXXXXXX, precum și în biroul de serviciu al acestuia, conform cărora la XXXXXXXX nu au fost depistate mijloacele financiare transmise sub control.

De altfel fiind de reținut însuși faptul că inculpatul XXXXXXXX, cît și greenerului XXXXXXXX și asistentului judiciar Igor Șleptov să predea benevol suma de 10000 lei, ultimii au comunicat că nu le dețin, iar în cele din urmă mijloacele financiare au fost depistate în masa de lucru a grefierului judecătorei XXXXXXXX, XXXXXXXX Pavel.

De rînd cu aceste împrejurări, instanța de apel ține să mai remarce și faptul că învinuirea adusă inculpaților este contradictorie urmare măsurilor speciale de investigații, nemijlocit documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizînd aparate tehnice de înregistrare, reflectate în procesul-verbal din 07 mai 2014 și stenograma comunicărilor dintre XXXXXXXX și Guțu Viorel din 14 aprilie 2014, denotă că pînă la data de 14 aprilie 2014 XXXXXXXX nu a avut nici o discuție cu XXXXXXXX, ulterior însă, cauza penală fiind pornită la data de 11 aprilie 2014.

Urmează a fi reiterat și nemijlocit faptul că conform certificatului medical rezultă că judecătorul XXXXXXXX pînă la data de 14 aprilie 2014 s-a aflat în concediu medical, și în acest sens procurorul nu a indicat locul unde s-ar fi desfășurat pretinderea sau promisiunea mijloacelor financiare, cu atît mai mult că inculpatul XXXXXXXX a declarat că mijloacele financiare erau destinate pentru procurorul Velișco Liviu, fapt despre care a indicat și în autodenunțul depus la organul de urmărire penală.

De altfel, inculpatul XXXXXXXX, remarcînd că martorul XXXXXXXX era foarte insistent în a-l convinge să sune persoana pentru a-i transmite mijloacele financiare, fapt confirmat și prin stenograma convorbirilor din 16 aprilie 2014. Inculpatul XXXXXXXX a refuzat, indicînd că a doua zi va vizita acea persoană. În același timp, imediat după ce a primit banii de la XXXXXXXX a fost sunat de la numărul de telefon care îi aparținea lui Garștea Nicu cu solicitarea de a merge la procurorul XXXXXXXX și a-i transmite mijloacele financiare, ceea ce a și făcut, în acest context fiind de remarcat că declarațiile inculpatului XXXXXXXX au fost întărite și prin procesul-verbal de examinare din 31 iulie 2014, conform căruia la data de 16 aprilie 2014, la ora 16:12 a fost efectuat un apel telefonic de la nr. 076711046 ce îi aparține lui Garștea Nicu la nr. 060871194 ce îi aparține lui XXXXXXXX, cu durata convorbirilor de 21 secunde.

În aserțiunea circumstanțelor reliefate supra, Colegiul Penal va respinge ca fiind nefondate alegațiile procurorului precum că instanța de fond imparțial a reținut declarațiile inculpatului XXXXXXXX, martorul Garștea Nicu comunicînd că într-adevăr l-a telefonat, însă i-a comunicat să vină la fermă, deoarece este necesar să efectueze lucrări de reparație și apoi să-l conducă la XXXXXXXX, or, conform procesului-verbal de examinare din 31 iulie 2014 rezultă că la data de 16 aprilie 2014, la ora 16:12 a fost efectuat un apel telefonic de la nr. 076711046 ce îi aparține lui Garștea Nicu la nr. 060871194 care îi aparține lui XXXXXXXX, cu durata convorbirilor de 21 secunde, respectiv, acest apel telefonic efectuat de către Garștea Nicu a parvenit imediat după ce inculpatul XXXXXXXX a primit banii de la XXXXXXXX, fiindu-i solicitat de a merge la procurorul XXXXXXXX și a-i transmite mijloacele financiare, ceea ce a și făcut.

De asemenea instanța de apel va respinge și alegațiile procurorului privind pretinsa apreciere eronată a probelor, de vreme ce în viziunea instanței nu pot fi reținute declarațiile martorilor în vederea confirmării învinuirii privind primirea mijloacelor financiare de către XXXXXXXX, acestea fiind depistate conform procesului-verbal de percheziție din 16 aprilie 2014 în masa de lucru a grefierului XXXXXXXX Pavel, iar la rîndul său procurorul nu a prezentat careva probe de către cine, în ce circumstanțe și cînd anume au fost plasate mijloacele bănești în sumă de 10000 lei în masa de lucru a grefierului.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal va reține drept declarative alegațiile procurorului precum că martorul XXXXXXXX și-ar fi schimbat declarațiile, și ar urma să fie reținute relatările martorului depuse în cadrul urmăririi penale, deoarece ultimul fiind audiat la etapa de urmărire penală a comunicat că în ziua cînd procurorul XXXXXXXX a ieșit din biroul lui XXXXXXXX și din urma lui fiind XXXXXXXX, ultimul s-a oprit la masa lui de serviciu din anticamera biroului, s-a aplecat și a deschis sertarul mesei, unde a pus ceva și după aceea l-a închis, or, martorul XXXXXXXX în cadrul instanței de fond, cît și în instanța de apel a indicat că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a dat alte declarații decît cele de la faza urmăririi penale, deoarece a fost constrîns să depună acele declarații. Totodată, martorul a indicat că nu a scris nici-o plîngere cu referire la această constrîngere, deoarece nu cunoștea cine sunt acele persoane.

De asemenea Colegiul Penal va respinge și afirmațiile procurorului de referință la faptul că XXXXXXXX în calitate de grefier, se afla în subordinea directă conform funcției față de inculpatul XXXXXXXX, în calitate de judecător și activînd în instanță putea în perioada de după audiere în calitate de martor să fie influențat de inculpat, în situația în care aceste alegații ale procurorului constituie doar concluzi subiectivă a ultimului și nu este susținută de careva probe, cu atît mai mult că martorul XXXXXXXX a confirmat și în ședința instanței de fond, și în ședința instanței de apel că nu a fost influențat de către inculpatul XXXXXXXX.

Urmează a fi respins și argumentul procurorului precum că instanța de fond nu ar fi oferit posibilitatea de a prezenta proba cu martorii, și anume martorul Velișco Liviu, persoana care nemijlocit a transmis banii lui XXXXXXXX, fapt ce denotă atitudinea vădit imparțială a instanței, or, și în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel în repetate rînduri s-a acordat posibilitatea procurorului de a asigura prezența acestui martor, și tot procurorul a menționat imposibilitatea asigurării prezenței acestuia în ședință, deoarece potrivit informației din baza de date „Acces”, XXXXXXXX a părăsit teritoriul Republicii Moldova încă la data de 28 octombrie 2015 și pînă la moment nu a revenit în țară.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel va respinge și alegația procurorului precum că inculpatul XXXXXXXX a promis lui XXXXXXXX suma de 700 Euro pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa, iar în acest sens s-a înțeles cu judecătorul XXXXXXXX să-i transmită suma pretinsă de 10000 lei, prin intermediul procurorului Velișco Liviu, în situația în care probele administrate la caz nici într-un mod nu reflectă situația dată și nu demonstrează învinuirea cu atît mai mult că din stenogramele convorbirilor înregistrate, nu reiese că inculpații XXXXXXXX și XXXXXXXX ar fi avut convorbiri de referință la cele invocate în învinuire.

Pe fundalul circumstanțelor menționate mai sus, instanța de apel reiterează însuși faptul că există provocarea la acte de corupere fiind întrunite următoarele condiții cumulative:

--acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau cînd există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;

--lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea acțiunilor infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;

--nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului, sau după caz a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului. Instanța de apel reține că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii.

În atare conținut, Colegiul Penal constată cu certitudine prezența activă a acțiunilor de provocare din partea martorilor, cât și a colaboratorilor CNA, în cadrul urmăririi penale în cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXX la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod Penal al RM și a lui XXXXXXXX, la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod Penal al RM, or, s-a adevărit fără echivoc faptul că organul de urmărire penală nu a prezentat probe care ar demonstra că inculpatul XXXXXXXX a promis judecătorului XXXXXXXX careva sume bănești pentru adoptarea unei sentințe favorabile în privința sa, și că ambii ar fi avut o careva înțelegere în vederea pronunțării unei sentinței prin care XXXXXXXX să fie condamnat la o pedeapsă mai blândă, și fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu atât mai mult și aceștia au confirmat că în acest sens nu au fost careva înțelegeri, ci doar inculpatul XXXXXXXX a mers la judecătorul XXXXXXXX pentru a întreba de referință la cauza penală, primind un răspuns că se va proceda conform legii.

De asemenea ține de accentuat și faptul că probele prezentate de către procuror, și anume relatările martorilor XXXXXXXX, Garștea Nicu, Popa Mihai și înregistrările audio a convorbirilor între martori și inculpații XXXXXXXX, XXXXXXXX, nicidecum nu denotă faptul că ultimul ar fi pretins sau ar fi primit bunuri ce nu li se cuvin pentru sine pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și transmiterea bunurilor pentru pronunțarea de către persoana cu demnitate publică a unei sentințe mai blinde, ci *per a contrario* denotă doar o instigare, provocare și încurajare a lui XXXXXXXX de către colaboratorii CNA la comiterea infracțiunii de corupere activă.

De rînd cu cele evidențiate ține de remarcat și faptul că nu a fost elucidat aspectul referitor la calitatea procesuală a lui Velișco Liviu, care în calitatea sa de acuzator de stat a colaborat activ, împreună cu colaboratorii CNA referitor la instigarea și determinarea lui XXXXXXXX de a comite acțiunile de corupere și a acționat în calitate de instigator sub acoperire, totodată nu au fost fixate și documentate acțiunile acestuia prin mijloace speciale de investigații, fapt care din nou trezește dubii rezonabile de referință la caracterul acțiunilor organului de urmărire penală, și întăresc încă odată concluzia de provocare la instigarea comiterii faptelor de corupere.

Mai mult ca atât, fiind analizate toate probele, și verificate suplimentar în instanța de apel, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că nu au fost administrate careva date certe și verosimile ce să confirme clar și fără echivoc că în lipsa implicării colaboratorilor CNA ar fi fost comise infracțiunile de corupere incriminate lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, or, martorul denunțator Popa Mihai a solicitat tragerea la răspundere penală a lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, avînd în vedere faptul că primul l-a rugat să-i împrumute mijloace financiare în sumă de 700 euro pentru pretinsul fapt ca XXXXXXXX să ofere suma unei persoane cu funcție de demnitate publică din cadrul organului de drept din r. XXXXXXXX, cu atât mai mult că și inculpatul XXXXXXXX a indicat că a oferit suma de 15000 lei procurorului în Procuratura XXXXXXXX, Velișco Liviu, pentru rezolvarea problemelor care îl vizează în cauza penală pornită și care se află în gestiunea organului de urmărire penală.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel desprinde cert constatat urmare cercetării probelor că anume colaboratorii Centrului Național Anticorupție au sprijinit activ instigarea și determinarea lui XXXXXXXX, pentru ca ultimul să transmită banii procurorului XXXXXXXX în scopul constatării acțiunilor flagrante de corupere pasivă a judecătorului XXXXXXXX, acțiune contrară rigorilor art. 94 alin. (1), pct. 11) Cod Procedură Penală al RM.

În atare context, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că în acțiunile incriminate lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, nu s-a constatat existența faptelor infracționale, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și pe probe administrate cu încălcări, dar și fiind admise acțiuni de provocare din partea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare, după cum consideră procurorul.

30. Astfel instanța de apel accentuează că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectînd modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

31. Mai mult, decît atât, în speța Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe noi, admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpaților, și în continuare s-a bazat doar pe probele administrate în cursul urmăririi penale, și în acest, context, este de notat că în cauza *Mische contra României*, CtEDO a statuat că *Curtea observă mai întâi de toate că Înalta Curte de Casație și Justiție l-a audiat pe reclamant în persoană dar că l-a*

stabilit ca „Curtea a considerat mai întâi de toate ca fiind a Curtea de Casație și Cassație și a statuat pe reclamant în persoană, dar că l-a condamnat fără a-i asculta și pe martorii audiați de jurisdicțiile care l-au achitat în prima instanță și în apel. În acest sens, Curtea reține că a constatat deja, în cauze similare, că rolul ÎCCJ nu este limitat doar la chestiuni de drept. Într-adevăr, procedura în fața instanței de recurs este o procedură completă care urmează aceleași reguli pe care le urmează instanța de fond și instanța de apel, iar ÎCCJ poate confirma achitarea pronunțată în prima instanță sau poate condamna, în urma unei evaluări corespunzătoare a nevinovăției sau vinovăției persoanei, prin administrarea de probe noi. În acest caz, ÎCCJ și-a exercitat a doua opțiune, dar fără a examina noi probe. Curtea notează că ÎCCJ a dat o nouă interpretare faptelor, apreciind că reclamantul a introdus pușca în România la o dată mult anterioară celei reținute de instanțele inferioare și, de aceea, a fost vinovat de comiterea unei infracțiuni. Prin urmare, ea a agravat situația, condamnându-l la o pedeapsă cu închisoare. Mai mult decât atât, pentru a se putea pronunța astfel, Înalta Curte a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor unor martori pe care ea nu i-a audiat. Astfel, a întors hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achitat pe reclamant în special pe baza declarațiilor pe care acești martori le-au dat în fața lor în timpul audierilor. În condițiile în care aprecierea diferitelor probe a aparținut instanței de recurs, rămâne de reținut că reclamantul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care le-au fost suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoi de acuzații și pentru a motiva achitarea sa. În aceste condiții, omisiunea Înaltei Curți de a-i asculta pe acești martori înainte de a pronunța condamnarea a redus în mod considerabil dreptul la apărare al reclamantului”.

32. Raportînd la situația de caz practica CEDO, Colegiul Penal ține să menționeze că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii și fiind contradictorii, dar și administrate cu încălcări de procedură, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

În consecință, la cazul dedus judecătii, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere de a admite apelul declarat din alte motive decât cele invocate în el, urmînd a fi casată sentința de achitare, cu pronunțarea unei noi hotăriri conform căreia XXXXXXXX învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod Penal al RM și XXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM, anume din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

33. Totodată, instanța de apel va respinge ca fiind neavenite alegațiile procurorului, precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, or, considerentele de achitare din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunilor incriminate inculpaților sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității.

Față de lucrul judecat, se constată motivarea amplă și temeinică a prezentei decizii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărîrea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecătii. (Hotărîrea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007.

34. Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art. 415alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală al RM va admite din alte motive decât cele invocate apelul înaintat de către Procurorul în XXXXXXXXXXXX Muntean Victor, sentința Judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016, în cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXX de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM și a lui XXXXXXXX de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM, urmînd a fi casată integral, cu pronunțarea unei noi hotăriri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

35. În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1), pct. 2) și art. 417 – art. 419 Cod de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

A admite din alte motive decât cele invocate apelul declarat de către procurorul în XXXXXXXXXXXX Muntean Victor, împotriva sentinței judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016, în cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXX de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM și a lui XXXXXXXX de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM.

A casa integral sentința judecătorei Grigoriopol din 25 aprilie 2016 a rejudeca cauza și a pronunța o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A-l achita pe XXXXXXXX născut la data de XXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) Cod penal al RM, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

A-l achita pe XXXXXXXX născut la data de XXXXXXXX, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (3), lit. a¹) Cod penal al RM, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A ridică sechestrul aplicat în baza procesului-verbal de sechestrul din 23 iulie 2014 și autorizat prin încheierea judecătorului de instrucție a judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014, asupra sumei de bani în cuantum de 4 980 euro – 6 bancnote cu nominalul de 5 euro, 3 bancnote cu nominalul de 10 euro, 1 bancnotă cu nominalul de 20 euro, 40 de bancnote cu nominalul de 50 de

nominalul de 5 euro, 5 bancnote cu nominalul de 10 euro, 1 bancnotă cu nominalul de 20 euro, 70 de bancnote cu nominalul de 50 de euro, 19 bancnote cu nominalul de 100 euro, 5 bancnote cu nominalul de 200 euro, 200 dolari USD - 2 bancnote cu nominalul de 100 dolari USD, 10 500 lei, 60 de bancnote cu nominalul de 50 lei, 27 de bancnote cu nominalul de 100 lei, 24 bancnote cu nominalul de 200 lei, depistați și ridicați în cadrul percheziției din 16 aprilie 2014 a biroului de serviciu a președintelui Judecătoriai raionului XXXXXXXX XXXXXXXX, și sechestrul aplicat în baza procesului-verbal de sechestrul din 23 iulie 2014 și autorizat prin încheierea judecătoriai de instrucție a judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2014, pe ½ cotă parte a proprietății în devălmășie asupra bunurilor imobile, ce aparține lui XXXXXXXX și anume: - cod cadastral nr. 4801113.075, teren pentru construcții cu suprafața de 0,06 ha, din orașul XXXXXXXX, str. XXXXXXXX, cu valoarea de 7 065 lei pe care este amplasată casa de locuit individuală, cod cadastral 4801113.075.01 cu valoarea cadastrală de 92 519 lei și anexa cu codul cadastral nr. 4801113.075.02 cu valoarea cadastrală de 18 306 lei, - cod cadastral 3156101.245.01.055, care reprezintă apartamentul nr. 55 din or. Cricova, str. Chișinăului 84/1, cu valoarea cadastrală de 90377 lei și a restitui mijloacele bănești titularului de drept – XXXXXXXX.

Copurile delictive – banii în sumă de 10000 lei, în număr de 50 bancnote, cu nominalul a câte 200 lei fiecare, cu seria și numărul G 0022 809047, G 0050 142768, G 0106 408005, G 0049 306287, G 0004 848525, G 0089 449833, G0081 299979, G 0102 114331, G 0080 447571, G 0070185411, G 0092 441704, G 0075 290327, G 0108 392765, G 0072 394947, G 0091 451298, G 0058 634786, G 0005 463091, G 0054 521689, G 0021 750540, G 0052487038, G 0032 665407, G 0027 409285, G 0025 635379, G 0052 764017, G 0043608186, G 0012 592960, G 0025 567338, G 0029 564789, G 0011 490389, G 0005 760613, G 0043 650996, G 0006 656779, G 0053 404555, G 0031 418918, G 0004673917, G 0057 597020, G 0028 715364, G 0021 477601, G 0035 703351, G 0001662133, G 0002 714678, G 0027 541342, G 0050 719181, G 0058 750020, G 0045756440, G 0034 791340, G 0027 707628, G 0002 446356, G 0001 421550, G 0029805704, 5 bancnote în sumă de 500 dolari SUA cu următoarele numere de serie și numărul KL 87681346D, HB 30136165Q, HL 25136730C, HB 16188405M, CB 62154875F, a le trece în contul statului.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile, din data pronunțării deciziei integrale, care este pronunțată la data de 01 noiembrie 2018, ora 14 și 00 min.

Președintele ședinței: _____

Judecătorii: 1) _____ 2) _____

